

Az ördögi Á.B.C.(ungarisch)

Dr. Kurt E. Koch

AZ ÖRDÖGI Á.B.C.

- A LELKIGONDOZÓ SZEMSZÖGÉBŐL -

ELŐSZÓ

Az ördög sokoldalú és alakját szüntelenül változtató, alakoskodó demagóg. A parapszichológusoknak azt mondja: „Új tudományt hozok!” Az okkultistáknak azt mondja: „Odaadom nektek a kulcsot a teremtés végső titkaihoz.” A vallásosokkal és moralistákkal szemben a nyárspolgár álarcát viseli és a mennyország segítségét ígéri nekik. A racionalistáknak és a modern teológusoknak ezt mondja: „Nem vagyok, hiszen nem is létezem!”

Az ördög ügyes stratégia. A támadás minden taktikáján uralkodik. Elködösíti a frontokat. Kegyes fecsegéssel leplez. Tudományoskodással bizonyít. Érveit ügyesen tolja az emberbaráti és szociális gondolkodás síkjára. Mindenáron célhoz akar jutni, hogy becsapja, léprecsalja és megfogja áldozatait.

Mi szállhat szembe ilyen stratégiával és taktikával? Csak Egyvalaki: az, Aki fel merte venni a harcot a sötétség fejedelmével. Ő az, Aki visszautasította a pusztában a Sátánt. Ő az, Aki a ködfátyolt szétszakította, a Golgota Győztese, Aki a sötétség minden hatalmát széttörte. Pál apostol így örvendezik diadalán a Kolossé 2:15-ben: „Krisztus lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmassá-

gokat, ôket a nyilvánosságra vonta és diadalmaskodott rajtuk a kereszten." Krisztus a sötétség hatalmát leleplezte, Krisztus a démonok hatalmát megtörte, Krisztus az ördögi hatalmakat diadalmenethen vonta maga után!

Ebben a könyvben Órôla szólunk: Ónéki adatott minden hatalom és „Mindenekben Ô legyen az elsô!” (Kol. 1:18.)

I. ALAP AZ OKKULT ÉS BABONÁS SZOKÁSOK MEGÍTÉLÉSÉHEZ

A babona minden idôk legnagyobb lelki fertôzése, amely félelembôl és hatalomvágyból született. „A babona lelki függés olyan megmagyarázhatatlan jelenségektôl és erôktôl, amelyek nincsenek a természetes történések törvényeinek alávetve, vagy pedig hit az eseményeknek és dolgoknak okozati összefüggéseiben, holott azoknak valójában egymáshoz semmi közük sincs.” Így fogalmazza meg Dr. Schrank fôorvos a babona lényegét („A babona pszichológiája”).

A babona és hit éles ellentétben állnak egymással, mégha tartalmilag a megítélô mindenkori világszemléletéhez és vallásos felfogásához igazodnak is. A buddhistának vagy a mohamedán embernek például a keresztyén hit tévút és babona. Tehát elôljáróban meg kell határozni az alapot, ha a babonáról akarunk beszélni.

Mi számít babonának a keresztyén gyülekezetben, azt már Krisztustól tudjuk. Minekünk Jézus Krisztus a lelkek szétválasztója. Ô a megingathatatlan szikla a világszemléleti viták forrongásában. Minden, „ami Krisztushoz vezet bennünket“, az a hit, és minden, ami Krisztusnak ellenáll s tiltakozik ellene, az babona. - Ez a legtágabb mérték a babonás elképzelések megítélésében. A mi irányvonalainkat tehát nemcsak természettudományi kategóriák vagy gondolati elvek határozzák meg, hanem azokat Isten Igéje alakítja ki.

Ezzel a megállapítással nyomós elhatárolást tettünk. Ha a természettudósoknak a babona leküzdésére szolgáló jelenkori irodalmát olvassuk, akkor abban a keresztyén felfogással szemben óriási különbségre találunk. A természettudomány csak evilági kapcsolatokat, belsô emberi adottságokat ismer. Megreked az immanenciában (belülmaradás az emberí természetbôl következô jelenségeken). Ez a természettudományban feltétlenül jogos, mert csak az értelemszerûen felfoghatóval van dolga. A transzcendencia - érzékfeletti, természetfeletti, túlvilági, démonikus - azt siet bezárni elôtte, vagy pedig megint evilági tényeket ért rajtuk. Már sokszor megkísérelték a démonikus fogalmát belehelyezni a megmagyarázhatóba. Ennél fogva a természettudomány és min-

den, ami csak tôle függ, nem ragadja meg a babona igazi lényegét óvintézkedései ezért teljesen elégtelenek. Ez például egészen nyilvánvalóvá lesz Johann Kruse „Boszorkányok közöttünk” c. könyvében. Anyaga szerint a babonának ez a legtanulságosabb ábrázolása a jelenkorban. Lényegében ez a könyv a humbugteóriával (a szemfényvesztés elmélete) dolgozik. Kruse a babona többszörösen reális hátterét nem látja át, különben nem jellemezné a „ráolvasást”, a „rálehelést” mint legtöbbször „ártalmatlan paraszt-trükknek” (106. oldal). Sôt, könyvének 107. lapján azt írja: „A kuruzslóasszonyok rendszerint csendesen és becsületesen élik le életüket”.

Tudományos leírásokban kevésbé alkalmazzák a humbugteóriát, sokkal inkább a mélypszichológia felvilágosító kísérleteit. Így például Dr.Schrank a kísértetjelenségeket a saját tudatalattijának a vetületével magyarázza. Utal arra is, hogy kollektív éber álomban egy kísértetet egyszerre több ember láthat és hallhat éber érzékkel. Ez a magyarázat sok esetben elfogadható, hisz Jansch tanítása a lényegszerúségről (Eidotik)?) vagy Jung ôstípus-tana ilyen magyarázatok jogosultságát bizonyítja. A hívô keresztyén azonban más tényekről és más dimenziókról is tud, amelyekbe a puszta természettudományi gondolkodás nem hatolhat be.

A babona nemcsak a butaságnak, a hiszékenységnek, a hiányos felvilágosításnak és hiányos ismeretnek a jele, hanem alapjában véve azt jelenti, hogy az ember Isten-ellenes erôknek a hatalmába esett. Az ember két hatalom harcmezéjén áll. Túlságosan gyenge ahhoz, hogy semlegességét megtarthatná.

E. Geibel unalomig idézett mondata mindennek ellenére érvényes: „ki a hit elôtt becsukja az ajtót, ahhoz a babona az ablakon lép be. Aki elkergeti Isten angyalait, azt a Sátán kísértetei kínozzák” (szabadon idézve).

Pál apostol még érthetôbben mondja az Efézusi levélben (6:12): „Nem test és vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, az élet sötétségének világ-bírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, amelyek a magasságban vannak.” Mi keresztyének tudunk a hatalmasságok valóságáról. Mindenesetre ez ne jelentse azt, hogy a másik végletbe essünk és minden megmagyarázhatatlan dolgot démonikusnak lássunk. Mint keresztyének, felhasználhatjuk a természettudomány eredményeit. Ez benne van Isten kultúrparancsában is (1. Móz.1:28), de azt is tudjuk, hogy a természettudomány a bölcsességnek nem a legvégsô foka. Ha a természettudósok mégis így vélekednek, akkor ez felfuvalkodottság.

Ha két hatalmasságról kell beszélnünk, akkor ez nem azt jelenti, hogy a két front között tehetetlenül kell ide-oda rángattatnunk. Nem, az archimédesei kívánság a földön kívüli fix pont után, azaz a természettudományos adottságokon kívül is: beteljesedett. Jézus keresztyén ezen a földön áll. Ez annak a jele, hogy Jézus a sötétségnek minden hatalmasságával leszámolt. Az öreg zoltárénekes gyôzelmi éneke beteljesedett: „Vígasságnak és szabadulásnak szava van az igazak sátoraiban: Az Úrnak jobbkeze hatalmasan cselekedett! Az Úrnak jobbkeze felmagasztaltatott; az Úrnak jobbkeze hatalmasan cselekedett!” (Zsolt. 118:15-16.)

Krisztus a pokol és az alvilág minden sötét, borzongató hatalmasságát megfosztotta hatalmától.

Ebben a gyôzelemben bízva nyugodtan beszélhetünk, adhatunk felvilágosítást a démoni hatalmakról, mert elvétetett az erejük. Tudunk ezeknek a sátáni hatalmaknak a rettenetes voltáról, de azt is tudjuk, hogy Jézus miatt nem árthatnak nekünk. Az Úr szava útunkon a védelem: „Íme, adok nektek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok és az ellenségnek minden erején; és semmi sem árthat nektek” (Luk. 10:19). Így hát Jézusra nézve merjük a babona „ördögi á.b.c-jét” leírni. Az Isten félelme minden démoni félelmet megerôtlenít.

II. AZ ÖRDÖGI Á.B.C.

1. Az amulett viselés (arabul: hamalet = függelék, függô ékszer) sok évezredes, minden országban elterjedt szokás. A primitív ember tigriskarmot visel, hogy ennek az állatnak az erejét bírja. Az európai ember ajtóküszöbére patkót szegez, hogy általa védekezzen a szerencsétlenségtôl. Sokan szerencsejelvényt hordanak óra- és nyakláncukon, karkötôjükön. Appenzell kantonjában a férfiak kis arany fülbevalót hordanak, hogy az a szembetegségtôl megôrítse ôket. Az autós talizmánnak (arabul: tilsam = varázskép) kis figurát (Maskottchen-t) akaszt fel autójában. Pilóták kis állatot, esetleg egy kiskutyát vagy kanárimadarat visznek a repülôgépre. Némely katona védôlevelet hordott magánál a háborúban, hogy általa a golyótól védett legyen. Mindezek a szokások nyomorúságos pótteljesítmények az Istenbe vetett bizalom hiányának az elfedésére.

2. Az antropozófiát Rudof Steiner alapította. Ennek célja az ember lényének kikutatása. A javasolt koncentrációs gyakorlatok állítólag a gondolkodás és akarás feletti uralomhoz és az emberben szunnyadó okkult erôk felébresztéséhez vezetnek. A delejes jövôbelátás egyik aktusa által az ember az érzékfeletti világ látásához és korábbi életformáihoz hatol át. A misztikus szemlélet pótolja a hitet a biblikus üdvösség útjában. Az antropozófia tanának egyik fô része a reinkarnáció (lélekvándorlás) képzete. Ez azt jelenti, hogy az embernek minden 800. évben újra testet kell öltetnie. Errôl két példát mondok el:

P/1. Egy svéd professzor a következô hipnotikus kísérletet végezte: Kísérleti alanyát egészen gyermekkoráig visszamenôen kikérdezte. Végül a kikérdezést egészen a halálon túlig vitte. A hipnotizált pontos adatokat mondott, amelyet a krónikák megvizsgálása igazolt, hitelesített. A reinkarnáció képviselôi ebben az újra testetöltés bizonyítékát látják.

P/2. Egyik autóúton - Münchentôl Karlsruheig - megállított egy férfi, akit azután magammal vittem. Beszédbe elegyedtünk, és foglalkozása felôl érdeklôdtem. Elmondta, hogy antropozófus pap. Amikor az antropozófia fô tanítása felôl érdeklôdtem, az emberek újra testetöltését nevezte meg (reinkarnáció). Elmondotta, hogy véleményük szerint az embernek minden 800. évben újra életre kell születnie. Sôt bizonyos hajlamokból, adottságokból és irányvonalakból ki is lehet találni, hogy

az illető 800 évvel ezelőtt mi volt. A pap felfogásom és hajlamaim felől kérdezősködött. Azért, hogy félrevezessem, tréfásan kijelentettem: „Utálok minden papot!” – Erre gyorsan azt felelte: „Akkor 800 évvel ezelőtt teológiai tanár volt.” Ez a logikus befejezés a mai napig nem lett világossá előttem.

Tudatában vagyok annak, hogy az antropozófiát nem lehet néhány mondattal elintézni. Aki többet akar róla tudni, az olvassa el Hütten felvilágosító könyvét: „Látók, töprengők és lelkesedők” (Seher, Grübler und Enthusiasten). Itt, a babonának ebben a kis breviáriumban csak vázlatos ábrázolásról lehet szó. Bebizonyosodott, hogy Steiner tana borzongató keveréke az indiai gnosztikizs, okkult teozófus, idealisztikus és keresztyén szemléletnek, és éppen ezért csillogó, de veszedelmes tévút.

3. A babona tarka körtancában most az asztrológia következik. Dr. Schrank ezt írja „A babona pszichológiája” című munkájában: „Ha Werle, a kimagasló asztrológus az asztrológiát jövőmondó művészetnek nevezi, úgy ezzel a tudomány talaját tudatosan elhagyja és elindul a babona mocsaras területére. Az asztrológia veszedelmes kihatását bizonyítja az a tény, hogy érzékeny emberekben ennek következményeként súlyos lelki károkat, élettől való félelmet, kétségbeesést és ziláltságot észleltek. Az asztrológia bénítja a kezdeményezést és az ítélőképességet. Elbutít és elszíntelenít, a személyiséget pedig egy lapos szellemi földalatti mozgalom számára uniformizálja.” – Ha egy természettudós és orvos felismerte ezeket a következményeket, akkor nincs más bizonyítékra szükség. Mégis, két tapasztalatot toldok ide a legújabb példákból.

P/3. Strassburgban két előadásom után a következőket mondta el egy francia lelkész.

Ismerőse, a párizsi Sorbonne pszichológus hallgatója, disszertációját a babona pszichológiájáról akarta megírni. A fiatalember nagy találékonysággal kezdett feladatába. Egy napilapban hirdetés tett közre, melyben asztrológusnak adta ki magát. 2000 Frank előzetes beküldése ellenében hajlandó mindenki számára részletes horoszkópot kidolgozni. Az egyetemi hallgató igen sok levelet kapott, és a befizetett összegekből fedezni tudta tanulmányai költségét. Minden rendelőjének egyetlen horoszkópot dolgozott ki a híres recept szerint, hogy minden kitétel lehetőleg kétértelmű legyen. Továbbá a jós még jó jellembeli tulajdonságokat is ígért, mert ezt mindenki szívesen elhiszi. A tanácskeresők mind ugyanazt a horoszkópot kapták. Utólag ez a diák még nagyon sok köszönőlevelet is kapott. Azután megírta doktori értekezését. Ez a kísérlet tehát tökéletesen sikerült.

P/4. Egy fiatalember felkeresett egy asztrológust. Az asztrológus kimerítő írásbeli horoszkópot dolgozott ki számára. Azt mondta benne a tanácsot kérőnek, hogy fiatalon fog megnősülni, de az első felesége nem az lesz, akit a sors neki szánt. Majd csak a második felesége teszi őt boldoggá. A fiatalember valóban nagyon korán megházasodott. A házasságkötés napján idősebbik bátyjához fordult és kijelentette: „Az asszony, akit ma elveszek, nem az igazi. Csak a második feleségem tesz engem boldoggá. De hogy hozzájuthassak a másodikhoz, kénytelen vagyok az elsőt is elvenni.” Gondolkozzunk el rajta, hogy milyen feltételezésekkel lépett ez a fiatalember a házasságba. Kiderült, hogy az asszony rendes, jóra való élettársnak bizonyult. Nagyon gyorsan megnyerte

apósának a bizalmát. A három első évben három gyermekük született. A harmadik gyermek után a férj elhagyta az asszonyt és egy idő után a saját hibájából kimondatta a válást. Azután rátalált a második asszonyra, akit a horoszkóp szerint a sors neki szánt. Csak pár hónapig ment minden jól. A második feleség fanatikus híve lett a Jehova Tanúinak. Megpróbálta, hogy férjét is megnyerje a szektának. A férj megúttálta felesége fanatikus üzelmeit, ezért elvált a második feleségétől is. Áldozata lett az asztrológus kijelentésének, amely szuggesztíven befolyásolta.

Hallgassuk meg az Asztronómiai Társaság állásfoglalását az asztrológiával kapcsolatban 1949-ből: Az Asztronómiai Társaság ez évi ülését Bonnban abból az indítékból tartja, hogy a nyilvánosságot behatóan óvja az asztrológiának mindinkább elterjedő ostobaságától. Az a hit, hogy egy ember születésekor a csillagkép állása az életútját befolyásolja, s hogy emberek magán- és közéleti dolgokra vonatkozólag a csillagoktól kérjenek tanácsot, ennek szellemi hazája az az asztronómiai világkép, amely a földet és vele együtt az embert a kozmikus történelem középpontjába állítja. Ez a világkép rég letűnt. Ami ma mint asztrológia, kozmobiológia stb. tűnik fel, nem más, mint a babonának, szélhámosságának és az ebből fakadó üzletnek a keveréke.

Bár léteznek olyan asztrológiai körök, amelyek eltérnek a szabványos és nyomtatott jellem-analízistől és minden élethelyzettel kapcsolatos tanácsadástól, azonban ezt az ostobaságot szembeállítják saját „tudományos” asztrológiájukkal, ennél fogva komolyan kellene venni. De ez az asztrológia is adós marad annak a bizonyításával, hogy valóban tudomány, és hogy tudományos módszerekkel dolgozik. Nem változtathatnak ezen véletlen, alkalmi találatokról szóló asztrológiai állítások sem. Az asztrológia egyedül csak önkényesen felvett játékszabályok rendszere. Az ilyen rendszer nem tarthat igényt arra, hogy tudományosan megalapozott értelmezéseket és prognózisokat adhasson magán- és közéleti ügyekben.

Az egyetemi csillagvizsgálóktól és az ott működő asztronómusoktól – magánosok és hivatalos helyek – újra és újra véleményt kérnek az asztrológia felől. Ezek a vélemények nem szólhatnak másképp, mint az a nyilatkozat, amelyet az Asztronómiai Társaság a nyilvánosságnak fentiekben átnyújtott.

4. Az ateizmus, istentagadás a babona következő bástyája.

A legtöbb ateista nem következetes. Az Isten hitet ugyan elvetették, ezzel szemben a babona rabszolgái, mint ahogy ezt Voltaire-nek, a nagy gúnyolódónak az élete is mutatja. Az agresszív istentagadók életében és családjában rendszerint vigasztalan a helyzet.

P/5. Egy fiatal ember lelkigondozásra jött hozzám. Elődeinek sorában sok nehéz szerencsétlenségről és lelki abnormalitásról számolt be. Kérdésekre, hogy voltak-e családjában lelkibetegségek vagy okkult terheltségek, „nem”-mel felelt. Végül is a következő tényekhez jutottunk. A nagyapa Hamburgban nagykereskedő volt. Borzalmasan átkozódott és gúnyolódott. Kínálkozó alkalmakkor a keresztyén hitet beszédben és cikkeiben sárba rántotta. Ennek a nagyapának a szellemi öröksége utódaiban rettenetes következményekben nyilvánult meg.

P/6. Egy istentagadó könyvet írt, amelyben istenkáromló gúnyal árasztotta el a keresztyénséget. Utódai közül egy sem normális. Minden gyermekének vagy a karja, vagy a lába nyomorodott

születési hiba következtében, vagy későbbi megbetegedés következményeként. Egyik-másik gyermek gyengeelméjű. Az unokákban is hasonló testi torzképzôdmények mutatkoznak. Ezenkívül mind a gyermekek, mind az unokák depressziósak, és mindnyájan határozottan istentelen emberek. „Ne tévelyegjete, Isten nem csúfoltatík meg.” (Gal. 6:7.)

Ezt a családi történetet ennek az istentagadónak (ateistának) az unokája mondta el nekem Svájcban. - A hitetlenség és a babona mindig Isten-ellenes hatalmaknak való átadottságot jelent, amelyek az ember életét az ô megnyilatkozásaik színhelyévé teszik.

5. A babona Istentől elszakadt hitbeli vélekedés, amelyet gyakran a legesztelenebb döntések és cselekedetek kísérnek. Kruse János „Boszorkányok közöttünk?” c. könyvéből vett példák mutatják ezt meg:

P/7. A halterni kórházba három héttel a házasságkötése után beszállítottak egy asszonyt iszonyatos sérülésekkel haldokolva. Mielôtt súlyos sérüléseibe belehalt, még elmondhatta, hogy férje és annak családja szabályszerûen halálra verte, mert egy gelsenkircheni jósnô boszorkánynak bélyegezte a fiatalasszonyt. Ti. rögtön az esküvô után állapotpestis tört ki az após gazdaságában, ezért a jósnôtól kértek tanácsot. Az ô biztatására a szerencsétlen asszonyt sötét helyiségbe zárták és éheztetéssel és ütlegeléssel lassan halálra kínozták. A parasztok a jósnô állításában sziklaszilárdan hittek és rendelkezéseit hûségesen végrehajtották. A jósnôt és a parasztcsaládot letartóztatták.

P/8. Egy lelkész keresztelési jelentkezésrôl számolt be. A következô vasárnapra már két keresztelôt jelentettek be. Egy családapa szintén keresztelôt akart megbeszélni a lelkésszel. Amikor a másik két keresztelôrôl hallott, visszavonta jelentkezését. Kijelentette, hogy három keresztelô egyszerre szerencsétlenséget jelentene. A lelkésznek nem sikerült a babonáságból gyógyítani ezt a fiatal apát. Gyermekeit késôbb keresztelték meg.

Éppen a kereszteléssel kapcsolatban nagyon sok babonás elképzelés van forgalomban. Az anya elsô útjának a templomba kell vezetnie. Odafelé az úton nem szabad beszélnie. Ez szerencsétlenséget jelentene. A gyermeket keresztelô elôtt nem szabad kocsival kivinni, mert az hasonlóképen rosszat idézne elô.

6. A boszorkányhit nemcsak a középkor sötét fejezete, hanem a jelennek is. Csak olvassuk el egyszer Kruse (Hexen unter uns?) „Boszorkányok közöttünk?” címû könyvét. Mennyi mérhetetlen szenvedés ért ártatlan embereket! Néhány példa és eset az esküdtszéki iratokból:

P/9. 1934-ben Glarusban egy asszonyt házában elégettek, mert lovakat rontott meg.

P/10. 1951-ben két férfi a lüneburgi pusztáról felgyújtotta egy állítólagos boszorkány házát. Az öregasszony meg tudott menekülni, de két hozzátartozója ott pusztult a lángokban.

P/11. 1951-ben egy 19 éves fiú Braunschweigben agyonütötte az apját, mert azt hitte, hogy az meg-

babonázta őt. A fiú a tette után felakasztotta magát.

Nagy tapasztalatra és gyakran a lelkek megítélésének az adományára van szükség ahhoz, hogy az ostoba boszorkányhitet és a fekete mágusok valóságos fondorkodásait megkülönböztethessük.

7. Lakóházak, istállók veszedelem elleni elhárító védelme némely vidéken ma népi járvánnyá lett. Radiestétáink kijelentik, hogy egészségre káros földsugárzások léteznek, amelyeket kis dobozkákkal el lehet hárítani. Én magam is kinyitottam már néhány ilyen dobozkát. Rendszerint egy darab rézdrót vagy rézlapocska volt bennük. Előállítási költségük kb. 1 márkától 2 márkáig, míg eladási áruk 80-120 márkáig terjed. Már maga ez az aránytalanság is mutatja, hogy itt mire megy ki a játék.

Mostanáig az ún. „földsugarakat“ nem lehetett kizárólag kimutatni. Sem a föld radioaktivitásával, sem az elektromos földáramokkal nincs kapcsolatuk. Már Helmholtz elutasította az állítólagos földsugarak létezését. Sőt geológusok és fizikusok, mint Fump, Erlangen, Kircheimer, Freiburg és Pasqual Jordán professzorok tagadják az ilyen sugarak létezését. Csak két lehetőség mutatkozik: vannak emberek és állatok, akik olyan érzékenyek, hogy a föld mágneses mezejének zavarmezőire reagálnak. Ebben az esetben azonban ezeket a zavarmezőket fizikai mérőeszközökkel és nem varázsvesszővel és ingával kell lemérni. A másik lehetőség lenne a föld medialitásának elfogadása, amit varázsvesszősök és ingázók – akik a maguk részéről bizonyos fajta médiumok – delejesen érzékelnek. Ez a feltevés azonban még nem bebizonyított, csak sejtés, még misztikus sötétségben leledzik. Mindenesetre a radiestéták által végzett „sugárelhárítás“ nem ártatlan dolog. Miért nem kéri a mai veszélyeztetett ember Isten oltalmát? „Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugszik az. Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem! Óbenne bízom!“ (Zsolt. 91:1-2.)

8.) Fekete és fehér mágia évezredek óta egészen napjainkig jellegzetes ördögi mesterség.

A mágia okait és hatásait illetően túl van a természettudományosan megismerhető törvényeken. A mediális világrend felépítéséhez tartozik – amint erre már több ízben utaltam – ártalmatlan álcázása miatt démonikus jellege nagyon sokszor nem ismerhető fel. Itt érvényes a 2. Kor. 11:14-15. Igéje: „Hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát a világosság angyalává. Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magukat az igazság szolgálóivá.“

Milyen sokszor ellenem vetették: „Igen, a fekete mágia ördögi mesterség, de a fehér mágiában jó erők működnek.“ Ez a zavar olyan messzire megy, hogy egy missziói orvosok számára írt könyvben azt olvashatjuk, hogy az afrikaiak fekete mágiával segítenek magukon, a misszionáriusok pedig jó ellensúlyozásként a fehér mágiát alkalmazhatják. Ez a fehér mágia rémületes félreismerése. Hová jutott akkor misszióink, ha ilyen dolgokat hoznak nyilvánosságra? Az ilyen vélemény – akkor is, ha a fehér mágiáról szól – borzasztó következményekkel és hazugsággal büntettetik. A mágia leggyakoribb területei: gyógyítás és a megbetegítés; szerelmi- és gyűlöletvarázs; üldözési és védekezési varázs; igézés és oldozás; halálvarázs embereken és állatokon.

Néhány példa bevezet bennünket a démonikus összefüggések félelmetes világába:

P/12. Egy súlyos beteg asszony gyógyulását két szakorvos is feladta. Értesítették a hozzátartozókat, hogy az anya rövidesen meg fog halni. Erre a férje felhívta a veszedelmes fekete mágikus ráolvasót, Hugentoblert Peterzellből.

A betegség azonnal megfordult. Az asszony újra egészséges lett. Később azonban három öngyilkossági kísérletet is tett. Ilyen kísérletek miatt jutott el lelkigondozásra hívó lelkészhez. Imakört alakítottak a megszabadulásáért, s Isten kegyelme által valóban teljesen felszabadult.

P/13. G., a hírhedt mágikus ráolvasó Mariacinsiedelben egy B.-ből való férfit kezelte. Ezt a páciens érdekelt G. gyógytudománya és megkérdezte: „Hogyan viszi véghez gyógyításait?” - G. válasza: „Tönkremegyek benne, de tennem kell, amíg élek...”

P/14. Egy 62 éves ember Hugentobler és Schneider ráolvasóknál volt. Ettől az időtől fogva rossz az emlékezőtehetsége, hiányos a koncentrációja és munkaképtelen. Testileg ugyan jobban lett, egyidejűleg azonban lelki és idegbeli zavarok mutatkoztak nála.

P/15. Egy férfi fiú korábban Grünfelderhez járt kezelésre. Grünfelder ugyan a szervezetét meggyógyította, de ettől az időtől kezdve szörnyű szexuális kísértései voltak és egészen elvadult.

P/16. Egy nős ember megkért egy fiatal leányt. Ez elutasította: „Hisz ön nős, mit akar hát tőlem?” A férfi megfenyegette: „Ha te nem akarod, mégis célhoz jutok. Azt szerzem meg magamnak, amit akarok!” - Ettől az időtől kezdve éjjelente a leány gyakran átélte, hogy a férfi szexuálisan háborgatta. Az ajtók, ablakok zárva voltak. Mintegy megbénult és nem tudott védekezni. Azonnal érezte, hogy itt valami ördögi van a dologban. Lelkibeszélgetésre ment és nyomorúságát megvallotta.

P/17. Egy 19 éves leány éjszaka felriadt álmából - bár az ajtók, ablakok zárva voltak, egy fiatalember háborgatta. Abban a pillanatban észrevette, hogy természetellenes dologgal áll szemben. Nem tudott kiáltani, szinte megbénult. A következő nap az üdülőben, ahol alkalmazásban volt, találkozott egy fiatalemberrel. Azonnal felismerte benne éjszakai tolakodóját. A fiatalember maga szólította meg és nyíltan bevallotta neki: „Ma éjszaka nálad voltam. Nagyanyám megtanított a fekete mágiára és a szerelmi-varázs formáira. Nagyon megterhelődtem általa, szeretnék tőle szabadulni.” Azt is bevallotta, hogy a fekete mágia által minden kívánságát teljesíteni tudja.

P/18. Egy asszonyt éjszakánként egy barátságtalan alak szexuálisan gyötört. Testileg is érezte a dolgot. Ha Jézus nevében parancsolt, akkor ez a hatalom eltűnt. Apjának gyermekkorában hasonló élményei voltak. Éjszakánként macskák karmolták. Másnap nyakán és kezén megfigyelhetőek voltak a karmolások nyomai.

Az utolsó három példa nem a szexuális hallucináció esete. Ha skizofréneknek Jézus nevében parancsolnak, akkor a terhelések nem távoznak el. A Jézus nevében való kiáltás a mágikus terheléseknek azonnal segít.

P/19. Egy asszonynak ellopták vadonatúj gyermek-kocsiját. Erre Hugentobler okkult gyógyítóhoz

fordult. Három napon belül előkerült a kocsi. Ettől az időtől kezdve azonban az asszony kényszerneurózisban szenved. Ünnepnapok előtt mindig erős depresszióba esik.

P/20. M-ben, Rügen szigetén - a lelkész elmondta, hogy Rügenen az ún. „tolvajáldás“ dívik - a férfiaknak olyan képességük van, hogy a kiállított varsára valamilyen módon „tolvajáldást“ mondanak. Ha azután éjszaka jön egy tolvaj, aki a halakat akarja ellopni, mintegy ígézet alá kerül, s nem tud már a varsától elmenni. A varsa-tulajdonosok azután reggel elfoghatják.

P/21. A. kantonból egy asszony jött hozzám lelki-gondozásra. Elmondta, hogy gyermekkorában éjszakán-ként rettenetes gyötrelmeket állt ki. Az istállóban sok ezer frank káruk volt. Mindig két nappal a nagy ünnepnapok előtt az istállóban tehének, disznók és tyúkok hullottak el. Erre az apa egy ismert mágikus ráolvasóhoz ment, a teufeni Schneiderhez. Schneider elhárító varázslást rendezett. Ettől a naptól kezdve a szomszédasszony - aki a fekete mágia gyanújában állt megörlt. Azután már nem mentek tönkre az állatok.

P/22. Egy fiatalasszony, aki férjhezmenéséig makkegészséges volt, mint menyecske, súlyos lelki zavarokba jutott; sok esetben még lázzal is járt ez az állapot. Felkereste Hungerbühlert, a delejest. Ez kijelentette neki: „Magát elvarázsolták. A szomszédja gyötri.“ A fiatalasszony nem tudott ilyenmiben hinni és felkeresett egy kártyavetônôt, akinek olyan híre volt, hogy természetfeletti képességei vannak. Ez a kártyavetônô a Harmadik Birodalomban Hitler bukását három évvel előbb megjósolta, és ezért néhány évig fogságban ült. Az előző mágustól függetlenül kijelentette a fiatalasszonynak: „Van egy szomszédja, aki ért a fekete mágiához. Ez a férfi az ördöggel áll szövetségben. Ő gyötri magát.“ A fiatalasszony zavarai miatt végül is kórházba került. Annak ellenére, hogy az orvosok semmi bajt nem találtak nála, állandóan láza volt. A megbetegedett asszony férje most már kutatni kezdett szomszédja élete és üzelmei után. Csak annyit tudott meg, hogy olyan szomszédja van, aki a „Mózes 6-7.könyvével“ fekete mágiát űz. Egy másik szomszéd ezt mondta neki egy nap: „Vigyázzon a feleségére. Baloldali szomszédja a maguk elődjének a feleségét is tönkretette már. A szomszéd tele van irigységgel, mert a maga házához szép földek tartoznak, míg neki dimbes-dombos szántókon kell kínlódnia.“

P/23. N.-ben S. gyógypraktikus nem tud segíteni senkin, ha olyan asszony kerül szobájába, aki imádkozik. Ilyenkor mindig dühöng és ráordít az illetőre: „Nem tudok magával mit kezdeni! Lóduljon haza!“ - Egy asszonyra, aki hasonlóképen imádkozva ült a szobájában, ráüvöltött: „Te vén tehén, gyorsan kotródj el innen!“

9.) A fetisizmus - t is, mint a többi okkult szokást, szintén a pogányságból vették át. A latin szó: faetitus értelme = bővölô, varázslatos, hatékony. A fétis valamilyen erővel felruházott tárgy, amit védelmül viselnek. Amulettek, talizmánok, fétisek egy szinten vannak. A katolikus egyház ereklyeszolgálatára sokszorosan fétisizmussá süllyedt.

Egy egészen friss példa:

P/24. Münchenben egy előadás alkalmával egy vegyész ereklyét szolgáltatott ki nekem. Az ereklye egy ing kicsi csücske volt egy kis borítékba csomagoltan. A borítékon felirat: „Ex vesta P.R. Mayer S.J.“ – a hátoldalon pedig ez a felírás: „St. Michael JHS. München.“ Mit jelentsen ez az ereklye? 1945-ben Münchenben meghalt R.Mayer jezsuita páter, aki bizonyos szolgálatokat tett egyháznak. Ne érintsük most ennek a férfinak az érdemeit. De mit jelentsen az, hogy a katolikus egyház kiadott egy írást, amely olyan imameghallgatásokról számol be, amelyek Mayer páter segítségével hívására adták meg? Kihez imádkozik a katolikus egyház? Krisztushoz vagy Mayer páterhez? Túlzott ez a kérdés? –

Ebben az egyházi jövöhagyott könyvecskében szó szerint ezt olvashatjuk:

„Mayer páter életem védőura. Bizalommal fordultam M. páterhez. Erszényemet útiköltséggel együtt visszahozták M. páter esdeklő segítségével hívása után.“ ... Stb. ... De még érthetőbben is hallhatjuk: „Nincs csend a halott körül“ című írásban, ennek 13. oldalán szó szerint olvassuk: „Már 600 000 képecskét adtunk ki róla, 40 000 nagy életrajzot és 200 000 rövid életrajzot, 500 000 kis füzetet, amelyekben összefoglaltuk az imameghallgatásokat és több, mint 200 000 ereklyét kértek.“

200 000 ereklye! Ezek közül egy a birtokomban van: egy darabka inganyag! A vegyész, aki ezt kiszolgáltatta, kijelentette, hogy a keményítő is benne van még abban a kis darabban. Mik ezek az ereklyék? Írjuk a katolikus egyház javára a legjobb szándékot és tegyük fel, hogy ezek az ereklyék csupán emlékjegyek akarnak lenni. De vajon a nép egyszerű gyermeke is ennek tartja ezt? Bizonyítékok vannak arra, hogy nem. Egy müncheni asszony ilyen ereklyét adott át egy evangélikus asszonynak azzal az utasítással, hogy azt tegye sebekre és beteg testrészekre, mert akkor azonnali gyógyulás következik be. Ezzel pedig a vallásosan keretezett fétisizmusnál vagyunk. És ez a 20. században történik, és evangélikus részről senki sem mer szót emelni ellene, mert mindenki fél a következményektől. Hisz nem szabad a nagy testvérgyülekezettel elrontani a dolgot!

10.) A gyógymagnetizmust ugyanizgy vitatják, mint az egyéb okkult praktikákat. Az orvosok és más természettudósok rendszerint elutasítják. Az okkultisták esküsznek rá.

A lelkipozozás során azt láttam, hogy a mágiával kapcsolatban létezik a gyógymagnetizmus. Itt tehát olyan erőről van szó, ami a mediális természeti rendhez tartozik. Olyan családban találtam ezt a képességet, ahol az elődök sorában okkultisták, mindenekelőtt pedig ráolvasók voltak. Amint az Új Szövetségben a Szentlélek ajándékai a karizmák (1. Kor. 12:9-10), így hasonlóképpen vannak démonikus ajándékok az ördög karizmáiként.

Ráolvasók családjában, az utódokban többek közt a következő képességek jelentkeznek: jövőbelátás, előre megérzés, előre hallás, ébrenalvás, látomás képesség, fokozott érzékenység, fokozott szuggerálhatóság, transzképesség, telepátia, gyógymagnetizmus, varázsvessző érzékenység, ingareakció stb. ... – Az utódokban az elődök mágiával való kapcsolata ugyan már nincsen meg, de a maradék ajándékok igen. Ezek az ajándékok lehetséges, hogy elérőtlenedve és egyes esetekben csak semlegesítve fordulnak elő, de mindig a mágia égésszaga érződik rajtuk. Legjobb az ilyen ajándékokat nem használni, ápolni, és főleg nem beképzelnünk róluk valamit. Mediális képességűek kérjék arra Krisztust, hogy vegye el tőlük ezt a képességet.

És most nézzünk meg még néhány jellegzetes példát:

P/25. Münchenbe utazott egy asszony Dr. Tramgplerhez, aki keresztcsont fájdalmait eredményesen kezelte. Az orvosi beszélgetés alatt 10 ujját antennaként magasra kellett tartania a kozmikus erők számára. Visszatérte után testileg ugyan meggyógyult, de attól a naptól fogva hitbeli gátlásai voltak. Nem tudott többé imádkozni, és áthatolhatatlan falat érzett Isten és saját maga között.

P/26. Egy hívő, velem baráti kapcsolatban lévő tanító magnetopátával kezeltette magát. A magnetopata hívőnek számított, különben a tanító nem kérte volna a tanácsát. A biztonság okáért a tanító megkérdezte a magnetopátát: „És nem használ fel démoni erőket?” – A magnetopata így válaszolt: „Hisz a démoni erők jók! A démonok segítenek nekünk.” – Ennek hallatára a tanító lemondott a gyógykezelésről.

P/27. Egy gyógymagnetizáló – akinek képessége van arra, hogy betegeken segítsen – apja mágikus állatrólvasó és betegségűző.

P/28. Egy keresztény gyógypraktikus, akit gyógyítóképeségei felől megkérdeztek, a következőképpen válaszolt: „A természetes gyógymagnetizmus naponta csak kb. két páciensnek elég. Aki több, mint két beteget kezel, nem ér el semmit, vagy kapcsolata alulról való...”

P/29. Barátaim egyike, egy evangélikus pap, elmondta, milyen élménye volt egy magnetizálóval. Ennek a magnetizálónak évek óta elképesztő gyógyításai, gyógyítási eredményei vannak. Barátom maga tanúja annak, hogy egy születésétől nyomorék leány ennek a magnetizálónak a magnetikus símogatásai által meggyógyult. A nyomorék tagok és a görbülések kiegyenesedtek. Mikor barátom és 14 éves fia megbetegedett, elhatározta, hogy elhívja ezt a magnetizálót. Először megkérdezte a férfit: „Erői Istentől való-e?” – A magnetizáló igennel felelt. Erre a pap a fiával együtt kezelni hagyta magát. A magnetizáló a két páciens testét nem érintette meg, hanem kb. 15 cm távolságból símogató mozdulatokat tett a gerincoszlop mentén. A lelkész közben bensőségesen imádkozott: „Úr Jézus, ha ennek az embernek az ereje Tőled való, akkor áldd meg fáradozását; ha nem Tőled van ez az erő, akkor őrizd meg engem és a fiamat is tőle.”

Ez a magnetikus gyógykezelés semmiféle javulást nem hozott. Néhány nappal később további kezelésre kérték fel a magnetizálót. Az arra hivatkozva utasította őket vissza a kezeléstől, hogy „bennetek más szellem van”. Ez a kijelentés a lelkésznek világosan megmutatta, hogy hányadán áll a gyógymagnetizáló. A jövőben minden további kezelésről lemondott.

Modersohn lelkész, aki igen jól ismerte az okkult gyógy módokat, mondta gyakran: „Gyógyítóink, magnetizálóink és magnetopatáink 90 százaléka okkult, démoni erővel gyógyít. Mielőtt ilyen emberek által kezeltetné valaki magát, alaposan meg kell győződnie arról, hogy kivel van dolga. Nem szabad elkápráztatni engedni magunkat gyógy módjuk vallásos járulékaitól sem.”

11.) A halottvarázslás a mágia hátborzongató területére vezet. Némely helyen szokás, hogy élő emberek betegségét a halottal elvitetik. Vagy a nyitott sírba cédulát dobnak, amelyre a betegség neve van felírva és egy mágikus mondást fűznek hozzá vagy a koporsóba teszik bele a cédulát.

Gyakran jelképes varázst is űznek. A beteg valamilyen kis ruhadarabot vagy tárgyat a halott koporsójába tesz, hogy bajától megszabaduljon.

Kruse: „Boszorkányok közöttünk?“ c. könyvének 102. oldalán a következőket mondja el: „A holsteini Mehldorfból való siratóasszony mutatott – mielőtt egy halottnak a koporsóját lezárták volna – öt pénzdarabot, két kis rongyot női fehérneműből, egy darabot kalapkarimából és férfikesztyűből ujját. Mindezt újra visszatette. Mivel egy „jobb halottról“ volt szó, a dolgok kivétel nélkül mind jó módú emberektől származtak.“ – Néha a haldoklónak a kívánsága, hogy hozzátartozóinak a betegségeit magával vigye. Erroól egy példa:

P/30. Egy súlyos beteg asszony, aki a kórházban feküdt, a következő szolgálatra kérte az ápolónőt: „Nővér, értesítse a leányomat, hogy hozzon magával egyet az ingei közül. Leányom évek óta szenved. Szeretném betegségét magammal vinni a sírba.“ – A nővér semmi különöset nem talált ebben a kívánságban, mert ott ez a halálvarázs megszokott. A súlyos beteg kérését teljesítette. Ehnél a varázscselekménynél a döntő nemcsak egy tárgynak vagy darabnak a magával vitele, hanem a róla elmondott varázssformula.

12.) A hipnózis és szuggesztió olyan területek, amelyeken szakorvosok és pszichológusok, nemkülönben laikusok és szélhámosok is működnek. Orvosi vonalon a hipnózist egyrészt a diagnózishoz, másrészt a terápiához is felhasználják.

Dr. Lechler, ez a hívő pszichológus, akinek jó neve van a keresztyén körökben, úgy véli, hogy a hipnózisért csak a betegségek megállapításánál, tehát csak a diagnózisnál vállalhat felelősséget. Vanak szakemberek azonban, akik gyógykezelésre is felhasználják. Ebben a fejezetben nem a szakkörökben használatos hipnózis jellemzéséről van szó, csupán néhány példában akarom bemutatni a gyógyítók és a varázslók által gyakorolt szuggesztió és hipnózis veszélyességét.

P/31. D-ből H.lelkész egy lelkipogondozói élményéről számolt be. – Gyülekezete egyik beteg tagjához hívták. Az asszony elmondta neki, hogy néhány napon belül meg kell halnia; egy jósnő jövendölte ezt neki. H.lelkész megkísérelte, hogy eloszlassa benne ezt a képzelődést, és azt is megígérte, hogy ha kívánja, azon a bizonyos napon mellette marad egész napon át. A házi orvos semmiféle szervi megbetegedést nem tudott megállapítani. – H.lelkész többször meglátogatta az asszonyt és lelkipogondozói beszélgetéseket folytatott vele. – Azt a bizonyos napot minden különösebb esemény nélkül túlélte.

P/32. Egy anya hozzátartozóinak megbetegedései alkalmával mindig felkeresett egy „gyógyító-imádkozó“ asszonyt. Ez a beteg felett három keresztet vetett és a beteg helyet háromszor megsimította. Erre mindig javulás következett be.

Egy másik alkalommal az anya egy mágikus Appenzellerinnél volt. Az kijelentette az asszonynak: „Hatalmam van önre úgy hatni, hogy ne találja meg többé a hazavezető utat.“ – Az asszony valóban órákon át bolyongott össze-vissza, nem lelta meg az utcáját és otthonát. Éjszaka pedig arra ébredt fel, hogy egy jéghideg kéz megmarkolja. A szobában egy pici, szúrósszemű, szakállas férfit fedezett fel. Ez az asszony – akire gyakran ráolvastak – borzalmasan halt meg. Egyik gyermeke

sem normális. Fia hirtelenharagú, szexuálisan kicsapongó; végül skizofréniával idegklinikára került. Leányának is hasonló adottságai vannak, mint a bátyjának.

Két példát közlök a film és az iskolai oktatás szuggesztív hatásáról:

P/33. Egy anya keresett fel és könnyek között mondta el, hogy fia egy vadnyugati filmet nézett meg, és azután otthon a filmen bemutatott megbilincselési módot kipróbálta. E közben életét vesztette.

P/34. Egy 14 éves fiú édesanyja lelkigondozásban elmondta, hogy fia az iskolában a forradalmi időről hallott. A tanító megmutatta, hogy milyen különféle módon akasztották fel az embereket. A fiú a lakásban kipróbálta ezeket az akasztási módszereket és behalt.

Olykor-olykor az orvos általi hipnózis akaratátvitelhez s ezzel veszedelemhez vezethet. Ezt a következő példa mutatja:

P/35. Egy hívő asszony elmondta, hogy mit tapasztalt az anyjával. - Az anyjának epekövei voltak, heves görcsöktől szenvedett. Egy ilyen görcsrohamnál elhívták a háziorvost. Az orvos a páciensnek a fájdalom csillapítására nem görcsoldó injekciót adott, hanem hipnózis által néhány percen belül megszüntette a fájdalmakat. A hipnotikus kezelés után az anya jellemileg teljesen megváltozott. Dühkitörései voltak, határosak az őrjöngéssel. Mérgében tányérokat vágott a falhoz. Egyik szenvedélyes kitörésében letépte az elektromos vezetéket. - Ennek az asszonynak a felnőtt gyermekei azóta a hipnózist élesen visszautasítják.

Ez a példa nem egyedüli eset. A lelkigondozásban gyakran vallottak meg már ilyen átviteleket.

13.) A holdvarázslás. Sok vidék pogány és babonás szokásaihoz tartozik. Vannak vidékek, ahol fogyóholdnál nem szabad házasodni. Vetésnél a gazda, a növekvő holdhoz igazodik. Holdtölte éjszakáin éjfélkor sok ráolvasást, varázslást visznek véghez. Vannak olyan gyógyítók, akik teliholdnál éjfélkor homeopata szereikre ráolvasnak. - Egyáltalában nem szólunk semmit a homeopatia ellen, de a teliholdnál varázsolt szereknek ugyanolyan a hatásuk, mint a mágiának. Olyan falvakban, amelyekben a boszorkányhit létezik, fogyóholdnál kifüstöléseket végeznek. A holdgyógyvarázs két példája:

P/36. Egy asszonyt Pf.-ben mindig meglátogatott egy ingázó. Teát adott el neki azzal az utasítással, hogy mindig igyék egy csésze teát a növekvő holdnál, hármat pedig fogyóholdnál. Az asszony megtette. Panaszai elmúltak, talán inkább az autoszuggesztív hatására, mint a holdvarázssára. Később azonban depresszióssá lett, amilyen korábban nem volt.

P/37. Egy asszonyra kisgyermekkorában teliholdas éjszakán megbetegedés ellen ráolvastak. Utána mediális lett, telepatikus és ébrenalvó képességei lettek. Hitéletében majdnem legyőzhetetlen zavarok mutatkoztak.

14.) Az ingázást és varázsvesszőt néhány év óta állítólag tudománnyá (Radiästesin) emelték. A

megítélés azért nem könnyű, mert bizonyos fizikai előfeltételek és kísérőjelenségek játszanak közre. – Példák:

P/38. Egyik barátom, D.lelkész a következőket mondta el: Zürich közelében evangélizációt tartottam. Tömegesen éltek a lelkibeszélgetés lehetőségével. Legnagyobb meglepetésemre a lelkibeszélgetések több mint fele okkult természetű volt. E mellett jelentkezett egy ingázó is ámulatos képességekkel. Mermet abbé könyvére hivatkozott, de ezen túl saját tapasztalatai is voltak. Diagnosistákat állapít meg, gyógyfüveket ingáz ki, eltűntek után ingázik – a Zürichi tóban biztos találatával keresi a bennfulladtakat és az elhaltakról, eltűntekről felvilágosításokat ad. Az egész dolog pontos tudományos megokolásával meglehetősen sarokba szorított. Nem is voltam eléggé szakavatott, hogy ezen a területen vitatkozhattam volna vele. Minden olyan nagyon elfogadható volt. Ekkor Isten egy kérdéssel ajándékozott meg, ami mindenesetre mindent megvilágosított. Megkérdeztem, hogy szenvedett-e már valaha e miatt az adomány miatt? Akkor elbeszélte, hogy egyszer a hegyekben egy elveszett aranykarkötőt keresett, eközben a lejtős hegyoldalon csúszni kezdett lefelé, és az utolsó pillanatban már csak egy kőben tudott megkapaszkodni. Az erre következő éjszakán egy fekete alak ébresztette fel. Ezután a sötét férfivel a szobában testileg küzdött, és a legyőzéstől való félelmében „Jézus“ nevét kiáltotta. A sötét alak ebben a pillanatban eltűnt.“

P/39. Isten országának egy zürichi munkatársa – H. úr – a következőket közölte velem: Egy 50 éves asszony hosszasan betegeskedett. Egy baráti család tanácsára ingázót keresett fel, hogy az segítsen rajta. az ingázó gyógyteafajták felett ingázott és a kűngázott teát odaadta neki hazavitelre. Ennél az ingázásnál semmiképpen sem gondolt varázslásra. De amikor az ingázásról előadást hallott, nyugtalan lett és lelkibeszélgetésre ment. Úgy vélte ugyan, hogy ez nem volt nála hátrányos. Lelkigondozója – az eset közlője – imádkozott vele. Néhány hónap múlva újra megjelent az asszony és beszámolt. Elmondta, hogy mintha pikkelyek estek volna le a szeméről. Valóban igézet alatt állt, és a lelkigondozásban megszabadult. Csak később fedezte fel eddigi terheltégét. Minden köd eltűnt előle, hitélete egészen megváltozott.

P/40. Egy leendő anya terhessége alatt megingáztatta magzatát, hogy megállapítsák, fiú lesz-e vagy leány? Az asszonynak mindkét gyermeke, akiket megingáztatott, terhelt.

P/41. B-ben lévő sóbányában csőrepedés történt. Egy ingázót hívtak oda, akinek a csőrepedés helyét kellett volna megállapítani. Az ingázó az épületről egy építési tervet vagy alaprajzot kért. Kézbe vette ingáját, és az építési terven megállapította a csőrepedés helyét. Amikor utánanézték, megállapítása valódinak bizonyult. Az ingázó kijelentette: „Megtakaríthatták volna nekem ezt az utazást, elég lett volna a tervet elküldeni.“

P/42. Svájcban H. prédikátor évekig ingázott. Kollégái gyakran óvták ettől. Egy nap vonat alá került. A kerekek mindkét lábát felsőcombig átvágták. Az amputálás után nem akart a seb begyógyulni. Egy nap nagy lyukak támadtak a sebben, és ezekből a lyukakból száznál több nagy féreg

jött ki. Ebben az állapotban halt meg.

P/43. Egy 56 éves asszonyt gyermekkorában gyakran megingáztak, és több ízben volt jósnőnél is. Évek óta nagyon hirtelenharagú és depressziós.

P/44. Betegség ellen megingáztak egy fiatalembert. Az ingakezelés után – ami bizonyos javulást hozott – kényszerneurózis mutatkozott benne szitkozódó és átkozódó kényszerrel egybekötve. Ez a nyomorúság hajtotta a lelkigondozásba. Kiszolgáltatta életét Krisztusnak; ettől az időtől kezdve kényszerképzetek eltűntek.

A varázsvesszőzés és az ingázás mediális folyamatok, ha még olyan ártalmatlanoknak látszanak is, s ha állítólag tudományosan megokoltak és keresztény körítésűek is. Ha az ingázás természettudományosan igazolható folyamat lenne, már régen elismerték volna annál is inkább, mert már 4-5000 éve ismert és űzött dolog. Ilyen primitívnek és tapasztalatlannak valóban nem volna szabad tudományunkat tartani. A lelkigondozás ugyanazokat a tipikus károkat fedi fel, mint minden mediális és mágikus praktikánál. Ezért van egy szinten ez a furcsa, a „radiástezés” tudománya a többi okkult praktikával. Az ismert mondat megáll: „Ha, a kihatások ugyanazok, feltehető, hogy az okok is ugyanazok.”

15.) A jegymagyarítás lezárja a rabságnak, a megterheltségnek a sárkányfarkát. A szerencsejelek és szerencsétlenség-jelek a babona szerint kihatnak a mindennapos életre és az életet meghatározzák és befolyásolják. Lássunk először egy példát:

P/45. H-ból egy 80 éves gyülekezeti vén egy evangélizáció alkalmával a következőket mondta el: – 25 évvel ezelőtt halt meg a felesége, erre egy figyelmeztetés már előkészítette őket. Amikor a figyelmeztetés jelentősége felől érdeklődtem, megmagyarázta, hogy az illető elhalálzásának évében, az év tavaszán egy gyökér függőlegesen jött ki a földből. Ez mindig annak a jele, hogy a családban elhalálzás következik be. – Megmagyaráztam a gyülekezeti vénnek, hogy ez merő babona. De nem engedte magát meggyőzni.

P/46. Egy asszony mondta el, hogy egy éjszaka a lakásuknak mind a három órája megállt. Ebből tudta, hogy valaki a családból rövid időn belül meghal. Mindenesetre ez nem következett be. Szerencsejelek ezek: patkó, galócgomba, kismalac, négylevelű lóhere, katicabogár, fehér nefelejcs, fagyöngy, karácsonykor pókháló a szoba sarkában stb.. Ismertek a szerencsemondások, mint „cserepek szerencsét hoznak”, „a pók este szerencsét hoz, reggel szerencsétlenséget jelent”, „aki először hallja a kakukkot abban az évben, csörgesse pénzét”.

Szerencsétlenség-jelek ezek: fekete macska, öregasszony vagy púpos ember, ha korán reggel áthaladnak vagy előttünk mennek az úton; keresztben kezét fogni; kertben zöldet égetni; jeggyűrűt elveszíteni; ha a menyasszony fátylába beleesik az eső; ha kutyák lyukat kaparnak, ez halálhírt vagy tüzesetet jelent; ha halottasmenet találkozik nászmenettel, ez szerencsétlenséget hoz. Ha a halott nem csukta le a szemét, akkor nemsokára meghal egy rokon. Valami hegyes tárgyat ajándékozni elrontja a barátságot. Gyöngyök könnyet jelentenek. Ha, a lúg a főzésnél kifut, ez a

házra szerencsétlenséget hoz, vagyis házukból kimegy a szerencse. A levéllánc megszakítása szerencsétlenséget eredményez.

Mint jelző-előjelek, elterjedtek: ha vizket az ember orra, valami újságot hall. Ha a jobb füle cseng, akkor éppen rosszat beszélnek róla. Ha a bal füle cseng, jót beszélnek róla. Mosdik a macska, vendég jön. Ha, a kutya füvet eszik, esni fog. Ha, éjjel megpattan az ablaküveg, szerencsétlenség jön. Ha a kés vagy az olló leesésnél a hegyével megáll a padlóban, az közeledő szerencsétlenséget jelent. Ha étkezésnél felbűfögünk, akkor nem sajnálták tőlünk az ételt.

A jegymagyarázáshoz tartozik a madárhangtól való félelem is. A bagolyhuhogás halálesetet jelent. Aki tavasszal először látja meg a gólyát, családi szaporulat elé néz. A kakukk-kiáltás kívánság beteljesedését jelenti. Varjak vagy fekete madarak a háztetőn bajt jelentenek. Denevérek elkergetik a tolvajt. Szarkacsattogás újdonságot hoz stb...

A babonás használatban ott található az álomfejtés is. Fekete cseresznyéről, kieső fogról és halottról álmodni elhalálózást jelentenek. Magas vízzel álmodni szintén bajt jelent. Tyukról, halakról, gyermekekről és esőről álmodni szerencsét ígérnek. Az okkult irodalom áradatában vannak az Lín. „egyiptomi álmoskönyvek“, amelyek minden álom jelentését megmagyarázzák.

„Ne adjatok jelekre!“ - ez a Szentírás figyelmeztetése.

16.) A jóga a pszichológiának távolkeleti nyomán annak indiai rendszere. A rendelkezésemre álló forrásokból elsősorban Mishra átfogó művét említem a Patanjali jógáról: „The Textbook of Psychology“ (The Julian Press, New York), azután de Roy indiai professzor felvilágosításait. A legtöbb anyagot azonban indiai, thaiföldi és Kelet-Ázsia más vidékein való utazásaim során gyűjtöttem. Nem utolsósorban felvilágosítással szolgáltak lelkigondozói beszélgetéseim során olyan keresztények, akik hitéletükben a jogagyakorlatok által megsérültek.

Először is lássunk néhány megvilágosító feljegyzést, amelyek Mishra művéből származnak :

A „jóga“ szó annyit jelent, mint a német misztikában az „unio mystica“, tehát a világlélekkel való misztikus egyesülés. A német misztikával szemben a különbség az, hogy a jóga ateista, míg a német misztikusok Isten-keresők voltak. Amiben megegyeznek, az az önmegváltás . Az embernek sok tisztító gyakorlaton kell átmenni, amíg „magasabbrendű én“-jéhez eljut. Ez a magasabbrendű vagy igazi „én“ a kozmikus vagy legmagasabb „Eh“-nek a része. A jóga ezt a folyamatot önmegvalósításnak - Selfrealisation - nevezi. Már ezekből a széljegyzetekből is láthatjuk, hogy a jóga a kereszténységgel soha nem hozható összhangba.

További felvilágosítást kapunk az említett Mishra-mű központi mondataiból:

A test minden szervének kapcsolata van a lélekkel. Minden embernek testi és szellemi természete van, amelyek az elsőségért versengenek. A két természet közötti harmónia és egység pszichológikus gyakorlatok által érhető el. Az ember magasabbrendű „én“-je mindenható, mindenütt jelenvaló és mindentudó. Az ember magasabbrendű „én“-je transcendens, érzékfölötti és emmanens (a tapasztalat határain belül mozgó), nincs kezdete és vége, nincs sem születése, sem halála. Minden anyag, matéria atomokból épül fel, de az intelligencia, a szellem és az „én“ építőanyagai sokkal magasabbrendűek, mint az atomok.

A jóga magába foglalja a fizika és a metafizika minden ágát.

A jóga a pszichikai és metafizikai uiverzum szintézisét, összetételét jelenti.

A menny és pokol csak az emberi szellem produktumai.

A mágiában, misztikában és az okkultizmusban is jelen van a jóga rendszere.

Ez a pár mondat a Mishrából, amit százszorosára lehetne szaporítani, máris világosan mutatja, hogy a jóga a Biblia világával teljesen ellentétes. Éppen ezért nagyon veszélyes, ha keresztyének, mint valami divatbetegségnek, úgy esnek áldozatul a jógának.

Könnyen megfogható áttekintést vagy keresztmetszetet nyerünk de Roy professzor előadásából, amelyet megerősítenek saját megfigyeléseim.

A legtöbb jóga-rendszert négy fokozatra tagolhatjuk a nyugati ember képzeletvilága előtt:

1) Az első fokozat magában foglalja a gyógytornát, légzőgyakorlatokat, lazítógyakorlatokat, a gondolatok összpontosítását, kontemplációt és meditációt (szemlélődést és elmélkedést). Ide tartozik az ún. „autogén-tréning“. Azt szokták mondani, hogy hívő keresztyének is meggondolás, minden kételkedés nélkül részt vehetnek ebben az első fokozatban.

2) A jóga második fokozata a tudatalattin való uralmat jelenti. A második fokozat mestere például Ellenőrzi és irányítja a zsigeri visceralis idegrendszert.

Találkoztam a második jóga-fokozat mestereivel, akik bámulatos kísérleteket mutattak be. Egyszerű koncentráció által hatalmuk volt arra, hogy vérkeringésüket meggyorsítsák vagy lelassítsák. Például egyik fülcimpájukat vörössé, másikat sápadttá tették. Egyikük stigmákat tudott szuggérálni tenyerére. Tehát Jézus sebeinek utánzása egyáltalában nem valami vallásos csoda. Megfigyeltem egy jógit, aki kést szúrt át karján és az arcán anélkül, hogy sebei véreztek volna. A kés kihúzása után a sebek nagyon gyorsan összehúzódtak és két órán belül begyógyultak.

3) A jóga harmadik fokozata a természet erői felett való uralmat jelenti.

Hallottam olyan tibeti jógikról, akik egyszerű gondolatkoncentráció által hõenergiákat oldottak ki magukból és jeget olvasztottak vele. Más jógik pedig minden tűzforrás és tüzelõanyag nélkül lángokat lobbantottak fel. Itt a tűz ördögének a jelenségéről van szó. Ilyen dolgokat a lelkigondozásban nem egyszer vallottak meg emberek. Egy ilyen „tűzmester“ Port-Elisabeth-ből, Dél-Afrikából volt nálam és segítségemet kérte. Meg akart szabadulni, de saját erejéből képtelen volt rá.

4) A jóga negyedik fokozata a mágia és a kozmikus erők fölötti uralom. Ez mindenféle spiritizta és mágikus tünemény gyakorlását foglalja magában. A legtöbb anyagot ezen a területen tudtam összegyűjteni. Jó betekintést nyertem egy férfi bűnvallomásából, akit 10 éven át Tibetben a mágia mesterei oktattak. Utánam utazott Ausztráliába és lelkigondozottam lett. Egészen nyíltan kimondta, hogy ebben a negyedik fokozatban merõben démonikus dolgokról van szó, amelyektõl meg akar szabadulni. Azok a mesterek, akik elérték a jógának ezt a legmagasabb fejlődési fokát, azoknak hatalmában van a transz, a delejes alvás állapota, a materializáció, a lélek exkurziója (amikor a lélek elhagyja a testet), a telekinézis (távolból mozgató), a levitáció (lebegés) és sok más spiritizta mesterség.

Vajon keresztyén álláspontból kiindulva mit szóljunk a jógához? Elõször is, sajnos, le kell szögeznünk, hogy keresztyének között az egész világon az a tendencia, hogy a jóga ismereteit

hasznosítják a maguk számára. Alkalmilag ezt a véleményt is lehet hallani: „Az első fokozat a keresztyének számára veszélytelen, csak a többi fokozattól kell tartózkodni.“ Hogyan állunk ezzel? A nyugati világ kétségtelenül nem képzelheti be magának, hogy egyedül ő érte el a bölcsesség tetőfokát. Ellenkezőleg, keleten nevetnek azon, hogy nyugaton a racionalizmus által az ismereti lehetőségek felét simán elnyomták és elsikkasztották. Keleten sok olyan dolgról tudnak, amik léteznek, de nyugaton ezeket korlátoltságukban és példátlan szűklátókörűségükben egyszerűen letagadják. De ha így keleten bizonyos ismereteket megnyertek is, amelyek nyugaton elkorcsosultak, ez nem jelenti azt, hogy mi méltányolhatjuk, helyeselhetjük a mediális világ adottságaival való kísérletezéseket. A jóga ártalmatlanul kezdődik, és veszélyesen végződik. De maga az első fokozat sem veszélytelen, ha például az elmélkedő gyakorlatokat rövid buddhista imádságokkal támogatják. Értésülesem vannak arról, hogy keresztyén emberek olyan jógagyakorlatokon vettek részt, amelyeknél az indiai tanító rövid indiai kifejezéseket mondatott velük szavalókórusban. A résztvevő keresztyének előtt ismeretlenek voltak ezek az indiai szavak. De kikutatásuk során kiderült, hogy az értelmük ez volt: Buddha, a megvilágosított, Buddha, a leghatalmasabb stb... - Vajon milyen hatás alá kerülnek azok a keresztyének, akik ilyen buddhista imádságokat mondanak? Lehetnek az ilyen koncentráció, összpontosító gyakorlatok veszélytelenek?!

Johannesburgban (Dél-Afrika) beszélte el nekem egy fiatalember, hogy amióta elkezdte a jógagyakorlatokat, azóta nem tud imádkozni és Jézus Krisztusban hinni. Azt tanácsoltam neki, hogy azonnal szakítson ezekkel a gyakorlatokkal. Meg is tette. - Valóban meg kell szívlelnünk Matthieas Claudius versét: „Mi büszke embergyermek mélyben szegény bűnösök vagyunk, és nagyon keveset tudunk. Légből kapott dolgokat szövünk, sok kitalálást, mesterkedést keresünk, és távolabb kerülünk a céltól.“

Nekünk, keresztyéneknek nincs szükségünk belső előrehaladásunkhoz éppen távolkeleti pogány rendszerre. A Szentírás talán kevesebbet nyújt, mint a buddhista rendszer? A mi Urunk megbánása az, hogy a Biblia élő forrását elhagyjuk és idegen kutakból iszunk, amelyek veszélyes elegyítésükkel lelki (szellemi) halálunkat, de legalábbis hitéletünk megbénítását okozzák.

17.) A jóslás legfontosabb területei többek között az asztrológia, kártyavetés, tenyérjóslás, vessző és inga, tükörmantika, pszichometria. Fajtájukat illetően megkülönböztetünk szuggesztív és intuitív formákat.

A jóslás két alkotórésze a befolyásolás és megérezés. A jóslások 95%-a vagy még több csalásnak, humbugnak és pénzszerzésnek tekinthető. De maga a csalás is veszedelmes szuggesztív ereje miatt. A kis maradék érzékföltölti erővel történik, amelyek erkölcsi jellege felett parapszichológusok és teológusok vitáznak. A Biblia élesen megkülönbözteti a jövendölést a jóslástól. A jövendölés Isten világának az erejével megy végbe, a Szentlélek ihlete által. A jóslás alulról jövő erővel történik a Sátán szellemétől inspirálva. A hatásai, a következményei világos nyelven beszélnek. A Szentírás istenkáromlásnak tartja a jóslást.

És most lássunk néhány példát, amelyet számtalan mással szokszorozhatnánk meg:

P/47. W-ből egy 42 éves asszony már sokszor volt életében asztrológusnál és horoszkópot állíttatott magának. Végül depressziós lett és altatókkal kétszer kísérelt meg öngyilkosságot. Hirtelen

harag is gyötri. Lelkibeszélgetésben életének minden dolgát megvallotta, de nem tudott mégse igazán hinni. Hónapok óta küszködik belső békességért és hitbizonyosságért.

P/48. Isten országa munkájában egy jól ismert férfi utazása alkalmával a szállodában véletlenül elolvasta a napi horoszkópját. Különbözik semmiképpen nem barátja az asztrológiának, csak úgy elolvasta a horoszkópot, ami éppen a születésnapjára vonatkozott. A horoszkópban többek között ez állt: „Az autósoknak ezen a napon különös figyelmet kell tanúsítaniuk.” – A továbbutazásnál akaratlanul meglépett a tempót. Este nevetve beszélt el, hogy már megfertőzte az asztrológiát, mert ezen a napon lassabban ment, mint máskor.

P/49. Egy asszony kártyát vettetett és asztrológussal több ízben részletes horoszkópot dolgoztatott ki magának. Tenyéréből is jóslott neki egy cigányasszony, továbbá védleveleket, tűzleveleket és jósleveleket is vásárolt magának. Öngyilkossági gondolatok merültek fel benne, az isteni dolgok iránt keményen elutasító lett. Az ideggyógyász hisztériát állapított meg nála.

P/50. A jóslást akarta megtanulni egy fiatalasszony. Okkult dolgokkal működő nővére tanította meg rá. Egy napon gyülekezetünkben evangélizáció volt. Mindkét testvér részt vett az előadáson. A jósló testvér hitre jutott Krisztusban. Ettől az időtől kezdve éjszaka üldözési jeleneteket élt át. Láthatatlan hatalmak véresre verték. Ez az állapot hozta a lelkigondozásba.

P/51. Egy leány éveken át űzte a jóslást. Végül mindkét kezén makacs ekcéma fejlődött ki. Szeretne Krisztushoz jutni, de nem tud hinni.

Vajon nem Isten könyörületessége, hogy eltakarja előlünk a jövőt? Ha mindent előre tudnánk, ami reánk következik, akkor minden döntés megnehezedne. Minden elhatározási erő megbénulna. Elvonná minden életörömünket. Isten az ő gyakori hallgatásával könyörületesebb, mint az összes jósök, akik azt hiszik, hogy a jövő leleplezésével szolgálatot teljesítenek az embereknek. Ráadásul ez a leleplezés nagyon sokszor kétes természetű, és sok megterhelést okoz.

18.) A jövőbelátás, az események megérzése előre, a meghallása előre a mediális erők és terheltségek sorába tartoznak. „Lelkigondozás és okkultizmus” c. könyvemben ezt a kérdést a 48. oldaltól tárgyaljuk. Itt csak néhány példa következik:

P/52. Egy hat éves kislány azt álmodta, hogy a szomszéd felgyújtotta házukat. Amikor a következő reggelen szüleinek elmondta álmát, csak lecsendesítették és intették, hogy senkinek se szóljon álmáról. Egy évvel később beteljesedett az álom. Egyik éjszaka leégett a lakóház. A rendőrség kiderítette, hogy a tettes a szomszéd volt.

P/53. Egy 44 éves asszony a következőket beszélt el: Első férjét lelőtte a Gestapo. Négy nappal előtte az asszony előre látta az agyonlövést. Második férjét beszállították a kórházba. Az asszony álmában üresen látta a kórházi ágyat és egy elhalt kezét is látott. Következő nap a látogatásnál valóban látta, hogy férje keze fehér, majdnem merev. Röviddel utána meg is halt. Most egy har-

madik férjével jár jegyben és a lelkibeszélgetésben kijelentette, hogy a harmadik férje halálát is előre fogja látni.

P/54. Egy kis faluból hirtelen eltűnt egy fiatalember. Hozzátartozói keresték az eltűntet, öngyilkosságra gondoltak. Az egész falu részt vett a keresésben. Minden hiába. Ekkor a szomszéd faluból való nyomorék ember tanácsát kérték ki. Ennek az embernek az volt a híre, hogy többet tud, mint a többiek. Ez a nyomorék ember azt állította, hogy a fiatalembert meggyilkolták és egy erdőrészlet félreeső berkében fekszik. Az illető holttestét valóban megtalálták a megadott helyen, és súlyos ütésektől eredő sebeket állapítottak meg rajta.

P/55. Elzászban három fajta megérző-ráolvasás létezik: a papucspáter, a húgykóstoló és az ún. alvók. A papucspáter a páciens házicipőjét a kezében tartja, és akkor pontosan megmondja a páciens betegségét. A húgykóstoló a vizeletet nem a fehérje, a cukor, a hemoglobin stb. tartalma szerint vizsgálja meg, hanem elég neki, ha a vizeletet a kezében tartja. Evvel már pontos diagnózist tud megállapítani. Az alvók transzba esnek és akkor mondják annak az embernek a betegségét, akire a transzban koncentrálnak magukat.

P/56. Egy mágikus megérzőnek olyan képessége van, hogy százszázalékos találat biztonságával állapítja meg a diagnózisokat. Egy orvosprofesszor próbára tette. Kiderült, hogy ez a mágikus megérző egy pillanat alatt diagnosztálni tudja a legnehezebb orvosi eseteket. Ettől kezdve a professzor a nehéz esetekben ezt a megérzőt mindig elhívja a diagnózis megállapításához. Ez az ember azt is meg tudja állapítani, hogy az elhaltaknál mi volt a halál oka, ha az elhaltak valamilyen tárgyát eléje teszik.

19.) A kártyavetés a jövőmondásnak széles körben elterjedt mestersége. A kártyavetésnek különféle formái vannak: esetlen csalás és pénzcsinálás, szuggesztív és telepátiás jövődőlés, s nem utolsósorban a mediális kártyavetés természetfeletti, démonikus képességek segítségével. Ehhez néhány példa:

P/57. Egy 49 éves asszony a következőket mondta el családjáról. Anyósa és férje katolikusok. Az anyós ismert kártyavetőnő. Férje és gyermekei furcsán terheltek. Hirtelenharagtól és depressziótól szenvednek. Őt magát is befolyásolta anyósa és férjének nyugtalan szelleme. Valahányszor Isten Igéjét akarja hallgatni, fejfájás és hányás jön rá. Amikor anyósa haldokolt, néhány hétig ápolta és megfigyelte borzalmas halálát. A többi hozzátartozói a temetés bejelentésénél nyilván hazudtak a lelkésznek, mert az a sírnál „szent mártírnő”ként jellemezte az elhunytat.

P/58. Lelkigondozásban egy fiatalember elmondta, hogy kártyavető leányát vette feleségül. Anyósa igen furcsa képességekkel rendelkezik. Ha a családban viszály tör ki és a fiatalember nem az anyósa pártjára áll, akkor utólag láthatatlan módon gyötri őt. Egész teste viszket, harapást érez, amin nem tud segíteni. Sokáig tartott, amíg ezeknek a terheltségeknek az okára rájött. Anyósa szerezészetlen eseményeket is előre tudott jelezni. Egyszer azt mondta neki: „Holnap éjjel egy katona

kiesik az ablakból és halálra zúzza magát.“ Nem akartam elhinni. Két nappal később azonban az újság valóban közölt egy ilyen esetet. Fontos levelek érkezését és azok tartalmát is mindig előre megmondtam. A fiatalember számára hátborzongató lett ez az asszony. Értesített egy pszichiátert. Végül az egészségügyi hatóság indítványára az asszonyt ideggyógyintézetbe utalták. Ettől a naptól kezdve a fiatalember egész testében olyan viszketést és harapdálást érzett, amin orvosilag nem tudtak segíteni.

P/59. Egy fiatal lány kártyavetőnél volt. Az kijelentette neki, hogy törvénytelen gyermeke fog születni, s a gyermek apja később faképnél hagyja. Egy évvel később egy egyetemi hallgatótól valóban törvénytelen gyermeke született. Most az gyötri, hogy ez a fiú elhagyja majd őt a jóslat alapján.

20.) A Keresztény Tudomány (Christian Science) a hatásai alapján az okkult mozgalom soraiba tartozik. Alapítója Mary Baker Eddy, eredetileg spiritiszta volt. Azt tanította, hogy a kedély bennünk lakó erői által a betegség és a halál legyőzhető. Ennek a feltevésnek a bizonyítása mindenesetre a mai napig is hiányzik. A Keresztény Tudomány minden hívének meg kellett halnia; – az alapítónak is. A lelkipozásban különösen szemügyre kellett vennem az ún. „gyakorló“-kat. A kihatásokból következő okkult munkálkodó férfiaknak kell közöttük lenni. Hányan gyónták meg nekem, hogy a Keresztény Tudomány társaságából kilépetteket a „gyakorló“-k üldözték!

P/60. Egy férfi, aki a Keresztény Tudományban aktív munkatárs volt, felismerte tévelygését és bejelentette kilépését. Bostonból – a központjukból – azt írták neki, hogy ezt majd még meg fogja bántani. Röviddel ezután megmagyarázhatatlan betegséget kapott. Úgy vedlett a bőre, mint a kígyóé. Ez a folyamat többször megisméltődött. A harmadiknál meghalt.

Ezeket a történéseket a mágiából ismerem. Ahogyan a ráolvasók és mágusok betegségeket tudnak meggyógyítani, ugyanúgy hatalmuk van arra, hogy betegségekkel valakiket megterheljenek.

P/61. A Keresztény Tudomány egy sokéves tagja megtalálta Krisztushoz az utat és kilépett ebből a szektából. Kilépése óta az asszonyt borzongató dolgok kísértik. Úgy gondolja, hogy a volt „gyakorló“ erőit ellene fordítja.

P/62. Egy hatéves gyermek megbetegedett. A fiatalasszony anyósa és apósa a Keresztény Tudomány tagjai, kijelentették: „Egész éjjel a gyermekre gondolnak. A gyermek életben marad.“ – A következő reggel 7 órakor az anyós telefonált és azt mondta: „Az a benyomásom, hogy a gyermek jobban van.“ – Az édesanya csak ennyit válaszolhatott: „A gyermek éjfélkor meghalt...“

Ez a társaság többek közt olyan tudósításokat is közöl, amelyek keresztény gondolatokkal vannak felékesítve, ezért a naív keresztényeket megragadják. Legyen szabad csupán Agnes Stanford „Gyógyító világosság“ c. könyvét megemlítenem. Csodálatosan írta meg, de még sincs teljes összhangban Isten Igéjével.

21.) A kísértet is, mint minden mediális jelenség, vitatott dolog. Megkülönböztetnek személyhez

kötött kísértetet, amely csak egy betegségnek vagy zavarnak a kifejezője, és helyhez kötött kísértetet, amelyik évtizedeken, sőt évszázadokon át jelentkezik ugyanabban a házban. Ezen a területen is vannak javíthatatlan és ki nem oktatható racionalisták, akik mindent természetesnek akarnak nyilvánítani vagy humbugnak tartanak. Ugyanígy vannak „hívó” okkultisták, akik a leghetlenebb és legzavarosabb dolgot is készpénznek veszik. Mindegyikkel szemben tárgyilagosságra kell inteni. Említsük meg Fanny Moser „Kísértet” c. könyvét Jung professzor (Zürich) előszavával, aki tudományosan vizsgálja meg ezeket a kérdéseket. A lelkigondozásban ez a rejtélyes terület mindig az okkult kísérletekkel összefüggésben tárult fel előttem, amelyeket az illető kísértetházban a régebbi vagy a mostani lakók végeztek. A lelkigondozáson kívül gyakran volt alkalom kísértetházakat megvizsgálni. Ehhez néhány példa:

P/63. Egy diakonissza éjjelente ismételten egy szörnyű alakot látott szobájában. Az alak egyszer molesztálta a nővért. A megtámadott dühbe gurult és házi cipőjét az árnyalakhoz vágta. Ebben a pillanatban egy sötét arcú angyal jelent meg az ágy fejénél. Rettenetesen félt ettől az angyaltól. Lelkigondozásban szerzett ehhez hasonló sok megfigyelés alapján alapvetően ki lehetne mondani, hogy a rettenetes félelemérzés vagy öröme az a mércéje annak, hogy a vízióban a világosság vagy a sötétség angyala jelenik-e meg. A legtöbb ilyen fajta vízió azonban nincs reális, objektív jelentősége. Ezen a területen több a beteges hallucináció vagy képszerű vízió, mint a valódi jelenlét.

P/64. Egy idősebb hölgy jött lelkibeszelgetésre. Lakásában történő különös kísértetjelenségekről számolt be. Hálószobájában éjjel kutyák szaladgálnak és próbálják őt megnyalni. Láthatatlan kezek ágyát is felemelik. Néha több alakot is megfigyel a helyiségben. Ha imádkozik, azonnal eltűnnek a kísértetek. Ez már évek óta tart. A hölgy szellemileg teljesen egészséges. Semmiféle kedély- vagy lelkibetegsége nincs. Kérdésemre, hogy kapcsolatba került-e valamikor okkult dolgokkal, elmondta, hogy mint kislányt diftériában és később még egy másik megbetegedésben fekete mágiával gyógyították meg.

P/65. Harisau Ruppeiner Uli-t, aki hívó ember, egy toggenburgi asszony látogatásra kérte. Odautazott és a következőket tudta meg. – Az asszony férje felakasztotta magát az egyik szobában. A temetés óta abban a bizonyos szobában kopogásokat, füttyhangokat, vicsorgatást és kaparást lehet hallani. Az asszony először a helybeli lelkészt hívta el és neki mondta el nyomorúságát. A lelkész úgy vélte, hogy a kísértetjelenségek nem tárgyilagosságok, hanem csak a túlfeszített érzékszerveknek a következményei. Uli végighallgatta a beszámolót, azután bement abba a szobába, ahol a férfi felakasztotta magát és imádkozott azért, hogy a szoba megszabaduljon Krisztus által. Ettől az időtől kezdve soha többé nem jelentkeztek a kísértetjelenségek. Hogy a kísértet-esemény objektív történet volt-e, vagy csak az asszony megbetegedésének jele, mindegy, de mindkét esetben az Úr Jézus győzelme nyilvánvaló.

P/66. Egy lelkészlakban több generáción át éjszakánként egy fehér alakot figyeltek meg. A fehér alak felbukkanása mindig nagy lármával és zörgéssel járt. Súlyos fejszecsapások recsegték az

ajtón. Egy lelkészcsalád sem bírta sokáig ebben a házban. Az egyik lelkésznek volt bátorsága szembeszállni a kísértettel. Minden alkalommal, amikor Jézus nevében parancsolt, az alak és a láрма eltűnt.

P/67. Egy evangélikus lelkész mondta el a lelkészkonferencián, hogy gyülekezetében két házban megmagyarázhatatlan módon három napon át kövek röpödtek. A kövek kívülről az ablakon át jutottak a lakásba. Az ablakok nem törtek össze, csupán kerek lyukak keletkeztek rajtuk, mint a puskagolyótól: A kövek forróak voltak. A harmadik napon ezekből a forró kövekből tűz ütött ki. A lakosok az esetet jelentették a rendőrségen. A rendőrségi nyomozás eredménytelenül végződött. Senki sem tudta a láthatatlan kődobálókat felfedezni.

P/68. Egy házban éjszaka mindig erős kopogást lehetett hallani. Az illető család hosszú, eredménytelen nyomozás után bejelentette az esetet a rendőrségen. A rendőrség éjszaka őrséget állt, és ők is ugyanúgy, mint a család, ugyanazokat a kísértetjelenségeket észlelték. Betekintettem a rendőrségi tudósításba. Sem a ház lakói, sem a rendőrség nem gondolt (ügyelt) a megmagyarázhatatlan kopogások okkult összefüggéseire. A házban lakott egy férfi, akire valami megbetegedés ellen mágikusan ráolvastak.

P/69. Egy ház két lakója kölcsönösen beperelte egymást. Éjszaka a házban erős kopogtatás hallatszott. A fenti lakók az alsó lakókat okolták és megfordítva. Az alsó lakó egy hívő asszonythívott segítségül, hogy az aludjék a lakásban. Minden alkalommal, amikor a hívő asszony a kísértetházban aludt, előtte az Úr oltalmába ajánlotta magát. És lám, ezeken az éjszakákon nem lehetett a kopogást hallani.

Egy majdnem hasonló esetet hallottam Svájcban. Itt is beperelték egymást a lakók. Két rendőrségi hivatalnok őrködött a családnál fent és lent. A kopogtatást a rendőrségi emberek is hallották. A tényállást azonban nem tudták megmagyarázni.

P/70. Évekig észleltek kísértet-jelenségeket egy házban. A ház hívő barátai azt tanácsolták a lakóknak, hogy kutassák át a házat okkult irodalom után. A kutatás eredménnyel járt. A ház régi szolgálójának „Mózes 6. és 7. könyve” volt, amit az rendszeresen olvasott. A könyvet azonnal elégették. A kísértet-jelenség e naptól kezdve megszűnt.

P/71. Egy barátom - aki Isten-országa munkása - elmondott egy élményt, amit mint fiatal ember, szülei házában élt át. - Egy napon a házukban megmagyarázhatatlan módon kísértetjárás mutatkozott. A falakban kopogás hallatszott. Éjszaka a ház minden lakója nehéz férfilepteket és hasonlókat hallott. Amikor a kopogó szellemek kitartottak tréfájuk mellett, a tudósító édesapja elhívott egy hívő férfit, aki a ház minden szobájában imádkozott, és a kísérteteket Jézus nevében kikergette. Ettől a naptól fogva abbamaradt a kísértetjárás. De egy különös párhuzamos jelenség mutatkozott. Közvetlen az ördögűzés után a kísértetház két disznaja megveszett. Az ólban körbe rohangáltak és rettenetes üvöltést csaptak. Miután a házigazda ezt az örült dolgot több órán át nézte és nem tudott rajta segíteni, levágta mind a két állatot.

Ezeknél a kísértet eseteknél ideggyógyászaink ítéletével ellentétben határozottan ki kell nyilvánítani, hogy ezek a példák nem lelkibeteg emberek tapasztalatai. A kísértetjelenségeket maga a

rendőrség is elismerte. Kielben egy házat pl. egyidejűleg nyolc rendőrtisztviselő és két lelkész vizsgált meg. Mind a tíz férfi megfigyelte a kísértetjelenségeket. Ezek a kísérteteknek a jellemére nézve jelentős, hogy Jézus nevében való parancsolásra a jelenségek azonnal eltűnnek. A skizofrén emberekben a hangok és kopogások hallása nem szűnik meg Jézus nevének említésére. A kísértet-történetek befejezésére hadd mondjak el egy csodálatos szabadítást.

P/72. Két férfi, apa és fia, felkerestek, és házuknak a következő nyomorúságát adták elő. – Minden éjjel 11 és 12 óra között az egész család kísértetjelenségeket észlel. Felébresztik őket. Az anyát vagy a leányát fojtogatják. Néha a család más tagjainak az arcát símogatják meg. Lépéseket, kopogást hallanak, és a félelemtől szinte megbénulnak. A megtámadott család erre mindent megpróbált, hogy úr legyen a jelenségek felett. Tanácsot kértek egy katolikus paptól, aki azt mondta nekik, hogy használjanak a három legszentebb névben szenteltvizet, három keresztet és három gyertyát. Ezt a tanácsot megfogadták, de nem hozott segítséget. Erre különféle mágikusoknál kerestek segítséget. Azt tanácsolták nekik, hogy a három gyertya felett terítsenek ki egy fekete kendőt, és azután égessék ezt el a három legszentebb névben. Továbbá hogy három gyufaszálat a három legszentebb névben tegyenek a párna alá továbbá biztosítsák a küszöböket és az ablakokat mindig két késsel, amelyeket keresztbe tegyenek. De ezek a mágikus praktikák sem segítettek. Egyik-másik mágikus azt tanácsolta nekik, hogy két rozsdás szeget keresztbetéve dugjanak egy hagymába és tegyék éjjel az ágy alá.

Minden kísérlet kudarcot vallott. A családot ugyanúgy gyötörték, mint azelőtt. Mivel a két férfi egészséges ember benyomását tette rám, elhagytam, hogy ideggyógyászati nézőpontok felől kérdezősködjem. Csupán az okkult összefüggésekben akartam tájékozódni. Eközben a következőkről hallottam:

Ennél a családnál éveken át 15 varázskönyv volt a házban. Továbbá két veszedelmes mágikusnak, az S. testvérpárnak a segítségét vették igénybe. Ezután sok jós és mágikus ráolvasó tanácsát kérték ki. Nem utolsósorban a szomszédjukban van egy asszony, aki „vallásos cégér” alatt fekete mágiát űz. Itt fehér mágikus dolgokról volt szó, és ezt a lelkigondozói tanács hatása is megmutatta. Megmagyaráztam a két férfinak, hogy helytelenül cselekedtek akkor, amikor védelmül a fehér mágiás praktikákat alkalmazták. Erre megmutattam nekik az utat a szabaduláshoz Krisztus által. Minthogy az illető helységet el kellett hagynom, a család további gondozását megfelelő magyarázat után átadtam egy helybeli lelkigondozónak. Közben arról értesítettek, hogy az egész család kiszolgáltatta életét Krisztusnak, s hogy ezzel egycsapásra abbamaradtak a kísértet-jelenségek.

22.) A mágikus gyógy módok -at részben a „mágikus ráolvasás” fejezetben tárgyaltuk, részben a „fehér és fekete mágiáról” szóló fejezetben. A mágikus gyógyítás a természettudós számára teljesen érthetetlen, mert nem tartozik az értelemmel felfogható tények közé. A mágia – mint már céloztunk rá – a mediális természeti rendhez tartozik, amelyben egészen más törvényszerűségek érvényesek. A mágikus gyógyítás sokkal szélesebben terjedt el, mint az általában ismeretes. Weserlandból egy lelkész beszélte el nekem, hogy gyülekezetében talán csak tíz család van, ahol nem űznek mágiát. Egy lelkész-konferencián egy orvos a lüneburgi pusztáról elmondta, hogy prax-

is-körzetében nincs olyan ház, amelyben ne gyógyítanak mágikusan. Egy svájci lelkész közölte velem, hogy gyülekezetében minden második házban használják a „Mózes 6. és 7. könyvét“, ami tudvalevőleg a fekete mágia könyve. Néhány példa a „mágikus ráolvasás“ fejezetben olvasható.

23.) A babonás szokások tarka ABC-jében a napok válogatása következik. Megszégyenítő, hogy az ember, akit Isten földünknek urává tett, beleengedte magát a földtől való függés rabszolgaságába. Nézzünk néhány példát:

P/73. Weser vidékén április elseje szerencsétlen napnak számít. Sem inas vagy munkás nem kezd új munkába ezen a napon.

P/74. D-ből H. lelkész a következőket beszélte el otthoni gyülekezetéből. Régtől fogva szokás, hogy a gazdák Szentestén a harangszó idején a gyümölcsfákat a földeken szalmafonatokkal bekötik, s e közben a három legszentebb nevet és hozzá még egy mágikus mondást fűznek. A templom szolgájának borraivalót adnak azért, hogy hosszabban harangozzék, hogy a gazdák lehetőleg minél több fát köthessenek be. A harangozás ideje alatt a családok teljes egészében a gyümölcsösben található. A helyi lelkész több ízben felszólalt e szokás ellen, de eredménytelenül.

P/75. Würtzburgban elmondták, hogy Szilveszter éjjel a „Négycsövű kút“-nál sok polgár kimossa a pénztárcáját azért, hogy egész évben ne fogyjon ki belőle a pénz.

Ilyen szokások és elképzelések minden vidéken adódnak. Így például sok helyen azért ültetnek nagypénteken kottlót, hogy több csibe keljen ki.

Borbála napon a férjhez menni kívánó leányok levágnak egy faágat és vízbe állítják. Ha az ág kihajjt, akkor jön a vőlegény. Karácsonykor kinyitják az ablakot vagy megrázzák a fákat, hogy a szerencse bejöjjön. Karácsony és újév között nem szabad mosott ruhát kitergetve hagyni a padláson vagy csűrben kötélben vagy egyéb helyen, mert szerencsétlenséget hoz. Újévkor vagy pünkösdkor almát kell enni, hogy az ember egészséges maradjon. Húsvét éjszakáján egy patakból hoznak vizet, ezzel meghintik a betegeket. Április 1-je szerencsétlen nap, május 1-je szerencsés nap. A vasárnapi és májusi gyermekek szerencsések, a péntekiek balszerencsések. Nagyon sok paraszti és időjárásbeli szabály nem a természet megfigyelésén alapszik, hanem babonás elképzeléseken. Így azt tartják, hogy az év első 12 napjának időjárása az egész év időjárását meghatározza. Nagyon sok ültetési és vetési szabály, amelyet a növekvő vagy fogyó holdhoz kötnek, nem a jó tapasztalatból, hanem babonából származik.

24.) Nyelvek mozgalmi . Ez a cím az emberek gondolatában két kérdést ébreszthet. Ha valaki ismerős a nyelvekenszólás jelenségével, rögtön azt kérdezheti: „Hogyan írhat a szerző egy „Ördögi ABC“ című könyvben ilyen tárgyról, mint ez?“ - Erre gyorsan megmondhatjuk a választ: Ez a fejezet a nyelvekenszólás utánzó formáival foglalkozik, nem pedig a Szentlélek eredeti ajándékával, amiről Pál apostol az 1. Korinthus 12:10-ben beszél.

A második kérdés azokban ébred fel, akik a keresztyén körökön kívül vannak. Ezeknek a kérdése:

„Micsoda a nyelvek mozgalmá?” Erre a kérdésre is egészen röviden felelhetünk egy megállapítással. Ma az egész világon találni lehet egyházakat és embereket, akik extázisban ismeretlen nyelveken beszélnek és énekelnek. Ezt a jelenséget „nyelvekenszólás”-nak hívják, és emberek megpróbálják összekötni ezt a Bibliának bizonyos szakaszaival.

Miért kell mégis a babonáról szóló könyvben a nyelvek mozgalmait megvitatni? Nem gúnyból vagy ellenséges kritikából tesszük ezt. Nem. Célunk Krisztus testének megvédése a szélsőséges beözönlésével és a démoni hatalmakkal szemben.

Szükséges ez a figyelmeztetés? Valóban szükséges! A mi századunkban a nyelvekenszólásnak volt már egy kitörése. A századfordulón „nyelvek mozgalmá” lobbant életre Los Angeles spiritizta erődítményében. Ennek a mozgalomnak a rossz kihatása igen jól ismert. Nagyon sokat írtak már erről azóta. 1960-ban egy másik „nyelvek mozgalmá” kezdődött Los Angelesben, és ez azóta az egész világon gyökeret vert és nagyon sok nyugtalanságot okozott Krisztus Egyházában. Az Egyesült Államokban pl. olyan nagy volt a nyugtalanság, hogy a kormány egy bizottságot alakított, amely egy ideggyógyászból, egy lutheránus lelkészből és egy pszichológusból állt abból a célból, hogy a zavaró jelenségeket kivizsgálja.

Vessünk gyors pillantást a probléma gyökerére, ahogyan azt az Új Szövetségben találjuk. A nyelvekenszólás jelensége a következő helyeken fordul elő: Márk 16:17; Cse. 1.2:4; 10:4b; 19:6; 1. Kor. 12:14. – A legelején hadd biztosítsak mindenkit, hogy nagyon erősen hiszek ezekben az ígében és abban, hogy a nyelvekenszólás a Szentlélek ajándéka. Nem kívánok semmit elvenni a Szentírásból. De most a felmerülő kérdés az, hogy a mai nyelvekenszólás mozgalmi valamiképpen rokonságban vannak-e az Új Testamentum szellemi ajándékaival? Istennek legtöbb embere azt mondaná hogy nem. Miért? Először is az üdvtörténetben a kijelentésnek különféle korszakai voltak. Az izraelitáknak Egyiptomból való kijövetelük és a csapások ideje egy korszakot képviselnek. A fűrjek és a manna, a pusztában egy másik korszakot jeleznek, amely Izraelnek az ígért földjére való bevonulásával véget ér. És ez így ment végig a történelmen egészen a mai napig. A nyelvekenszólás szellemi ajándékának megvolt a maga ideje az újszövetségi könyvek kiformalásáig. Amikor a kánont Jamniában és Joppéban rögzítették, a kijelentésnek e sajátos korszaka lezárult. Ma, Isten Igéjének korában élünk. A Szentlélek önmagát az Igében jelenti ki, az Ő Egyházában, azonkívül Isten minden egyes gyermekének egyéni vezetésében. Ezért van az, hogy érett keresztyének távol tartják magukat a mai nyelvek mozgalmától, különösen, ha azt a módot figyelik meg, ahogyan ezek kifejlődnek.

Utazásaim alatt több, mint száz különféle országban a nyelvekenszólásnak némely különös formáját láttam. Néhány példának az idézésével illusztrálhatom a legjobban azt, amit gondolok:

P/76. San Diegoban – Kalifornia – egy asszony jött hozzám lelkibeszélgetésre. Elmondta, hogy egy bizonyos pünkösdistá testvér összejöveleim vett részt. Ez a prédikátor azt mondta a hallgatóság-nak: „Csak azok keresztkedtek meg a Szent Lélek által, akik nyelveken szólnak.” Azután azt mondta, hogyha valaki szeretné megkapni a Szent Lelket, az maradjon vissza a fő összejövétel után. Az asszony így tett. Amikor a pünkösdistá lelkész rátette a kezét, eszméletét veszve összee-

sett. Amikor magához tért, iszonyatos félelem töltötte be. A körülötte állók közül néhányan azonban azt mondták neki: „Csodálatosan beszélt nyelveken!” – De neki elege volt ebből a „Szentlélek-kereszttségből”. E tapasztalata miatt elvesztette üdvbizonyosságát és Istennel való békességét. Ez volt az oka, hogy lelkigondozásra jött. Isten kegyelme által hite megépült, de soha többé nem szándékozik „pünkösdista misszióba” menni.

Ha egy személy a sokat dicsért „Szentlélek-keresztség” által elveszíti üdvbizonyosságát, akkor ez azt jelenti, hogy ez a tapasztalata valóban a pokoltól való sokkal inkább, mint a Szent Lélektől. Sőt, ha a pünkösdisták kijelentik, hogy a nyelvekenszólás az egyedüli bizonyítéka a Szentlélek-keresztységnek, akkor egyszerűen eretnokségbe csúsznak bele. Ez nem igaz. A nyelvekenszólás ajándéka Pál levelében, az 1. Korinthus 12-ben az ajándékok között a legkisebb, és nem a legnagyobb!

P/77. Japánban kétszer beszéltem misszionárius konferencián. Egyszer Karmizamawában egy amerikai lelkész nagy keveredést okozott. A konferencia előtti estén érkezett meg és azt mondta, hogy a Szent Lélek mondta neki, hogy ide eljőjön és beszéljen. A konferencia elnöke ellenben azt mondta: „Ha ez igaz lenne, akkor a Szent Lélek ezt nekem is ugyanúgy megmondta volna.” Némi küzdelem után a lelkész és több „pünkösdista testvér” párhuzamos összejövetelt rendeztek. Egy néhány kíváncsi misszionárius ellátogatott az összejövetelülkre, de olyan leckét kaptak ott, hogy többé ezután nem akartak elmenni. Ez a furcsa ember felállt, imádkozott, énekelt és nyelveken prédikált minden megmagyarázás nélkül. Senki sem tudta, hogy tulajdonképpen mi történik. Utána az egyik miszionárius megkérdezte a lelkészt: „Hogyan véli megszerezhetők a nyelvek ajándékát?” – A lelkész azt válaszolta: „Ha, egy rövid imádságot ismétel, mint például „Uram, segíts!” öt- vagy hatszázszor, akkor hirtelen a nyelvekenszólásban találja magát.”

Ezek voltak az útbaigazításai! És ezt hívják a Szent Lélek ajándékának! Semmi köze a Szent Lélekhez, csupán a tudatalattinak a gyakorlása, és könnyen hasonlítható a spiritiszta körökben található automatikus beszédhez és íráshoz.

Azok a megfigyelések, amelyeket az egész világon tettem, olyan borzasztóak, hogy óvni kell az embereket a nyelvek mozgalmaitól. A hely hiánya megakadályoz bennünket abban, hogy tovább foglalkozzunk a dologgal, de aki a tárgyról többet akar olvasni, az olvassa el a „Nyelvek küzdelme” című füzetemet.

25.) Az okkult átvitel a varázslásnak további rejtélyes területe. Bizonyos elváltoztatással ez a jelenység a vallásos ember hitéletében is megtalálható. A következő példa egy halottra való átvitelt mutat.

P/78. Meghalt egy 20 éves leány. A szomszédasszon, akinek nyakában egy nagy tűzapló volt, elment a halottasházba és odaadta a halottnak, hogy vigye magával. Ez az átvitel megfelelő mágikus szertartások között zajlott le. Érdekes, hogy a tűzapló ezen a módon valóban eltűnt.

Ismételten előkerült gyónásban, hogy halottnak vagy öngyilkosnak a megpillantásakor emberek lelki sokkot kaptak, amely alatt évekig szenvedtek. Lássunk ehhez két példát:

P/79. Egy 16 éves fiatalember látott egy öngyilkost, akit éppen kihúztak a vízből. Ettől az időtől

kezdve állandóan öngyilkossági gondolatok gyötörték. Egy belső hang állandóan ezt mondta neki: „Akaszd fel magadat.“ Ezeknek az állandó hangoknak a hatása alatt 25 éves korában idegösszeroppanást kapott.

P/80. Egy leány éppen arra ment, amikor egy 8 éves gyermeket kihúztak a folyóból. A leány sokkot kapott, amelyből 15 év óta sem gyógyult meg. Sem fürödni, sem hídon átmenni nem tud anélkül, hogy nagy félelem ne fogná el.

E két esetátvitel valószínűleg szuggesztív természetű. Gyakran mondják lelkigondozásban, hogy okkult képességeket, mint a varázsvesszőzést, ingázást, ráolvasást és más dolgokat okkultisták másra is át tudnak vinni. Hívó embernek sohasem volna szabad magát kísérleti alannak kiszolgáltatni ilyen átvitelhez. Ehhez példák:

P/81. Isten-országa munkásainak testvéri tanácsában volt egy ingázó. Ez a gyülekezeti vén az ingázást és a varázsvesszőzést tudományos dolognak tartotta. Egyik nap maga a prédikátor próbálkozott a varázsvesszővel. A vessző nem mozdult. Erre a gyülekezeti vén a háta mögé állt és megfogta mindkét alsókarját. Ebben a pillanatban a vessző lefelé húzott. Ettől az esettől kezdve a prédikátornak is volt képessége a vessző kezelésére. Egyidejűleg azonban depressziók és hitbeli zavarok mutatkoztak benne. Feleségével sokat imádkozott a lelki zavarok miatt. Világos lett előtte, hogy a varázsvesszős képesség átvitele váltotta ki benne a depressziót. Bűnbánatot tartott és újra szabad lett a varázsvesszős képességétől és a depressziótól.

P/82. Egy prédikátor egy varázsvesszőstől átvitette magára a vesszőzés képességét. Utána a vesszővel vizet is tudott keresni.

P/83. Egy asszony, aki egész életében fekete mágiát űzött, nem tudott meghalni. Sok mágikus ráolvasó módszere szerint először valaki másra kellett mágikus gyógyerőit átruházni, mielőtt felkészülne a halálra. Mivel nem voltak hozzátartozói, mágikus gyógyító képességét egyik szomszédasszonyára ruházta át, aki őt felkereste. Amikor ez a szomszédasszony a halálához közeledett, ugyanez volt a nyomorúsága. Csak akkor tudott meghalni, amikor az átvett gyógyító képességét átruházta unokájára. Az unokának ettől az időponttól fogva 8 hónapon át tartó súlyos görcsei voltak, aminek az eredetét az orvos nem tudta megállapítani. A görcsök 8 hónap után megszűntek.

P/84. Egy öreg magnetizáló halála előtt fiára ruházta át a gyógymagnetizmus adományát. A szerelmi varázs területén viszonylag sok az átvitel. Itt újra határozottan hangsúlyozzuk, hogy egészséges emberek tapasztalatairól és nem lelkibetegek szexuális hallucinációiról van szó. A különbség abban mutatkozik, hogy az ilyen megkínzott emberek imádsággal védekezni tudnak. Továbbá hogy nagyobb távolságra ezek a zavarások elmaradnak. Egy skizofrén ember, akinek szexuális hallucinációi vannak és gondolataiban ezeket a dolgokat valamilyen személyhez köti, akkor is megtartja hallucinációit, ha ezer km-re távolítják is el az illető személytől. Felvilágosításul lássunk néhány példát:

P/85. Egy tiszta múltú leány esti tanfolyamon tovább képezte magát. Tanára aktív spiritiszta. A leány csinos, és a tanuláig makulátlan volt az élete. A tanulás alatt érezte, hogy tanára megmagyarázhatatlan módon közeledik hozzá. Olyan dolgokat élt át ezzel a tanárral, amiket azelőtt nem ismert. Nemi érintkezést érzett a távolság ellenére. Ettől az időtől kezdve a leányban az ébrenlívás és más telepatikus élmények is megmutatkoztak. Szünidőben ezek a furcsa kapcsolatok a tanárral tovább folytatódtak. A leány azonban megfigyelte, hogy a spiritiszta befolyása a távolság növekedésével alábbhagy. Ha több, mint 16 km-re volt távol a tanártól, az nem tudta többé ezt a mágikus nemi érintkezést véghez vinni.

P/86. Lelkigondozói beszélgetés világosságra segített egy tényállást, amit már gyakran hallottam hasonló formában. – Egy asszonyt, aki erős spiritiszta médium, baleset ért. Térd- és medencecsonttörést szenvedett. Három hónapig feküdt gipszben. A harmadik hónapban koraszülése volt. A főorvos csodálkozott, mert a koraszülésnél egy kéthónapos embrió került elő. Az orvos kihallgatta az asszonyt és megkérdezte: „Volt-e férfi önnél?” Másrészt nem is volt lehetséges, hiszen az asszony medencegipszben feküdt. A gipszkötést azután a harmadik hónapban megújították. Az asszony még egyszer három hónapig feküdt a gipszben. A koraszülés folyamata a harmadik hónapban megismétlődött. Az asszony bevallotta, hogy mint médiumnak, képessége van arra, hogy férjével pszichikusan együtt éljen és pszichikusan foganjon.

Az utolsó példa az emberi értelemmel szemben túl merész követelés. Ilyen teleplazmatikus esetek mindenekelőtt a spiritizmus területén léteznek. A spiritiszta apportok éppen a szerelmi életben is léteznek, és ott a legvisszataszítóbbak. Erről a területről sok gyónás van előttem. Nem merem ezt a borzadályos anyagot nyilvánosságra hozni. – Misszionáriusaink hasonló dolgokról számolnak be a missziói mezőkről. Jó, ha képzeletünket a Szent Lélek fegyelme és az Úr Jézus vérével való meghintés alá állítjuk, hogy belsőleg védve legyünk és maradjunk.

Az átvitel néha az intenzív imádkozó életnek a kísérőjelensége. Aki egy erősen megkötözött emberért magát imádságba veti, az feltétlen helyezze magát Jézus védelme alá mert különben ki van téve az átvitel veszedelmének. Ez különösen akkor érvényes, ha az imádság az okkultan terheltekért, démonizáltakért, vagy akár megszállottakért hangzik el. Ehhez néhány példa:

P/87. Egy öngyilkosért imádkozott egy hívő asszony, s e közben maga is hasonló gondolatokat kapott.

P/88. Egy hívő férfi imádkozott egy lelkibeteg emberért, akinek öngyilkossági gondolatai voltak. Végül magának a prédikátornak is hasonló gondolatai támadtak. A lelkibeteg hazautazott és agyonlőtte magát. Halálának napján a prédikátornak erős öngyilkossági kísértései voltak anélkül, hogy tudta volna, hogy gondozottja azon a napon az életét kioltotta.

P/89. Pünkösdista prédikátor egy betegnél többször alkalmazott kézrátételt imádság közben; végül ugyanazt a betegséget megkapta s következményeibe belehalt.

P/90. Egy üdvhadseregbeli tiszt imádkozott egy férfiéért, aki vérszerződéssel eladta magát az

ördögnek és szadista volt. Néhány havi intenzív imádkozás után az üdvhadsereg tisztje maga is szadista lett. Hirtelenharagúvá vált és verni kezdte a feleségét. Egy holdtölte éjszakáján kijelentette feleségének: „Kedvem lenne ma éjszaka az alvilággal összeköttetésbe kerülni.“

P/91. Egy betegápoló testvérnek lelkipozítás során egy utcalánnyal volt dolga. A testvér teljesen belevetette magát a közbenjáró imádságba ezért a szexuálisan lezüllött leányért. Az utcalány teljesen megszabadult szenvedélyétől. Az imádkozó testvért ellenben ettől az időtől fogva borzalmas kísértések gyötörték. Azóta vad szexuális vágytól szenved, amit az utcalány lelkipozítása előtt sohasem ismert. A közbenjáró imádságnál tehát átvitel történt. Szabadítást az egyik, megterhelést a másik oldalon váltott ki.

P/92. Egy prédikátor, aki sok lelkipozítottat gondozott, a jobb gondozás érdekében búskomorokat, depressziósokat vett házába. Mindig újra és újra megtapasztalhatta, hogy kedélybeteg az imádság által megszabadulnak. Abban az időben, amikor búskomor emberek laktak náluk, saját gyermekei közül búskomor lett az egyik. Jakab 5:14. alapján kézzel és imádság által a gyermek is megszabadult. Ettől az időtől kezdve családi körébe nem vett be búskomor lelkeket.

P/93. Egy szuperintendens éveken át aktív spiritista volt. Leánya, aki csinos és erősen fejlett volt, mindenféle aljas szenvedélynek a rabjává vált. Alkoholista lett és anélkül, hogy berúgott volna, 16 pohár pálinkát tudott egyszerre meginni. Szexuális vonalon sem volt semmi gátlása. Célul tűzte ki, hogy mindenképp lelkészeket és Isten országa munkásait környékez meg, hogy elcsábítsa őket. Egy alkalommal hívő csendesnapon vett részt. A vezető lelkésznek feltűnt intelligens kérdéseivel és feleleteivel. A beszélgetés után a leányt magával vitte a paplakba, hogy ott folytassák a lelkipozítást. A leány kijelentette, hogy szeretné életét Krisztusnak kiszolgáltatni, de nem képes rá. A lelkész megpróbált vele imádkozni és felszólította, hogy ajánlja oda életét Krisztusnak. Amikor a leány ajkát az imádságnak egy szava sem hagyta el, részvétből csak egy rövid pillanatra a leány vállára tette a kezét és egyidejűleg egy vigasztaló igét akart neki mondani. Az érintés rövid pillanatában a lelkész rettenetes belső ütést érzett, szeme előtt elsötétedett a világ, s úgy érezte, hogy feneketlen szakadékba zuhan. Az iszonyat kiáltása hagyta el ajkát. Erre a kiáltásra odasietett a diakónus és rögtön utána a papné. Néhány perc múlva - ami azonban a lelkész előtt nagyon hosszúnak tűnt - visszajött világos öntudata. A leány ördögi arckifejezéssel nézett a lelkipozítóra és azt kérdezte: „Most már tudja, hogy ki vagyok? Már többeket leterítettem.“ - Azután azt állította, hogy egy egészen közismert Isten-ország munkásánál célhoz ért. Először teológiai és lelkipozítói tanácsokat kért tőle, s azután az illető lelkipozítottat - aki nős volt elcsábította. A lelkész - a tudósítóm - e nehéz élmény után, amelyet a démonikusan megterhelt leánnyal átélt, három hétig búskomor volt. Isten kegyelme által azonban újra szabad lett a depressziótól.

A démoni leány egy idő múlva eldobta az életét - felakasztotta magát. Erre a lelkész felkereste a leány által megnevezett lelkipozítottat, hogy esetleg lelki szolgálatban melléje állhasson. A leány adatai egyeztek. Az illető lelkipozított a démonikus leány által elbukott, és a rettenetes eset után egy időre kiesett a munkájából.

A lelkigondozás és közbenjáró imádkozás a sötétséggel való leszámolás. Ezen a harcmezőn már sokan elestek. Ezért kell állandóan felfegyverkeznünk a Szent Lélek fegyverzetével. Pál írja az Efézusi levél 6:16-ban: „Mindezekhez felvén a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok...”

P/94. Az átvittel kapcsolatban fájdalmas élményről számolt be egy Kínamisszionáriusnő. – Férje egy haldokló szellemidéző asszonyt látogatott meg, tehát egy aktív varázslónőt. Fiatal éveiben elígérte magát az ördögnek, és ennek jeléül karján zsinórokat hordott, amelyeket sohasem volt szabad megoldania.

A misszionárius az evangéliumot vitte most a halálos ágyához és harcolt a lelkéért. Azt mondta neki: „Ha, egész életében az ördögnek szolgált is, Krisztus még az utolsó pillanatban is meg tudja menteni, tegye meg az utolsó lépést, és a megtagadás jeléül oldja le a zsinórokat.” Szörnyű küzdelem kezdődött el a sötét varázshatalmakkal. Végül is győzött Isten kegyelme... Az asszony olót kért és leoldotta a zsinórokat. Halálos ágyán hitben átadta életét az Úrnak.

E közben otthon – a misszionárius lakásán – tragédia játszódott le. Legidősebb kislányuk a két éves öcsikéjének kis szójababszemet adott. A fiúcska szopogatta. A szójabab hirtelen a légsőbe került és a gyermek fulladásos rohamot kapott. A misszionárius – aki légszűrészt tudott volna végrehajtani – a varázslónő halálos ágyánál volt. Az édesanya nem merte a metszést megcsinálni. A gyermek elkéült... Az anya a többi gyermekükkel együtt letérdelt és a már eszméletlen fiúcskáért imádkozott. Az imádság alatt a gyermek még egyszer felnyitotta szemét, mindegyikükre sugárzó mosollyal nézett... visszahanyatlott és meghalt.

Rövid idő múlva visszajött a misszionárius és elmondta a varázslónővel való harcát. Megfigyelve az időpontot, a kisfiú abban a pillanatban fulladt meg, amikor a varázslónő eloldotta a zsinórt.

Van itt valami összefüggés? Aki a varázslás törvényszerűségéhez nem ért, ebben legfeljebb véletlent lát. Isten országa minden ismert munkásának lelkigondozása azonban az ilyen eseteknek a számtalan összetalálkozását mutatja. Vannak átvitelek, amelyeknél a megterhelt felszabadul, és e helyett egy másik megkötöződik. Persze ez nem feltétlenül szükséges. Az előbbi esetben ez elkerülhető lett volna, ha a misszionárius ebben a nehéz lelkigondozásban saját magát és családját határozottan Jézus véreinek védelme alá helyezi. Ezenkívül sürgősen szükséges, hogy a lelkimunkás a nyilvánvaló varázslók és médiumok lelkigondozásához egy másik lelkimunkást is vigyen magával erősítésül, vagy meghatározott időre imakört gyűjtsön egybe. A misszionáriusnő maga is úgy látta, hogy gyermekének fulladása összefüggött férjének a varázslónő felé való szolgálatával.

A gyermek halála azonban nem volt hiábavaló. Utána sok minden mozdult meg az addig megrekedt gyülekezetben. A látszatkeresztyéneknek és a tradíció-keresztyéneknek, akiknek Jézus Krisztus csatamezőjének szellemi leszámolásai idegenek, azoknak az ilyen példa – mint amit itt közöltünk – hihetetlen lesz. Azonkívül a csupán csak természettudományosan gondolkodó orvos is összezsapja feje felett a kezét. De mit tesz ez? Az Új Testamentomi tények – mint ahogyan a kiűzött démonok kétezer disznóba mentek bele – túl mennek minden emberi rövidlátáson.

26.) Az okkult irodalom olyan mérges gőz, amely átjárja népünket és megmérgezi a lelket. Néhány ismertebb könyvnek a címe: „Mózes 6. és 7. könyve“; a „Romanus-könyvecske“; „A nigromantika titkai“; „Az igazi tűzessárkány“ vagy „Uralom a mennyei vagy pokoli szellemek felett“; „Vénusz könyve a gonosz lelkek megidézésére“. Az okkult irodalomhoz tartoznak Lorber Jakabnak és az „Isten-barátok“-nak kereszténnyé álcázott könyvei is, továbbá a zürichi szellemi páholy iratai és sok egyéb. Tragédia az a tény, hogy a varázskönyvek legveszedelmesebbjét, a „Mózes 6. és 7. könyvét“ egy braunschweigi kiadó mindig újra és újra kinyomtatja és terjeszti. A könyv nyomtatása miatt már pereskedések is voltak. Minden hiába. Közelebbi adatokat erről a hátborzongató varázskönyvrô „A Mózes 6. és 7. könyve ellen“ című füzetben találhatunk.

Sürgösen tanácsolni kell, hogy varázskönyveket senki ne tartson otthonában. Még tanulmány és tanítási célból sem ajánlható ezeknek a könyveknek a használata. Hányszor gyónták meg asszonyok: „Mióta férjem a „Mózes 6. és 7. könyvét“ tanulmányozás végett itthon tartja, sok a veszekedés, békételenség és szerencsétlenség a családban.“

Egy példát közlök a spiritiszta irodalomról:

P/95. Egy asszony az „új szellemű“ irodalmat olvassa, továbbá mindenféle spiritiszta irodalmat, amit csak meg tud szerezni. A zürichi szellemi páholyból való Beatrix médiumnak a prédikációi helyettesítik neki a templomi istentiszteleteket. Eckhardt misztikusnak és Lorber Jakab spiritiszta írómédiumnak az iratai pótolják neki a bibliai apostolokat. Vallásának középpontja, hogy az ember önmagában hatoljon át az istentudathoz. Bűn és megváltás nem jelent neki serrmit. Hisz az ember önmagában véve jó, csak erkölcsileg kell magasabbra kifejlődni. A saját keblünkben lévő „isteni szikrát“ lánggá kell felszítani.

Az okkult irodalomhoz tartoznak Greber János bukott és kiközösített papnak az írásai. Még magát az Új Szövetséget is spiritiszta módon fordította le.

27.) A pszichoanalízis -t is említsük meg ebben a sorozatban, bár talán egynémely szakorvos és ideggyógyász felindul rajta. De azt kérem, hogy ezt a mérget és bosszúságot először hagyjuk el. Ha, tározott keresztyén orvos pszichoterápiáját igenlem. De nem minden ideggyógyász hívó, aki annak tartja magát. Sajnos, az ún. „keresztyénység“-ben a bibliai fogalmakat elködösítették. Hívó ember az, aki a Szent Lélek és Isten kegyelme által megtérésen és újjonanszületésen ment át. Ha, egy ideggyógyász megkaphatta ezt az ajándékot, akkor igenlem analitikus munkáját. És vannak ilyen hívó analitikusok!

Bizonyára jó dolog, ha a sok okkult zagyvalék mellett egy jó példát is hallunk.

Ismerek egy hívô ideggyógyásznőt, akí munkáját Isten előtt való felelősséggel végzi. Pácienseivel nemcsak analitikus beszélgetéseket folytat, hanem megkísérli őket Krisztushoz vezetni. Jómagam tanúja vagyok annak, hogy szolgálata nyomán sokan megtértek páciensei közül. Áldás árad ki Jézusnak ebből a tanítványából.

Sajnos, az ilyen pozitív példák nagyon ritkák. 25 évi lelkigondozás alatt sok ideggyógyász munkája lett kérdéses előttem. Egy zürichi akadémikus tréfából azt mondta egyszer nekem: „Az ideggyógyászok rendszerint széjjel tudják szedni az órát, de nem tudják összerakni.“ De ebben még nem is láttam a döntô nyomorúságot. Alapjábanvéve az ideggyógyászat egy hitetlen orvos lelkigondozása

Isten nélkül. A pszichoanalízis úgyszólván a bibliai gyónás ellenpárja. Emellett a bibliai gyónásnak sokkal több előnye van, mint a pszichoanalízisnek. A gyónás önkéntes, ezzel szemben az ideggyógyász órák hosszát turkál a lélek mély rétegeiben. A gyónásban az ember Isten jelenlétébe kerül, a pszichoanalízisben ellenben gyakran éppen a döntő hitbeli kérdéseket veszik semmibe és nevelési produktummá vagy környezeti befolyássá értékelik le őket.

A pszichoanalízisben éppen az ember lelki életének a középpontját boncolják és a komplexusok sokaságában oldják fel. – A pszichoanalízis veszélyességére alkalmilag az orvosok is rámutatnak. Olvassuk csak el Dr.Speer „Az orvos mint személyiség“ című könyvét. Egészen döntő jelentőségű, hogy a pszichoanalízist legalább hívő orvos hajtsa végre. Ő tisztelni fogja a páciens hitbeli kérdéseit. Az ilyen pszichoanalitikus gyógykezelésről pedig, amelyért majdnem nem lehet felelni, tegyenek bizonyosságot a lelkigondozásomból merített következő példák:

P/96. Egy egyetemi végzettségű férfi ideges lelkizavarok miatt belgyógyász, majd egy ideggyógyász kezelésébe került. A páciens ennek az ideggyógyásznak a kezelésében mérhetetlenül csalódott. Elmondta, hogy csak hibás magatartásokat, jellembeli gyengeségeket, elfojtásokat fedett fel nála, de a bűn kérdését egyáltalában nem vette komolyan. A legkuszáltabb és a legzűrzarosabb álmokkal az ideggyógyász nagy gonddal foglalkozott, de a páciens bibliai tradícióival egyáltalában nem törődött. végül betegét mint gyógyíthatatlant bocsátotta el.

Ő mondta el nekem, hogy az orvos az ő Istennel való kapcsolatát egyáltalán nem vette komolyan. Továbbá, hogy az összes orvos teljesen érdektelenül állt múltjának számos okkult előzményével szemben. A páciens ugyanis éveken át aktív spiritiszta volt, sőt a fekete és fehér mágiával és jóslással is foglalkozott. A férfi ideges zavarai csak az okkult gyakorlatok után mutatkoztak. Tehát az orvosok a kórtörténet két egészen döntő pontját nem vették figyelembe. Először is az ember bűnét Istennel szemben, másodszor meg az okkult előzményeket.

P/97. Egy 54 éves asszony lelkigondozásban volt nálam. Z-ben ideggyógyász analizálta. Az analízis vége az volt, hogy azóta az asszonynak bénulási jelenségei és kezén ideges rángatózásai vannak, ami az analízis előtt nem volt észlelhető. Ennek az asszonynak a hitélete is teljesen összekuszálódott a kezelés által. Az volt a benyomásom, hogy ebben az esetben az analízist nem vezették egészen végig, különben a frissen fellépő bénulási jelenségeket el lehetett volna hárítani.

P/98. Dr.Lechler – aki maga is ideggyógyász és élő keresztyén – kiképzési ideje alatt tan-analízist hajtattott végre saját magán. – Az analitikus M.professzor volt a pszichoszomatikus szeminárium-ból, H.-ban. Az illető ideggyógyász elmondta nekem ennek az analízisnek a lefolyását, és azt a legélesebb kifejezésekkel visszautasította. Az analízis olyan kísértéseket hozott hitéletébe, hogy abban a veszedelemben volt, hogy mindent elveszít órákon át kellett magát Isten Igéjére és az imádságra koncentrálnia, hogy hitéletében hajótörést ne szenvedjen.

Ez az ideggyógyász ma elutasítja a nem hívő pszichoanalitikusok analízisét. Ha itt a „nem keresztyén“ kifejezést használom, úgy meg kell mondanom, hogy mit értek ezen. Az még nem keresztyén, akit megkereszteltek és alkalmilag itt-ott eljár istentiszteletre. János 3:3-5 alapján hívő az az ember, aki Isten Lelke által alapvető megújulást élt át. Nagyon sok orvos végül is keresztyénnek vall-

ja magát, holott világszemléleti meggyőződése nem mutat semmi közösséget az Új Szövetséggel.

P/99. Egy fiatalasszony H.-ban az ideggyógyintézet vezető főorvosánál volt. Az a beszélgetésben azt a tanácsot adta neki, hogy két évig a lábát be ne tegye semniféle templomba, és Bibliát se olvasson. Vallási kérdésekkel ne törődjön. Fejét teszi rá, hogy ördög nincs.

Ez a főorvos nagyon óvott mindenkit a városban tartott evangélizációtól. Megtiltotta a diakoniszáknak az előadásaim látogatását, és elvette a betegektől az írásaimat. Amint a lelkigondozásból tudom, már saját maga is foglalkozott okkult dolgokkal. Ez magyarázza ellenállását minden istenivel szemben.

P/100. Egy egyetemi hallgató, aki orvosi és pszichológiai kiképzése miatt tan-analízisnek vetette magát alá rettenetes lelki nyomorúságba került. Hónapokon át nem talált nyugalmat, éjjel nem tudott aludni és nem volt belső békessége. Amikor az analitikus kijelentette, hogy anyjához való viszonya tulajdonképpen anyakomplexus, a leány megszakította anyjával a kapcsolatot és elköltözött a lakásból. Amikor tanítómestere vallásos hitét templomkomplexusnak jellemezte, eldobta hitét is. Az analízis végén az egyetemi hallgató meg volt ugyan győződve a felől, hogy a legtöbb ember sok komplexusból tevődik össze, de ő maga ettől a tan-analízistől belsőleg szétszakított emberré lett. Ahogy anyjától és egyik orvosprofesszorától értesültem, ez a fiatal orvostanhallgató két év óta nem leli meg belső nyugalmát és kiegyensúlyozottságát.

P/101. Svájcban egy egyházi körzet esperese arra kért, hogy látogassam meg lelkibeteg kollégáját, akit gyógyintézetbe szállítottak. A lelkész őszinte módon általános gyónást végzett. Utólag panaszkodott az ideggyógyászra is, aki őt kezelte. Ez az orvos bűnkomplexusait egyáltalán nem vette komolyan, és úgy vélte, hogy az csak keresztyén nevelésének az eredménye. Bűn nincs. Ezt követően megbeszélés volt az illető ideggyógyással, aki ezt a tényt megerősítette. Az orvos számára csak immanens (e világi) tények vannak. Istenben való hit, bűn és ezekhez hasonlók számára csak fikciók, a vallásos fantáziának a termékei. A lelkész tehát ilyen ideggyógyásznak a „lelkigondozásába” került. Ez nem lelkigondozás, hanem lelki gyilkosság! Arra kértem az esperest, hogy kollégáját sürgősen vegye ki ebből az intézetből.

P/102. Egy középnémet üdülővárosban lelkibeszelgetésre keresett fel egy asszony. Ez az asszony annak ellenére eljött, hogy az őt kezelő ideggyógyász óvta tőlem. Az asszony eljárt evangélizációs előadásaimra és általános gyónást tett. Végül megkérdeztem, hogy ezt bevallotta-e már az ideggyógyásznak is? „Nem”-mel válaszolt azzal az utalással, hogy ezt nem tudná neki megmondani. Ennél az ideggyógyásznál kb. 40 beszélgetésen volt, esetenként 20 márkáért (DM), hogy végül az evangélizáción egy félóra alatt honorárium nélkül egyszerűen meggyónjon és Krisztus által bocsánatot nyerjen.

Olyan orvos, aki nem igazi tanítványa az Úr Jézusnak, az vegye le a kezét a pszichoanalízisről, mert különben veszélyes lélekrombolás lesz belőle. Tanítványságon azonban az Új Szövetség valami egészen mást ért, mint egyházi adófizetést vagy alkalmi templomlátogatást. Még az sem jelenti a tanítványságot, ha az apa pap vagy prédikátor és a nagymama kegyes asszony volt. – „Bizony,

mondom, ha valaki újonnan nem születik“, nem lehet Jézus tanítványa.

28.) A pszichograf a spiritiszta körök eszköze, amellyel állítólag írásbeli üzenetet lehet kapni a holtak birodalmából.

29.) A pszichometria a jövődőlésnek egyik formája (lásd: „A jóslás“ c. füzetet!). A jós valamilyen tárgyat tart a kezében és azután kijelentéseket tesz arról a személyről, akié a tárgy. Ehhez példák:

P/103. Az ismert holland jövőbelátó Croiset Bender professzor (Freiburg) és Tenhaeff professzor (Utrecht) jelenlétében - Kaiserslauternben - kísérleti előadást tartott a delejes álomról. A jelenlevőket felszólította, hogy adjanak le tárgyakat. Croiset ezekkel kapcsolatban adatokat mondott, amelyeket a tulajdonosok találóaknak ismertek el.

P/104. Egy lelkész a következőket mondta el. - A háború alatt apja eltűnt. A család három évig nem tudta, hogy él-e még. Egyik nap egy egyetemi hallgató látogatta meg őket. Hallott az eltűnésről és valamilyen tőle való tárgyat kért. Az utolsó tábori postalapot adták oda neki. Ekkor az eltűnt kézírására koncentrált magát, s azután kijelentette: „Még él, és a Jeges-tenger partján van egy táborban.“ Erre az oroszországi térképen még a tábor helyét is megmutatta. Csak évekkel később, hazaérkezése után erősítette meg az apa ennek a tartózkodási helynek a valóságát.

30.) A rajongás lelke a jelenkor keresztyén gyülekezeteinek legnagyobb nyomorúsága. Lelkesedő irányzatok minden korban és minden keresztyén mozgalomban voltak. A rajongás lelke a hab, ami a valódi mozgalomnak szennyét a felszínre hozza és kiveti. A rajongásban és az okkult mozgalomban nagyon sok a közös vonás. Ez elsősorban a hatásukban mutatkozik meg. A rajongásból fakadó kézrátételeknek gyakran ugyanolyan kísérő jelenségeik vannak, mint az okkult ráolvasásnak. Másodsorban az a közös vonása, hogy hasonló tünetekben jelentkeznek. A rajongás lelkétől legkönnyebben azok fertőződnek meg, akiknek hitélete erősen pszichés (lelkies) jellegű, sőt, akiknek mediális képességeik vannak. Ehhez a megfigyeléshez először nézzünk meg három példát:

P/105. Karlsruheban egy volt spiritiszta médium többször eljött lelkibeszélgetésre. Jézust akarta követni és mindenféle spiritiszta üzemtől elszakadt. Sajnos, még mindig nagyon sok harca van régi mediális képességével. A beszélgetéskor kijelentette: „Mind a három csodagyógyítót hallottam: Branhamot, Hickset és Zaisst. Mindhárommal azonnal mediális kontaktust éreztem, a leggyorsabban Branhammel.“ Még hozzáfűzte: „Önnel nem tudok mediális kontaktust kapni.“ Azt válaszoltam neki: „Hála Istennek, hogy velem nem kap mediális kontaktust!“

Pontosan ugyanez az élmény ismétlődött meg Münchenben. Egy felvilágosító előadással kapcsolatban egy asszony jött hozzám lelkibeszélgetésre, és arról számolt be, hogy a három nagy gyógyítóval azonnal mediális összeköttetésbe került.

P/106. Egy lelkész, aki Schleswig-Holsteinben, a mágikusan teljesen megfertőződött. faluban dolgozott, megfigyelte, hogy azok a közösségi emberek, akik régen mágiával foglalkoztak, a rajongás

lelkének estek áldozatul. Ez a megfigyelés nagyon jelentős, mert megmutatkozik az a tény, hogy a rajongásnak az okkult dolgokkal sok közös vonása van.

P/107. Egy svájci lelkész a következőket mondta el. – Évek óta bénulási tünetei voltak a jobb karján és lábszárán. Az orvosi kezelés nem hozott javulást. Erre Hicks Tamás minden összejövetelére elment és részt vett a gyógyító összejövetelein is. Tekintve, hogy Hicks Tamás nem tudott minden beteggel személyesen beszélni, felszólította a gyógyító összejöveteleken résztvevő betegeket, hogy álljanak fel és saját maguk tegyék kezüket a beteg testrészekre. Ezután minden betegért – aki felállt – imádkozott. A lelkész követte Hicks tanácsát. Utána érezte, hogy karján és lábán a bénulási tünetek elmúltak. Bízsergést érzett és érzékelte, hogy a bénulás szó szerint a karján végig lefelé áradt és ujjahegyeinél kiment belőle. Ugyanezt a folyamatot élte át félig bénult lábával. Ez a gyógyulás 1955. májusától 1956. decemberéig tartott.

Megkérdeztem ezt a lelkészt, hogy volt-e már dolga valaha életében ráolvasással. Kérdésekre „igen”-nel válaszolt és elmondta, hogy egyszer szemölcsök ellen eredményesen ráolvastak.

Ez a két utolsó példa szoros összefüggést mutat a rajongás és a mágia között. A mágikus terheltségek egyirányúak a rajongási hajlamokkal. Aki okkult dolgokat űz, vagy elődei által ilyen módon megterhelt, az gátlás nélkül megnyílik a rajongásnak.

A P/107-ben azért érdeklődtem a ráolvasás felől, mert meg akartam tudni, hogy ez a lelkész mediális volt-e. Feltételezésem igaznak bizonyult. A lelkész mediális képessége miatt érezte a bízsergést és a betegség eltávozását karján és ujjahegyén át. Ez a tipikus jellegzetessége azoknak a gyógyításoknak, amelyek mágikusan megalapozott gyógyomagnetizmussal történnek. Azzal a véleményemmel, hogy rajongó mozgalmak gyakran okkult áramlatokat hordoznak, nem állok egyedül. Seitz János Teichwolfradorfból – akinek Isten sokféle lelki ajándékot adott a századforduló utáni szélsőséges pümködsdi irányzatokat a pokol elitjének bélyegezte meg. Branhamot Amerikában Isten országának több munkása médiumnak bélyegezte. Alkalomadtán ellenvetésképpen megjegyezték, hogy Branham baptista és nem pümkösdista. Ez formailag így is van, mégis mindenekelőtt szélsőséges pümkösdisták azok, akik követőihez tartoznak. Azonkívül a német baptisták nem is ismerik el.

Ha ebben a fejezetben többször előfordul a „pümködsdi” kifejezés, akkor okvetlen szükség van ennek a tisztázására. Nem minden pümkösdista szélsőséges. Vannak józan hívő emberek is a pümködsdi gyülekezetekben. Magam is ismerek ilyeneket. Néhány lelkésztől tudom, hogy mindenekelőtt a müllheimi irányzatú pümkösdista gyülekezetek azok, amelyek józanok és biblikusak. A Branham-mozgalommal kapcsolatban nagy tisztességükre van egyes svájci pümkösdista gyülekezetek ismert vezetőinek – Hollenwegernek Zürichben, Schneidernek Winterhurban, Steinernek Baselben és Weissnek St.Gallenben -, hogy felismerték a Branham-mozgalom tisztátalan szellemét és távol tartották magukat tőle. Ha tehát a pümködsdi gyülekezetekből való testvéreknek elégük lett Branham üzenetéből, ez nyomós érvelés.

Azzal a fenntartással, hogy vannak józan pümkösdista testvérek is, hadd álljon elénk lelkigondozásomból egy sor a rajongás-élményekből:

P/108. Egy asszony súlyos fájdalmakkal elment egy Hicks-összejövetelre. Viszamaradt a beteggyógyításra. Hicks felszólította a betegeket, hogy kézfogással láncot alkossanak. A beteg asszony – tudósítóm – engedett a felszólításnak. Azonfelül Hicks egyik munkatársától kézrátételt is kapott. Erre összeesett és három hétig az ágyat nyomta. Ettől az időtől az asszonyt furcsa depressziós nyugtalanság gyötri. Korábbi hitbizonyossága teljesen eltűnt.

P/109. Egy ápolónőnek – a Bethlehem Anyaházból – alkalma volt Hicks Tamás állítólagos gyógyításait ellenőrizni. Az ápolónő kijelentette, hogy katasztrófa az, ami Hicks Tamás által történt.

P/110. Hicks, a csodagyógyító, egy kancsal gyermekre rátette a kezét. A szülők e gyógykezelés után lelkigondozói beszélgetésre jöttek és elmondták, hogy a gyermek azóta nem tud aludni. Egész éjszakán át nyitott szemmel fekszik ágyacskájában. A szülők ezt a furcsa jelenséget Hicks kézrátételével hozzák kapcsolatba.

P/111. Egy svájci lelkész elment Hicks egyik összejövetelére. Hicks a várakozó betegeket felszólította: „Aki most hiszi, hogy Krisztus meg tudja őt érinteni, tegye kezét a beteg testrésszére. A gyógyulás árama akkor mindnyájukat átjárja.” – A pap engedett a felszólításnak. Három héttel később eljött hozzám lelkibeszélgetésre és elmondta, hogy az elmúlt három hét alatt súlyos kísértései voltak és átmenetileg hitbizonyosságát is elveszítette. Világossá lett előtte, hogy nem biblikus történet volt az, amin átment. Azok a hatások, amelyeket hordoznia kellett, gyanússá tették előtte ezeket a furcsa gyógyító erőket.

P/112. A.-ból egy asszony Branham gyógyító összejövetelére elment Zürichbe. Branham azt mondta neki: „Fényt látok ön felett. Egy angyal közeledik önhöz. Meg fog gyógyulni.” A gyógyítás alatt az asszony Branham imádságába kapcsolódott. Ezután nem jobban, hanem rosszabbul lett. Heteken át súlyos kísértései voltak kétségekkel együtt. Végül a súlyos kétségbeesés hozzám hozta beszélgetésre.

P/113. Amikor Branham Zürichben a betegekhez beszélt, egy férfi is hallgatta, aki gyermekbénulás következtében nem tudott járni. Az előadás folyamán észrevette, hogy Branham tolmácsa erősen reá néz. Ebben a pillanatban lábgörcsének feloldódását érezte. Az előadás után a lábát kb. 15 cm-rel magasabbra emelhette fel, mint előtte. Ezt az előadás közben történt szuggesztíóval hozta kapcsolatba. Három hét múlva ez a nagyobb mozgási szabadság újra csökkent. Ez a beteg lelkibeszélgetésben elmondta nekem, hogy ő maga mindig Coue módszere szerint dolgozott, autoszuggesztíóval. Branham előadása szuggesztív impulzus volt neki, ami három hét múltán, mint említettük, csökkenni kezdett.

P/114. Branham egy gyógyító összejövetelen a következő felszólítással fordult a hallgatókhoz: „Aki hiszi, hogy Isten prófétája vagyok, az válaszoljon „igen“-nel.” Egy jelenlévő lelkész a többi hallgatóval együtt „igen“-t mondott. Ezután hazautazása közben a lelkész elájult. Hányt és vérömlést kapott. A kórházban nem találták meg az okát ennek a különös történetnek. Depressziókat kapott

a lelkész, és néhány héten át belsőképpen ide-oda tépődött. Kísértései és hitbeli nyomorúságai több hónapon át tartottak.

P/115. Th.-ból St.prédikátor elmondott egy esetet a gyülekezetéből. – Egy asszony, aki évek óta gyülekezetéhez tartozott, a B-i öskeresztyén gyülekezet prédikátorától, W.-től, kézrátételben részesült. Ettől az időtől kezdve az aszszonynak víziói voltak. Kijelentette, hogy egy idő múlva megéli saját mennybemenetelét. Amikor ez a nap közeledett, összegyűjtötte hozzátartozóit és készült az eseményre. Megfürdött, halottí inget vett fel és sugárzó arccal feküdt az ágyában. Férje elhozta St. prédikátort és arra kérte, hogy vessen véget ennek az ostobaságnak. Az asszony St. prédikátor jelenlétében is kijelentette: „Ma éjjel 12 órakor elvisz az Úr.” – Közeledett a várt óra. Az összes hozzátartozó feszülten várt, hogy mi történik. St. prédikátor az illető asszony lakásában az órákat mind megállította és arra kérte a hozzátartozókat, hogy anyjukat ne tájékoztassák az idő felől. Amikor már fél egyre járt az idő, megszólalt az aszszony: „Már 12 órának kellene lenni...” St. prédikátor így válaszolt neki: „Mindjárt fél egy van.” Ennél a válasznál az asszony belsőleg összecusklott. A be nem következett mennybemenetel miatt mérhetetlenül csalódott.

St. prédikátor utólag megbeszélte ezt az esetet az öskeresztyén gyülekezetből való W. prédikátorral. W. kijelentette: „Ha az emberek kézrátételnél a Szentlélek-keresztséget veszik, akkor könnyen idegen szellemek is beosonhatnak vele együtt. Ez az asszony ezt élte át, és ezek a beosontévszellemek csapták be őt!!!“

P/116. Egy B.-ből való asszonyt a pünkösdi gyülekezet egyik körébe hívtak meg. Nyelvekenschólást hallott jól hangzó idegen nyelven. Érdekességből fonetikusán leírt egy pár mondatot. Néhány hónappal később egy misszionáriusnak beszélt erről az esetről. Az elmondta neki, hogy olyan körzetben dolgozott, ahol ezt a nyelvet beszélik. Az ámuló asszonnak lefordította a nyelvekenschólást, amelyek súlyos káromlások voltak a Szentháromság ellen, azonkívül erkölcstelen kifejezések.

P/117. Egy leány Krisztusban hitre jutott. Mivel mint fiatal keresztyén a hívő körökben nem ismerte még ki magát, egy szélsőséges pünkösdista gyülekezetbe került. A pünkösdista gyülekezet két vezető prédikátora kézrátételben részesítette, s ez által a leány mediális képességet kapott. Transzba tudott esni, és ez által a halottak birodalmának közvetítője lett. Mivel öntudatos állapotában sokat imádkozott, szörnyű szakadék keletkezett az imádkozó készség és a mediális képessége között. Depressziók és öngyilkossági gondolatok tárnadtak fel benne. Éjszaka kísértetjelenségek rémítették. A pünkösdi gyülekezet többi tagja is hasonló helyzetben volt. Végül a leány józan, világos látású keresztyénekkal került össze. Rögtön felismerte a különbséget és pünkösdista gyülekezetének rajongó és spiritiszta üzelmeit. Elszakadt ettől a szertelen irányzattól, s hosszú, nehéz harcok után teljesen megszabadult.

P/118. Egy férfi, aki éveken át migrénben szenvedett, kívánságára egy „öskeresztyén“ kézrátételben részesítette. A migrén ettől a naptól fogva eltűnt, de helyette a páciens hold- és fön-érzékeny lett. Többé nem tudott imádkozni, depressziói voltak és különféle szenvedélyekbe esett. Isten Igéjével szemben nagy belső úrt érzett. Semmi sem szólt többé hozzá.

P/119. Egy szélsőséges pünkösdista gyülekezet prédikátora evangélizációt tartott. Egyik előadásának végén kijelentette: „Aki ma este meg akarja kapni a lélekkeresztséget, az maradjon vissza az utóösszejövetelen.” – Egy sor leány és asszony maradt vissza az utóösszejövetelre. Az evangélista kijelentette: „Most 50 angyal van jelen, akik a Lélek kiáradásában részt vesznek.” – Azután a jelenlévő asszonyokra és leányokra rátette a kezét és imádkozott velük. A tudósító, aki ennél a lélekköltetésnél szintén jelen volt, elmondta, hogy a kézrátételnél elveszítette az öntudatát. Amikor öntudatlanságából felébredt, rácsos ablakú szobában találta magát. Az ápolónőtől tudta meg, hogy három nappal előbb eszméletlenül szállították be az ideggyógyintézetbe. Elmebeli állapotának rövid vizsgálata után azonnal elbocsátották. A tudósító látása szerint a kézrátétel időpontjától kezdve megszállott lett. Éjszaka szellemeket és sötét alakokat lát és hall. A szomszédok és a házbeliek is hallanak férfihangokat. Az asszony elmondta, hogy alig tud imádkozni, s hogy állat- és férfihangok beszélnek belőle. Mivel már 20 évvel előbb bibliaolvasó volt, állapotát megszállottságnak minősítette, s az a meggyőződése, hogy az a bizonyos pünkösdi prédikátor nem Isten embere, hanem a Sátán szolgálója volt.

A második gyónás is megerősítette ennek az asszonynak a tudósítását. Ez a lélekkeresztelő prédikátor hipnózisban lévő egyik áldozatától 5.000 frankot vett el. Továbbá kezét asszonyok és leányok meztelen keblére és alsótestére tette. E közben azt állította, hogy az egész testet át kell járni Isten Lelkének.

P/120. Egy szélsőséges pünkösdi irányzat prédikátornője kijelentette híveinek, hogy Jézus visszajövele nagyon közel van. Az összejöveleteken az asszonyok és leányok teljesen levetköztek és anyaszült meztelenen várták az elragadtatást. Az Úr Jézus visszajövele elmaradt, de e helyett jött a rendőrség és a prédikátornőt letartóztatta. Üzelmei miatt börtönbüntetést kapott.

P/121. Egy hólyagrákos fiatalember hallott egy pünkösdi gyülekezet prédikátoráról, aki a beteggyógyítás ajándékát kapta. A fiatalember, akinek kevés reménye volt a gyógyuláshoz, felkereste a prédikátort. A prédikátor kézrátétellel imádkozott vele és kijelentette, hogy most már egészséges. Ehhez minden körülmények között hitben ragaszkodjék. Aki valami mást mondana neki, azt tartsa az ördög szolgájának. A páciens visszatérése után minden látogatójának kijelentette, hogy kézrátétellel meggyógyult. – Lakóhelyének egyik prédikátora felkereste, hogy lelkibeszélgetést folytasson vele. A fiatalember minden lelki tanács elöl teljesen elzárkózott. A prédikátor tízszer megismételte látogatását, mert az állítólagosan meggyógyult mindig az ágyban feküdt, és „gyógyulása” ellenére nem kelt fel. A tizedik látogatásnál a prédikátor megragadta és kijelentette a páciensnek: „Vagy valóban meggyógyultál és akkor felkelsz, vagy bevallod, hogy nem gyógyultál meg.” – Az energikus bánásmód után a rákbeteg kijelentette, hogy örült fájdalmai vannak és nem tud megmozdulni. Végre hajlandó volt lelkibeszélgetésre, amelyben nyilvánvaló lett, hogy a rákbeteg a furcsa „gyógyulása” óta borzasztó belső görcsben élt. Másnapra meghalt.

P/122. Egy hívő asszony szélsőséges pünkösdista gyülekezethez csatlakozott. Ott felvilágosították, hogy a megtérés és újjonanszületés még nem elegendő. Még a lélekkeresztségre van szüksége, amit kézrátétellel kaphat meg. Rövid vonakodás után ebbe beleegyezett. A „lélekkeresztség” után

néhány szellemnek különleges vezetése alá került. A mindennapos beszédben újra és újra megbízásokat kapott ezektől a szellemeiktől. Például azt mondták neki, hogy nem szabad többé disznóhúst enni, a házasságban önmegtartóztató legyen és ehhez hasonlókat.

A meggyötört asszony ezeknek a szellemeknek a vezetése alatt valóságos kényszer gondolkodásba került. Elhatározta, hogy megváltik ettől a szélsőséges pünkösdi gyülekezettől. Az elhatározást könnyebben tette meg, mint a végrehajtást. A szellemek most megsokszorozták tevékenységüket.

Nem hagytak neki nyugtot sem éjjel, sem nappal, és égre-földre esküdöztek, hogy valahogy el ne hagyja a pünkösdi kört. Halottak is megjelentek neki, akik belekeveredtek ebbe a harcba. - Nehéz harcok között végre megszabadult. Akkor a kényszer gondolkodás és a szellemi jelenségek elmaradtak.

P/123. Szélsőséges pünkösdistá gyülekezetbe ment egy tanító a feleségével. Ennek a közösségnek az imaösszejövele olyan lármás volt, hogy a tagok magukat extázisba hajszolták, kiabáltak, örjöngtek és a padlón fetrengtek. A tanító még akkor is látogatta az imaórákat, amikor felesége gyermeket várt. Az egész közösség önkivületi állapota alatt a várandós asszony mereven feküdt a padlón. Szülés után kiderült, hogy a gyermek nem normális. A többi öt gyermek mind normális. Az első öt szülésnél az asszony még nem volt a tagja ennek a szélsőséges pünkösdi gyülekezetnek. Ha a szélsőséges rajongási dolgokat bemutatjuk, itt ez nem a gyűlölködő kritika szelleméből történik. Nem, a Szentírásból hangzik felénk a parancs: „Vizsgáljátok meg a lelkeket, avagy Istentől vannak-e?” - Olyan időben élünk, amelyben undok farkasok törtek be Jézus gyülekezetébe, akik a magasabb szellemiség palástja alatt sokakat elhitetnek. Ez a becsapás szóban és írásban történik.

A jelen rajongó mozgalmainak a lapjai közül egyesek kimagaslanak, amelyeket név szerint meg kell neveznünk: „Az utolsó harsona” (Karlsruheban jelenik meg), a „Mehr Licht” c. lap Hamburgban jelenik meg egészen kusza jelleggel. A „Frohe Botschaften” a Zaiss mozgalom lapja. Kägi nevű zürichi pünkösdistá prédikátor „Der Wegweiser” c. lapot adja ki.

Aki a rajongó mozgalmak felől jól akar tájékozódni, az olvassa el az „Idegen szellem futótüze” (Flugfeuer fremden Geistes) c. könyvet, amelyet a gnadaui közösségi szövetség adott ki.

A tárgyilagosság és a hitelesség kedvéért meg kell mondanunk, hogy a Zaiss mozgalomban is vannak alkalmilag igazi biblikus dolgok. Egy orvos kijelentette: „A Zaiss testvéren keresztül kaptam lökést Krisztus követésére.”

Kemner lelkésznek mondta el egy tanító, hogy a megtérésre az indítást egy Zaiss-összejövetelen kapta.

Ezeket a bizonyágtételeket komolyan vehetjük. De ez annak a bizonyítéka, hogy Isten a tévelygő mozgalmakból is meg tud embereket menteni. Isten karja a pokolba is elér. Ez az Ő kegyelmének nagyságáról és hatalmáról beszél, amelynek nincs korlátja. Sajnos, a lelkigondozásban megfigyeltem, hogy olyan emberek, akik a Zaiss-mozgalomban valódi indítást kaptak, nagyon erősen kötődtek Zaiss személyéhez. Isten országának más munkásait alig tudják meghallgatni. Mindenekelőtt a legkisebb kritikát sem fogadják el. Keresztyénségükben van bizonyos fanatikus vonás. Annak a tanítónak, akiről fent beszéltem, Isten kegyelméből megadatott, hogy ezt felismerje. Elszakadt Zaisztól, hogy ebből a fanatikus szorosságból kikerüljön és a bibliai tágasság vonzását meg-

találja. De az tény, hogy tőle kapta az indítást Krisztushoz.

A rajongás fejezetét sohasem zárhatjuk le anélkül, hogy ne vernénk mellünket és ne tartanánk bűnbánatot. Nagy a nyomorúság saját sorainkban, hogy itt olyan gyakran keveset lehet találni a Lélek erejéből és a Lélek ajándékaiból. A szélsőséges mozgalmak néha a keresztyén egyház hiánybetegségének a következményei. A rajongó mozgalmak ellen hatékony lenne bűnbánati megmozdulás sorainkban, és az az egységes imádság, hogy az Úr valódi ébredéssel ajándékozzon meg bennünket. Azonkívül Jézus gyülekezetének az eddiginél erősebben kell az eljövendő Úrra nézni, aki egyszer gyülekezete szétszakítottóságának és ziláltságának véget vet.

31.) Az okkult népi gyógyításban a ráolvasás minden fajtája, megköpdösés, ráfújás általánosan használatos. Nem úgy van, mint ahogyan néhány mit sem sejtő néprajzos és racionalista gondolja, hogy ilyen esetekben csak ártalmatlan népszokásokat alkalmaznak. A ráolvasás annyit jelent, hogy mint mágikusan cselekedni. A mágikus cselekvés azonban varázslás még akkor is, ha a három legszentebb névben történik. A varázslás a démoni erők szellemvilága, és ezért Isten-káromlás. A mágia lényegéről itt nem beszélünk. Evvel egy külön füzet, a „Mágia“ foglalkozik. A ráolvasás veszedelmes hatásának illusztrálására a következő példák szolgáljanak:

P/124. Egy 0.-i asszony ráolvasó. A kisfiára is újra meg újra ráolvasott betegségek ellen. A fiú már 10-12 éves korában rettenetesen hirtelen haragú, kegyetlen gyermekké fejlődött. Az állatokat halálra kínozta, sőt elevenen eltemette őket. 12. életévétől kezdve notórius alkoholista lett. Ma már ott tart, hogy naponta tíz liter bort fogyaszt. Szexuális élete is borzalmasan elvadult és állatokkal is fajtalankodik. A helyi lelkész ennek az embernek a jellembeli kisíklásait az anya ráolvasására vezette vissza.

P/125. F.Sch. emmentáli ráolvasó üldözési mániában fejezte be életét. Januárban 20 fokos hidegben mezítláb, ingben-nadrágban szaladt át a falun. Ha hozzátartozói a szobába zárták, az ablakon ugrott ki.

P/126. Egy gazda azzal dicsekedett, hogy neki nem kell a lovait bebiztosítania. Minden egyes alkalommal K-hoz ment és ráolvastatott a lovaira. Egyik nap fia a négyfogatú kocsival a vonat alá került. A fiú és a négy ló ott veszett. Másik két fia naplopó és szexuálisan elvadult lett. Az apának pedig rettenetes volt a halála.

P/127. A, faluban állatjárvány ütött ki. K. nevű mágikus ráolvasó KI.-ből ráolvasó cédulát adott a gazdáknak. Azokat az istállókat, amelyekben ezeket a cédulákat őrizték, megkímélte a járvány. KI. ma is arról híres, hogy teljesen vallástalan. Az egész falu ígézet alatt áll. – Ezt a tényt a lelkész beszélte el nekem.

P/128. Egy 42 éves ember lelkigondozásban a következőket mondta el. – Dédnagyapja mágikus állatráolvasó és járványt igéző volt. Ha gyermekei betegek voltak, a három legszentebb névben rájuk olvasott egy szalonnabőrrel, és a bőrt elásta az ereszcsontra alá. A recept mindig használt a

beteg gyermekeknek, meggyógyultak tőle. De ennek a dédapának a leszármazottai rettenetes állapotba jutottak. A gyermekek és unokák mind terheltek voltak. Egyik-másik közülük szívesen követte volna Krisztust, de nem tudta. Az utódok közül soknak mediális képességeik voltak, mint látnokok, varázslók működtek. Mások a szexuális életben fajzottak el. A négy unoka erősen szexuális zavarban szenved. Házasodni akarnának, de nem tudnak. A házban kísértet-jelenségeket észleltek. – Aki ezeket közölte velem, az is érzi annak átkát, hogy nem tud megházasodni. Egy rendes lánnyal járt jegyben, de azután felbontotta a jegyességet.

P/129. Egy asszony megbénult, s ezért a hozzátartozói egy ún. „gyógyítóimádkozó“-hoz vitték. Ez valami érthetetlen mormolt maga elé. A következő napon genny és víz folyt az asszony füléből és arcának bőrpórusaiból. Ettől kezdve tudott járni. Minden gyermeke terhelt. Egyik fia epileptikus, két unokája hasonlóképpen. Gyermekei és unokái Krisztushoz szeretnének jönni, de nem tudnak.

P/130. Egy ember szemölcs-ráolvasó volt. Mivel a ráolvasás veszélyességét felismerte, feladta. Ma depressziós és nem tud hinni. Gyermekei hirtelen haragúak, sokszor kísérteteket és szörnyű arccokat látnak a szülői házban.

P/131. Egy lelkész elmondta nekem, hogy szülei mint kisfiút, egy szemölcsráolvasóhoz küldték. Ez az ember titokzatos szertartásokkal eltüntette szemölcsseit, amelyek a következő napon nem voltak láthatók. Azóta mediális. Később, amikor már teológus volt, egy ápolónővértől értesült a szemölcs-ráolvasó haláláról. Elmondta, hogy az a ráolvasó rettenetes kísértetjelenségek között halt meg. Napokon át nyögött,átkozódott és jajgatott. A szobát borzalmas bűz töltötte be. Az ápolónők nem bírták ki a haldokló szobájában. Amikor az ápolónő visszament, halott volt. Szétzúzott koponyával feküdt az ágyban és egészen fekete volt.

A ráolvasás súlyos terheltségeket eredményez, de van szabadulás belőle Krisztus által. – „Akit a Fiú megszabadít, valósággal szabad az!“ (Ján. 8:36.) Hadd erősítse meg ezt egy lelkigondozói tapasztalat:

P/132. Egy 28 éves asszony lelkigondozói beszélgetésre jött. Öt év óta szenved ekcémától, állandó fájdalommal. A bőrspecialisták nem ismerték fel az okot. A család okkult tevékenykedése után kuttattam. Kérdésemre „igen“-lő választ kaptam. A nagyapa a három legszentebb névben embereket és állatokat gyógyított. Nagyanyja is ráolvasó volt. Két nővére kicsapongó életet él. Az elbeszélőnek ébrenalvási és látnoki képessége van. Egyszer sógora jelent meg neki álmában, aki Algírban volt és kijelentette: „Holnap hazajövök.“ Másnap valóban hazaérkezett. Egyszer éjszaka azt álmodta, hogy fekete kéz közeledik feléje és fekete patkányok rágják a lábát. A következő napon eljött hozzá a húga, és egy csekélység miatt borzalmas veszekedést kezdett vele. Lábain nyílt ekcéma mutatkozott, amit semmiféle orvos nem tudott meggyógyítani. Az elmondó készségesen engedte magát Jézushoz vezetni. Bűnvallást tett, és hit által elfogadta a bűnbocsánatot. Imádkoztam vele. A következő nap kijelentette, hogy az imádságra a borzalmas fájdalmak megszűntek a lábán.

32.) A spiritizmus világmozgalommá lett. Blanke professzor (Zürich) úgy véli, hogy jelenleg 70 millió követője van mindenféle vallási irányból. Részletes ismertetés itt felesleges, mert a „Spiritizmus a lelkigondozás nézőpontjából“ című külön füzet szól erről. Meg kell azonban említenünk a modern spiritizmus formáit. Vannak spiritiszta látomások, asztaltáncoltatás, pohártáncoltatás, automatikus írás, transzbeszéd (hipnotikus mély álomban való beszéd), materializációk (elhúytak állítólagos megjelenése a halottak birodalmából), a lélek exkurziója (élő emberek lélekvándorlása), telekinézis (tárgyaknak távirányítása világosan látható ok nélkül), levitáció (emberi testnek szabad lebegése, a bibliai elragadtatások majmolása), apportok (tárgyaknak felbukkanása és eltűnése zárt helyiségben).

Spiritiszta körökben ismerik a mágikus üldözést és a mágikus védekezést. Van visszajáró és objektív, helyhez kötött kísértet. A legszörnyűbbek közé tartoznak a vallásos spiritiszta kultuszok és a spiritizmus hívó keresztyének(?) között (spiritualizmus). - Ezeknek a démonikus történeteknek a problematikáját mutatja be a következő néhány példa:

P/133. Spiritiszta házban lakott egy 60 éves asszony. Éjszaka 12 és 2 óra között lakásában szörnyű lárma volt. Bútorok mozogtak, tárgyak repültek a levegőben. A pincében egy éjjel a lezárt helyiségben is eltört 40 darab gyümölcsel és főzelékkal tele üveg. Az asszony kiköltözött a házból. Ezek a kísértet-jelenségek ezzel rögtön megszűntek, de azért még éjszaka 12 és 2 óra között nyakán fojtogatást érzett. Minden egyes alkalommal, amikor Jézus nevét kiáltotta, a zavarások megszűntek.

P/134. Nyári üdülőben volt egy diakonissza. Éjjel kopogásokat hallott. Amikor félelmében elkezdett imádkozni, akkor fojtogatni kezdték. Érdeklődött a ház korábbi lakói felől és megtudta, hogy a háború alatt SS-katonák spiritiszta szeanszokat tartottak abban a szobában. A diakonissza egy hívő férfitestvértől kért tanácsot. A testvér azért imádkozott, hogy a szoba a hazajáró, kopogtató lelkektől megszabaduljon. Ekkor egészen váratlanul ennek az imádkozó testvérnek a felesége búskomor lett. A búskomorsága 10 hétig tartott.

P/135. Elmondta egy asszony, hogy egyik szomszédnője spiritiszta volt, aki a jövőbe látott. Egyik nap megjelent az ajtajában a spiritiszta nő és kijelentette: „Gyermeke nagy veszedelemben van. Kérem, készüljön fel!“ 14 nappal később a gyermeket halálra gázolta egy autó. - Ez a spiritiszta nő rettenetes kíséreléseinek között halt meg.

P/136. Egy hívő asszony egyetlenegyszer keresett fel egy spiritiszta nőt, és mágikusan kezelte magát vele. Ettől az időponttól kezdve elveszítette üdvbizonyosságát. Depressziók és öngyilkossági gondolatok mutatkoztak nála. Továbbá erősen gátlástalanná lett az alkohollal, nikotinnal szemben és a szexuális életben.

P/137. Egy asszony éveken át látogatott spiritiszta összejöveteleket. A végén már egyáltalában nem volt szüksége médiumra ahhoz, hogy az összeköttetést felvegye a szellemekkel. Már éber állapotban észrevette a szellemeket és beszélgetett velük, mintha hozzátartozói lennének. Gyermekai depressziósok lettek és öngyilkossági gondolataik vannak.

P/138. Egy spiritiszta elmondta, hogy 35 éve van túlvilági vezetője. Ez a vezető megbízásokat ad neki, amiket ő mindig teljesít. Egyszer azt a parancsot kapta, hogy keressen fel egy fiatal házaspárt, akik hasonlóképpen felvették a kapcsolatot a túlvilággal. Bizonyára még nem igazodnak jól a szellemvilággal való érintkezésben. Ez a túlvilági szellem azután megadta a spiritisztának a fiatal házaspár pontos címét. A cím egyezett. – A fiatal pár elmondta a spiritisztának, hogy elkezdték az asztaltáncoltatást, és még nem uralkodnak a technikáján. A spiritiszta azután kiiktatta őket a szellemekkel való érintkezésről. – A túlvilági szellem arról is felvilágosította, hogy majd halála után az örökkévalóságban jelentős szerep jut neki. Éveken át tartó hűségéért magas rangfokozatot tölt majd be a túlvilági szellemek között. A spiritiszta hisz ezekben a megbízásokban és ígéretekben. Beszélgetésünket azzal az utalással fejezte be: „Az örökkévalóságban egyszer majd elismernek.“ – Amikor figyelmeztettem a szellemekkel való érintkezés veszélyére, kijelentette: „Ön korlátolt...”

P/139. Tizennégy éves fiú notórius ágybavizelő volt. Szülei mindent elkövettek, hogy megszabadítsák ettől. Semmiféle orvosi kezelés nem használt. Akkor az anyja egy spiritisztához utazott, aki fekete mágiával is foglalkozott. A fiú egyik ruhadarabját mágikusan végigsimította. A fiúnak fel kellett vennie a ruhadarabot és ettől kezdve megszűnt ágybavizelni. Mint fiatalember, öngyilkosságot kísérelt meg. Hívó leánytestvérét azon az éjszakán szorongatta a Szent Lélek, hogy imádkozzék a bátyjáért. Hirtelen irtózáttal hallotta nevét kiáltani. Bátyja krétafehéren rohant be a szobába és megvallotta öngyilkossági szándékát. Azt mondta, hogy váratlanul megjelent előtte nővére arca, amikor a hurkot a nyakára tette.

A mágikus és spiritiszta kísérletek depressziókba és öngyilkossági gondolatokba sodornak.

33.) A szabadkőművesség . – Forrásanyagként a következő műveket olvastam, hogy ítéletet alkothassak magamnak: „Régi és újabb idők titkos szövetségei“, Alfred Wolf kétkötetes műve. Továbbá a Baunhütten-kiadó közleménye: „A szabadkőműves titka“ Endres P.L.-tól. Nagyon tanulságos a szabadkőművesség javára írt egyoldalú cikk az R.G.C.-ben. A legtöbb anyag azonban a lelkigondozásban kínálkozott. Az objektivitás és őszinteség kedvéért szívesen bevallom, hogy a lelkigondozásban csak a negatív állapotú esetek kerülnek elélem. Azok a szabadkőművesek, akik önmagukkal és a szabadkőművességgel belsőleg egyetértenek, azok nem jutnak a lelkigondozóhoz vezető útra. Ez azonban nem egyértelmű érvelés.

A szabadkőművesség történetéről és elterjedéséről a következőket mondhatjuk el néhány mondatban:

Európában az 1717. esztendőzt nevezik az első nagypáholy születési évének. Londonban ebben az évben négy páholy kapcsolódott össze. Gyors egymásutánban követik ezeket más páholyok Írországon, Skóciában, Madridban, Kalkuttában, Párizsban. A német páholyok megalakulása 1738-ban kezdődik Nagy Frigyes felvételével. Ma kb. négy millió szabadkőművest számolnak angol-szász területen; Németországban ezzel szemben csak mintegy 84 ezret.

A páholyokat szervezés és szellemiség tekintetében lehetetlen egy kalap alá venni. Találunk olyan páholyokat, amelyek a felvilágosodás szellemétől teljesen áthatottak és keresztyénellenesek. Van viszont olyanok, akik csak vallásosokat vesznek fel tagként. Formájukat, hordozó alapjukat és feladatkörüket tekintve minden páholyon más a színezete. Ismerünk olyanokat, amelyek erős

baráti és világosságkultuszt űznek. Anélkül, hogy sejtettem volna, Ausztráliában egyszer magam is egy ilyen világosságkultuszba kerültem. Más páholyok törekvése filantróp (emberbarát) és szociális jellegű. Így elmondták nekem Los Angelesben, hogy van egy páholy, amely egy szabadelvű teológus tanulmányi költségeit fedezi.

Mindenekelőtt sok olyan páholyt fedeztem fel Amerikában, amelyek bizonyos mértékben vallásos jellegűek. Sok lelkész, egyházi tanácsos és presbiter tartozik a páholyokba. Sokszor beszéltem ilyen templomban anélkül, hogy előzőleg erről a tényről tudtam volna.. Sőt, egyszer egy olyan templomban prédikáltam, amelyben az oltár mögött voltak a szabadkőműves jelvények. Ugyanebben a templomban ott voltak a „Noli me tangere“ és a „Rooswelt egyesülés“ páholyainak a pajzsai. Azt mondtam az illető lelkésznek: „Ha, tudom, hogy ez szabadkőműves templom, nem fogadtam volna el a meghívást.“

Figyelemre méltó, hogy Amerikában a Missouri Synode megtiltja lelkészeinek és presbitereinek, hogy valamely páholyba tartozzanak.

Ezen a helyen szememre vetheti valaki, hogy ez a szabadkőműves pap türelmesebb volt, mint én, mert ő meghívott, míg én ezt a szolgálatot meggondoltam volna,. Idegenkedésem azon a megfigyelésen alapszik, amelyet sokan mások is, határozott hívő amerikai lelkészek tettek, hogy ezekben a szabadkőműves templomokban nincs eleven ébredési szellem. Furcsa légkör üli meg ezeket a vallási közösségeket, amelyekben a lelkész és a presbiterek páholytestvérek.

Ha. Németországban körülnézünk, találhatunk páholytestvéreket a tiszta ateizmustól egészen a keresztyénbarát gondolkodásig. Jómagam is megismerkedtem egy jelentős páholytestvérrel, aki a Harmadik Birodalomban mint tanító, a nemzeti szocialista nyomás ellenére sem volt hajlandó abbahagyni a vallásoktatást. Később sok éven át presbiter is volt egy westfáliai gyülekezetnek. Tehát egyházhű férfiú, aki később még polgármestere is lett annak a westfáliai városnak.

De tulajdonképpen honnan adódnak a páholyokkal kapcsolatos meggondolásaim? Ennek különféle oka van. Halljunk csak a korábban idézett Endres-könyvből egy részletet (19.oldal):

„Egy ember gonoszt cselekszik. Megvallja a papnak. A pap - Isten helyett feloldozza a bűnt bűne alól. Milyen egyszerű ez! Milyen csábító az ember számára! Milyen boldogító a gonosztettet Isten cselekvése által eltöröltetni és új életet kezdeni! ... A bűnbocsánat hatalma bennünk, saját magunkban van. A lehetőség, hogy új életet kezdjünk, a múlt bűneitől szabadon - bennünk van, a lelkünkben... Vagy, amit emberek írtak... utólag Isten kijelentésének nyilvánítják.“

Mit szólnunk mi, mint keresztyének, ezekhez a mondatokhoz? A Szentírás értelmében ez Isten-káromlás. És akkor, ha tanácsot kérnek tőlünk, jóváhagyjuk az ilyen páholyokhoz való tartozást? S vajon nem gondolkoztat-e el bennünket az, ha volt szabadkőművesek, akik igazi megtérésen át megtalálták Jézushoz az utat, kötelességüknek érzik, hogy kilépjenek a páholyból? Ismerem egy külföldi nagy páholy egykori kereskedelmi vezetőjét. Megtalálta Krisztusban az utat és lelkiismeretében azonnal kényszerítve érezte magát, hogy tisztét letegye és kilépjen a nagy páholyból. Hasonló esettel ismerkedtem meg Sidneyben (Ausztrália). Hívő kereskedőknek tartott előadás után egy férfi jött hozzám, aki a következőket mondta el: - Mester volt a páholyban, s azután megtalálta az utat Krisztushoz. Rögtön világos lett előtte, hogy mint Jézus tanítványa, nem maradhat meg a páholyban viselt tisztében. Kilépett. - Az ilyen döntések nem vetnek-e fényt ezekre a páholyokra?

A szabadkőművességről a legnyomásabb gyónást egy lelkigondozói beszélgetés alatt éltem át egy páholymester leányával. Engedélyt adott rá hogy az ő és a páholy neve megjelentetése nélkül tovább adjam tapasztalatait. – A Harmadik Birodalomban a nácik üldözték apját. Mint ismeretes, Hitler betiltotta a páholyokat. Ez a páholymester páholyának titkos iratait és könyveit el akarta rejtteni és megmenteni a náci kopók elől. Ezért hazavitte ezeket a dolgokat otthonába. Elzárta a kérdéses iratokat és megtiltotta leányának, hogy valaha is elolvassa ezeket a könyveket. Az apa rövidesen meghalt. Erre ezek a tiltott írások a leány tulajdonává váltak. Elolvasta őket és megborzadt a tartalmuktól. A könyvekben egy részletet talált azzal az utasítással, hogy azokat a tagokat, akik a páholyhoz tartoztak és kiléptek, a többi páholytagnak meg kell ölniök. Még olyan utasítások is voltak, hogy azt hogyan kell végrehajtani.

Tudatában vagyok annak, hogy ezeknek a dolgoknak a nyilvánosságra hozása én reám nagyon veszélyes. Egyszer már perrel fenyegettek meg a szabadkőművesek, ha közléseimet a szabadkőművességről nem vonom vissza. Ezennel nyomatékosan kijelentem: Tudom, hogy nagyon sok olyan páholy van, amely a kilépett tagokkal szemben nem ad ki ilyen utasítást. Ebben az esetben nem is tudom megvizsgálni, hogy az említett páholymester leánya apja könyveinek utasításait helyesen adta-e vissza, de esküvel bizonyíthatom, hogy ezt gyónásban mondta el nekem. Ez a leány ma is él, s bármikor megismételheti kijelentéseit.

Egy további ok, amiért sok páhollyal szemben erős meggondolásaim vannak, az, hogy rítusaikba okkult szokásokat vettek fel. Itt is újra ismételnem kell, hogy vannak olyan páholyok, amelyek szokásaikban nem gyakorolnak okkult dolgokat. De sok páholynak spiritiszta és mágikus praktikája van, amelyeket ők buzgón űznek. Ez a szabadkőműves szerzők közléseiből is kitűnik. Nyilvánvaló, hogy a Lín. „rózsakeresztesek“ rítusait némely páholy szimbolikájába és szokásaiba felvette. A rózsakeresztesek azonban spiritiszta spiritualizmust űznek. Ez is a lelkigondozás során lett nyilvánvaló előttem. Hisz előfordul, hogy Isten Igéje alkalmilag szabadkőműveseket is megérint lelkümeretükben, s azután gyónásban fellebbentik a titkok fátylát, amely páholyaikat körülveszi.

Mint utolsó példát, hadd említsem meg a zürichi szellemi páholyt. Nem vagyok tájékozott a felől, hogy ez a szellemi páholy Svájc Alpina Nagypáholyához tartozik-e? Valószínűleg nem. Mindenesetre a páholy nevet viseli. Ebben az egyesü létsben istentiszteleteket tartanak énekekkel, Isten Igéjével és imádsággal. A prédikációt egy József nevű szellem tartja, aki egy Beatrix nevű médium által szól. Így tehát spiritiszta háttérű spiritualizmussal állunk szemben.

Már annyiszor tanácsolták nekem jóakarattal, hogy az ilyen áramlatokkal szemben legyek türelmes. Mit válaszolhatok erre? Ha észreveszem, hogy egyik gyermekem orvosság helyett véletlenül a mérget emeli a szájához, akkor kitépek a kezéből a méregüveget. S akkor mozdulatlanul nézzem végig, hogy emberek ilyen veszedelmes mozgalmakban lelkükben megkárosodjanak? Bibliái felelősségből nem kell-e mindenkit óvnom az ilyen áramlatoktól? S ez türelmetlenség lenne? Vajon a halottak birodalmából egy József nevű szellemre van szükségünk? Hát Krisztus nem adott meg nekünk mindent, amire időben és az örökkévalóságban, életben és halálban szükségünk van? – Nem követünk lidércfényeket, mert mienk Jézus, a világ Világossága! (Ján.8:12.)

34.) A számszimbolika sokrétű labirintus, amelyből babonás emberek nem tudnak megszabadulni. Ezen a területen a legismertebb az az elképzelés, hogy a 13-as szám szerencsétlen. Sok szál-

lodában nincs 13-as szoba. Mint egyetemi hallgató, Heidelbergben a kollégiumban 12/a számú szobában laktam. Jobbra és balra a 12-es és a 14-es szobák voltak. Az Alma-Mater árnyékában a babonának ilyen mocsárvilága! – És most lássunk egy történetet egy evangélikus lelkésztől, akinél evangélizációt is tartottam:

P/140. A lelkész orvos barátjához keresztelési ünnepre hívták meg. A lelkész a szertartás után belépett a lakószobába. Itt helyére irányították. A lelkész váratlanul nyugtalan lett; áttekintette az ünnepi asztalt és megszámlálta a terítékeket. Aztán hirtelen felállt és iskolatársának ezt mondta: „Ide nem ülök. Itt 13 teríték van. Ennek nem lesz jó vége...” Az orvos elámulva válaszolta: „És ezt éppen egy lelkész szájából kell hallanom, akinek az a feladata, hogy az embereket a babonától eltérítse?!“ – Élénk vita támadt, amely ugyan humorosan, de emellett mégis komolyan folyt. A lelkész megmaradt álláspontjánál. A gyermekeket a szomszéd szobában ültették le, hogy az ünnepi asztalnál ne 13-an legyenek.

Negyedévvél később meghalt a lelkész legfiatalabb gyermeke. Az orvos ott volt a temetésen. A temetőből hazajövet újra rátértek a keresztelési élményre. Az orvos másodjára is szóvátette s elhárította a lelkész babonás elképzeléseit. Ugyanazon az éjszakán az orvos gyermeke súlyosan megbetegedett és a következő reggelen már halott volt. Miután az orvos gyermekét eltemették, a lelkész megkérdezte az orvost: „Most már hiszed, hogy a 13-as szám szerencsétlenséget hoz?” – Hogyan egyeztethető össze ezzel a babonával Krisztus evangéliuma, amit ennek a lelkésznek hirdetni kell?

A mindennapos élet tele van ezzel a furcsa számhittel. A hónap 13. napján nem szabad sorsjegyet venni. Új templomban három kívánságot kell elmondani. Ezek beteljesednek. Három kereszt az ablak vagy az ajtóküszöb felett szerencsét hoz. A kertben páratlan számú babot ültessünk. Páratlan számnál a csibék jobban fejlődnek, mint a párosnál.

35.) A szemölcseltávolítás kétes értékű népi mesterség, amely szuggesztív, részint mágikus jellegű. Lássunk először két szuggesztív szemölcseltávolítást:

P/141. Hannovertól délre, D-ben megismerkedtem egy orvossal, akinek a következő eredményes szemölcs-receptje van: végigsimítja a páciense szemölcsét, s közben az Odyssea kezdetét mormolja: „Ennepe Musa andron polytropon hos mala polla epathen...” stb.. Ez az idegennyelvű idézet titokzatos varázsként hat a szövôdményre. A szemölcs a szuggesztív által eltűnik.

P/142. Lotharingiában egy általam jól ismert bőrgyógyásznak a következő elképesztő módszere van arra, hogy a gyermekek szemölcsét eltávolítsa. Fiatal páciensei kezét rátéteti egy fehér papírlapra. Ezután ceruzával körülrajzolja az ujjakat, és így hûséges másolatot kap az illető kezéről. A páciens hazaviszi a papírlapot és másnapra minden szemölcsét bele kell rajzolnia a megfelelő helyre. Második látogatásnál az orvos a gyermek szeme előtt tûzbe dobja a papírlapot és kijelenti: „Igy, és most egy nap alatt eltűnnek a szemölcsök!” – Az orvosnak nagy sikere van ezzel a szuggesztív szemölcseltávolítással. Persze ez felnôtteknél nem sikerül.

P/143. Felnôtteknél e helyett a mágikus szemölcseltávolítást alkalmazzák. A szemölcsöket szalon-

nával bedörzsölik, a szalonnát egy mágikus vers elmondása közben elássák az ereszcatorna alatt vagy nyitott sírba dobják. A mágikus vers szövegét itt nem közlöm, mert meg vagyok győződve, hogy egyesek kipróbálnák ezt a szemölcsvarázslást.

P/144. Egy északnémet egyházkerület szuperintendense egyházközösségéből a következő szokást beszélte el: A szemölcs eltávolítása úgy történik, hogy férfiak a szemölcsüket női holttest mosóvizével meghintik vagy megmossák. Az asszonyok ugyanezt csinálják férfi holttest mosóvizével, közben „Mózes 6. és 7. könyvéből” mondanak hozzá verseket. A szemölcsök valóban eltűnnek. – A szuperintendens beszámolt arról, hogy az ilyen szemölcskezelés szexuális kisíklásokhoz vezet. Ezt nyilvánvalóan meg lehet figyelni. Ezek a megfigyelések egyeznek az én tapasztalataimmal is. Mindenesetre ez csak mágikus szemölcsetávolításnál érvényes, nem a szuggesztív kezelésnél.

36.) Manapság heves viták folynak a szemdiagnózis körül. A szerndiagnoszták azt állítják, hogy az iriszból az egész test betegségeit fel lehet ismerni. Ehhez a jobb szem iriszt szektorokra, a bal szem iriszt koncentrikus körökre osztják be. A test minden egyes szervét ezekbe a szektorokba és körökbe próbálják lokalizálni. Ez azt jelenti, hogy minden betegség a megfelelő szerv mezőjében az irisrostok jellegzetes elváltozásai által észrevételi magát. Először is azt kell ehhez megjegyeznünk, hogy a szemdiagnózisnak kb. tíz féle rendszere van, amelyek azonban nem egyeznek egymással. Orvosok elismerik, hogy vannak betegségek, mint pl. a reumának bizonyos formái, amelyek az irisben játszódnak le. Továbbá a szemfenék-diagnózis is ad néhány felvilágosítást, de ezen túl az orvostudósok majdnem egyöntetűen elutasítják a misztikus szemdiagnózist.

Megismételjük egy szemészprofesszor válaszát, aki egy megkérdezésre a következő felvilágosítást adta:

„Az orvosi fakultás megbízásából válaszolok Önöknek a szemdiagnózis kérdéseire. Ennek nincs semmi köze az egzakt tudományhoz. E mellett áltudományos kifejezések szörnyű zagyvalékáról van itt szó és többé-kevésbé babonából eredő teóriákról, ha az ember nem akarja magát durvábban kifejezni. Vannak pl. olyan szerndiagnoszták, akik a szemből akarják kiolvasni, hogy valakinek a nagyapja gutaütött volt, vagy hogy az illető páciens öngyilkossággal végzi be életét, sőt még azt is megmondják előre, hogy az öngyilkosság véres vagy vértelen lesz. Abból az anatómiailag megalapozott tényből kündulva, hogy minden szerv idegekkel van átszőve és még a Lín. „életidegekkel” is, a szerndiagnoszták azt állítják, hogy minden szellemi és jellembeli tulajdonság az irisben egy bizonyos helyen szimpatikus rostokkal van lokalizálva, és hogy egy bizonyos folt egy bizonyos helyen bizonyítja, hogy az illető májbajos, vagy irigy, vagy kapzsi stb. lenne. A szemdiagnózis az asztrológiára vezethető vissza, amely a régi Kínából származik és a csillagképekkel és jelentőségükkel(?) – azok értelmezésével rokon. Ezeket a dolgokat többször nagy és sorozatos vizsgálatokkal ellenőrizték és azokat teljesen tarthatatlanoknak találták. A tudományos szemgyógyászatban természetesen a szem-leletből nagyon sok általános megbetegedésre lehet következtetni és azokat megállapítani, de csak akkor, ha a megbetegedés a szemet is érinti. Tehát egy negatív szemlelet pl. nem jelent egészséget. A szem állapotát bizonyos korlátozásokkal be lehet vonni az egész organizmus megítélésébe, hisz a szemidegekben az agy egy részét láthatjuk és a véredényekben a szabadon fekvő véredényeket és az áramló vért. Ez azonban egészen másvalami, mint min-

den szervnek a jellegzetes jelenléte az iriszen.” – Aláírás: Dr.Velhagen professzor.

Ezzel a szakvéleménnyel azonban távolról sincs a szemdiagnózis kérdése elintézve. A lelkipozíció kérdést az orvosi fejtegetés nem érinti. A lelkipozícióban nem az a probléma, hogy a szemdiagnózis orvosilag képviselhető-e, hanem az, hogy az igazi keresztyén ember hitéletében kárt tesz-e vagy sem? Aki ezt a hitbeli kérdést teszi fel, azt hosszú megfigyeléseim alapján ebben az esetben megnyugtathatom. Vannak a szemdiagnózisnak olyan formái, amelyek a hitéletet nem terhelik. Ha a lelkipozícióban egy napon olyan példára találnék, amely ezt a véleményemet megcáfolná akkor ezt e könyv következő kiadásában helyesbítem. Eddig azonban nincs aggodalomra ok. A lelkipozícióból azonban ismerem a szemdiagnózisnak egy okkult formáját is, amelytől óvakodni kell. Legjobb, ha ezt a problémát egy példával mutatom be, amit Elzászban éltem át.

P/145. Gebweilerben egy egyhetes előadássorozat alkalmával egy asszony jött hozzám és elmondta, hogy leányának a közeli napokban meg kell halnia. Elcsodálkozva kérdeztem, hogy ezt honnan tudja? Elmondta, hogy E. strassburgi szemdiagnosztá megjövendölte leányának, hogy az ötödik gyermeke születésekor meg kell halnia. Leánya a közeli napokban várja ötödik gyermekét és utána vége... Azt válaszoltam az idős hölgynek, hogy életünk Isten kezében van, és hogy ez a szemdiagnosztá hamis próféta, akire Isten haragja nehezedik. Mi történt? Még az evangélizáció alatt megérkezett az ötödik gyermek. Sem az anyának, sem a gyermeknek nem történt baja. Az idős hölgy még egyszer megjelent és újra jajgatott: „Meglátja, még majd utólag jönnek a komplikációk!” – Majdnem haragosan válaszoltam neki: „Komplikációk állnak be, ha nem engedi magát ettől a babonától megszabadítani!” – Hogyan végződött ez a történet? Ez a halálra ítélt anya még ma is él. Nem lett igaza a baljóslatú szemdiagnosztának, de mennyi félelmet váltott ki baljóslatú próféciája! Világos, hogy ez nem szemdiagnózis, hanem jóslás volt .

Kuruzslóink és okkult népi gyógyítóink közül nagyon sokan a szemdiagnózist nem „természettudományosan”, hanem mediálisan alkalmazzák. Ez azt jelenti, hogy nem is az iris megfigyelése náluk a cél, hanem esupán egy mediális kapcsolat elnyerése. A jósnők számára az emberi szem pszichometrikus módon - ugyanúgy, mint a tenyér vonalai - csak eszköz az érintkezésre, és ezért nekik intuíciókeltőként szükséges. Itt tehát a szemdiagnózis jóslássá válik. Ezen az alapon az ilyen diagnosztáknak nagy sikerük van.

Vannak olyan szemdiagnoszták, akiknek semmiféle orvosi képzettségük nincs, és mégis 100% -os diagnózisokat állapítanak meg, amelyek a felülvizsgálatok nyomán igaznak bizonyulnak. Itt olyan területen vagyunk, amelyet minden racionalista elutasít, és ami mégis létezik.

Természettudományosan felfogható világunkat olyan mediális világ veszi körül, amelyben teljesen más törvényszerűségek uralkodnak. A két természeti forma között nincsen híd az emberi értelem számára. Mindkét rend tanítványai örökösen harcban állnak egymással.

A mediális természeti rendet némelyek már megsejtették. Amikor a panteista a természetnek a lélektől való átitatottságáról beszél, akkor van ebben egy szemernyi igazság. Ha a panteista a természetnek ezt a lélektől való átitatottságát Istennel teszi egyenlővé, akkor ez a természet bálványozása, a Teremtőtől való elszakadás, istenkáromlás. Ha Osty professzor, Hans Driesch, Eudard von Hartmann világlélekről beszél, akkor ebben van egy szemernyi igazság. De ha Istennel teszik ezt egyenlővé, akkor újra csak a bálványimádásban leledzünk.

Milyen jellege van hát ennek a mediális természeti rendnek? Az Új Szövetség azt mondja, hogy földünk a Sátán uralkodási területe. Természettől fogva a sötétség fennhatósága alatt vagyunk. Aki Krisztushoz jön, azt megmenti és megszabadítja a sötétség világának az uralma alól. Aki nem fogadja el Krisztust urának, az a Sátán hatalmában marad. Aki „e világ fejedelmének“ önként odaadja a lelkét és elkötelezi magát neki, vagy ősei által ilyen módon megterhelődött, annak életében a démoni világ erői különösen erősen nyilvánulnak meg.

A mediális erők alulról való erők akkor is, ha ártatlan, vallásos vagy alkalmilag tudományos álcázásban vonulnak is fel. Ezt a tényt az okkult praktikák hatásai ezerszeresen bizonyítják. Ennek megvilágosítására az okkult szemdiagnózis három példáját mutatjuk be:

P/146. Egy édesapa a beteg fiával felkeresett egy kuruzslót. A kuruzsló szemdiagnózis által megállapította a betegséget, egyben a beteg fiúnak megmondta a jövőjét. Erre a kezelésre eltűnt a fiatalemberből a szervi betegség által okozott szenvedés. A vallásos életében azonban figyelemreméltó változások mutatkoztak. Ha istentiszteletre ment, akkor mindenekelőtt a prédikáció hallásakor lelki fájdalmak lepték meg. Nem tudott többé hinni, imádkozni vagy evangéliumi énekeket énekelni. Korábbi nyíltsága a hitbeli kérdésekkel szemben eltűnt. Ellenben különféle szenvedélyek ejtették rabul. Szervedélyes dohányzó, iszákos és önfertőző lett. Búskomorsági rohamoktól szenvedett, sőt még öngyilkossági gondolatok is gyötörték. Végül is a fiatalember teljes idegösszeroppanással lelki özszeomlásba került. Szervi betegségéből ugyan meggyógyult, de ez a gyógyítás pszichikai komplikációkat idézett elő benne.

P/147. Egy édesanya 11 éves fiával kuruzslóhoz ment, aki szemdiagnózissal dolgozott. A fiú rettentően önfertőző lett; ez a szenvedély őt napjában kétszer is előfogta. Azonkívül a gúnyolódás, hirtelen harag és veszekedés is gyötörte. Az iskolában rossz előmenetelt tanúsított. Anyjával való kapcsolata is nagyon megromlott, pedig azelőtt jól megértették egymást.

P/148. Egy édesanya 6 éves leánykájával elment egy appenzelli ráolvasó szemdiagnosztához. A gyermeket a szemdiagnózis után mágikusan kezelte. A betegség eltűnt. Ettől az időtől kezdve azonban a gyermek jellembelileg megváltozott. Iszonyúan hirtelen haragú, szexuálisan abnormális lett és depresszióktól szenvedett. Ugyanez lett a sorsa húgának is, akire kiskorában ez az ember hasonlóképpen ráolvasott. A többi testvérben, akikre nem olvastak rá ilyen terheltségek nem mutatkoztak.

37.) Színterápia - ez Új-Zéland specialitása. Alapjában véve ez a radiästhesia egy formája, amit már részletesen leírtunk a vessző és inga használatáról szóló fejezetben. A racionalistáknak azt kell mondanunk, hogy ez nemcsak egy rakás hazugság és csalás dolga. Gyógyulások valóban történnek. Igen, ez gyógyít, de ennek nagy az ára.

A gyógyításnak minden módszere magában foglalja a diagnózist és a terápiát. Jó, de mi a következménye ennek a színterápiának? A diagnózisnál jósvesszőt használnak vagy ingát, vagy mechanikus ingát, amit „motor akopus“-nak hívnak. A diagnózis médiumi erőkön alapszik és nem tudományos megállapításokon, amikre a színterápiák jelenleg hivatkoznak. Ennek igazát egy Új-

Zélandból való példa idézésével illusztrálhatjuk:

P/149. Egy beteg ember megkérdezett egy színterápiát: „Meg tudja-e Ön mondani, hogy mitől szenved egy személy, ha az nincs az Ön jelenlétében?” – „Igen”, – volt a válasz – „csak arra van szükség, hogy az illető felhívjon telefonon. Ingát veszek a kezembe a telefonálás alatt, és a hanggal való kontaktus által megállapítom, hogy mi a betegség.” – Az ember utána megkérdezte: „És meg tudja állapítani egy személy betegségét, ha az idegen országban van?” – „Igen. Az illetőnek csak egy tárgyat kell hozzám küldeni, pl. egy zsebkendőt, hajfűrtöt stb.. A tárgy felett használom az ingát a betegség megállapítására.” – Ezt a példát Palmerston North-ban mondták el nekem. Ez a történet világosan mutatja, hogy ebben az esetben a színterapeuta válaszában sokkal inkább a médium, a jóslás vagy látnokság nyilatkozott meg, mint a tudományos szemdiagnózis. Ezt még világosabban lehet látni egy nagyerejű színterapeuta állításából, aki azt mondta: „Nincs szükségem a diagnózisnál semmiféle tárgyra. Csak koncentrálni kell gondolataimat a személyre és rögtön tudom, hogy mi a betegsége.”

Természetesen nem minden színterápiának van ilyen erős képessége, és a legközönségesebb módszer az, amikor a vesszőt vagy az ingát a beteg ember teste felett használják, vagy megfogják a páciens kezét és egy fonalakkal telt doboz felett használják az ingát. Többféle változatban lehet ezt találni.

És most érünk a terápia problémájához. A legtöbb színterapeuta kiválaszt az ingával egy színes fonalat, amit a páciensnek lengetnie kell a teste beteg része felett. Állítólag ez meggyorsítja a testtel kapcsolatos bizonyos sugarakat vagy rezgéseket, és így gyógyulást indít el. De nem minden színterapeuta használ ilyen színes fonalakat. Vannak közöttük, akik saját „szellemi hatalmukkal” hatnak a páciensre.

Kétségtelenül ezeket a gyógyításokat szuggesztív vagy médiumi erők által viszik végbe. Mindennek ellenére a keresztyén lelkigondozót nem annyira a gyógyulási folyamat orvosi természete érdekli vagy az eredményezett gyógyulások száma, mint az a kérdés: „Miféle gyógyító erők ezek, és miféle hatással vannak a páciensre?”

Ahogy ráakadtam és megfigyeltem a médiumi erőket 35 éves hívő lelkigondozói munkámban, azt mondhatom, hogy bár nem lehet ezeket az erőket egyenesen ördöginek, démoninak minősíteni, de valóban nyitott ajtót jelentenek az ördög számára. És amit mondtam, láttam, hogy ezek az erők mit indítottak el egy-egy személyben, aki kapcsolatba került velük, és hogy milyen rossz hatással lehet a keresztyén hitre, jellemre és testi egészségre. Ennélfogva az embereket nem tudom eléggé erősen óvni a színterápia és minden hasonló használatától.

Új-Zélandban nagy zűrzavart okozott az olyan prédikátoroknak az igehirdetése, akik passzívan vagy aktívan használják a színterápiát. Miért kapaszkodnak bele keresztyének ilyen erőkbe a helyett, hogy az Úrtól kérnék a gyógyulást vagy a Szent Lélek ajándékait?

„Szeretem Új-Zélandot” c. füzetemben erről a tárgyról több részletet lehet találni, és a „Lelkigondozás és okkultizmus” c. könyvemben teljesebben mélyedtem bele a radiästhesia tudományos kérdéseibe és a vessző és inga használatába.

38.) A távbefolyásolás (mentálszuggesztív) a mágia sötét fejezete. „Lelkigondozás és okkultizmus”

című könyvemben a 122. oldalon beszélek róla. A távbefolyásolás rossz hatásait újabb példák mutatják.

P/150. Egy férfi tüdő tbc-vel tüdőspecialistához ment rendelésre. A röntgenfelvétel szerint a tüdőben egy tyúktojás nagyságú kaverna volt. A beteget azonnal Davosba küldték. Feleségének megmondták az orvosok, hogy férje gyógyulásához nincs remény. Erre a férfi anyja Grätzer nevű okkult gyógyítóhoz ment Maria-Einsiedelnbe. Grätzer busás díjazás ellenében távkezelésbe vette a tüdőbeteget. Az orvosok és a páciens várakozása ellenére a távkezelés teljes gyógyulást eredményezett.

A gyógyulás idejétől számítva a páciens jellemileg és hitbelileg megváltozott. Kitért az egyházból és minden istenit eldobott magától. Bűnös, élvezethajhászó életbe vetette magát, és szabad futást engedett szexuális vágyainak. Egyidejűleg öngyilkossági gondolatok is támadtak benne. Lelki és idegbeli zavarai végül lelkigondozásba irányították. Valahányszor imádkozni akart vele az ember, emlékezete, figyelme odalett. Mindig absenciába került. Az az absencia pedig, amelyet imádság vált ki, különben mindig is annak a tünete, hogy az illetőre mágikusan ráolvastak.

P/151. Appenzell környékén és a szomszédos kantonokban sok olyan orvos van, aki reménytelen esetekben pácienseit ezekhez a távgyógyítókhoz irányítja. Egy lelkigondozó, aki St.G-ben rendszeresen látogatja a betegeket, így nyilatkozott: „Azok a betegek, akik valamikor egyszer már a távgyógyítók segítségéhez folyamodtak, Isten Igéjét és a lelki tanácsokat nem fogadják el. Érzéketlenek és visszautasítók az isteni dolgokkal szemben.

P/152. Egy 19 éves fiatalember ekcémát kapott. Kuruzslóval – aki fekete mágiával gyógyította – távkezelte magát. A távkezelés azonnal megállította a kiütést, azonban a páciens ettől az időponttól kezdve belsőleg teljesen megváltozott. Azelőtt rendszeresen olvasta a Bibliát és hűségesen imádkozott. A kezelés után depressziós lett, nem volt többé kedve a Biblia olvasásához és az imádkozáshoz .

39) A tenyérjóslás kihatását mutassa meg egy példa:

P/153. Egy férfi éveken át aktívan gyakorolta a tenyérjóslást. Később gyógymagnetizáló tevékenységet fejtett ki . Az évek folyamán Isten Igéjéhez akart fordulni, de erős belső ellenállást észlelt. Valahányszor isteni dolgokkal jutott érintkezésbe, erős nyomás és belső tiltás jelentkezett benne.

40.) A tévtanítások seregét ma alig lehet áttekinteni. Olvassuk csak el Dr.Hütten szektakönyvét, amelyre egyszer már hivatkoztam! Csupán néhány tévtanítást nevezek meg, azokat, amelyekkel a lelkigondozásban mindig szembekerülök: Keresztény Tudomány; szabadkőműves páholyok; grál-üzenet; lorberianusok; masdasnanok; mormonok; új szellem mozgalom; új apostoliak; spiritizmus; teozofia; Wessenberg; Jehova tanúi és sok más. A szektákat szédületes fanatizmus és bibliaellenes tanok jellemzik. Ami bennünket, keresztyéneket azonban megszegyenít és bűnbánatra kell hogy indítson, az az erős összetartás és a szektatagok kölcsönös testvéri felelőssége. – A szekták rossz

szellemének az érzékeltetésére egy példát mondok el az „új apostoliak“ tevékenységéről:

P/154. Anyósomhoz eljött az „új apostoliak“ egy tagja, és a következőket jelentette ki: „Férje a halottak birodalmából megjelent nálunk és ajánlatot tett a gyülekezetünkben való tagságára és elpecsételésére. Férjének továbbá az a kívánsága, hogy minden hozzátartozója az 'új apostoli gyülekezet' tagja legyen.“ - Anyósom így válaszolt: „Férjem józan, tiszta látású keresztyén volt életében. Amit Ön itt kijelent, az elképzelhetetlen. Férjem sohasem akart tévtanításokról tudni.“

41.) Tűzlevelek, tűzáldások, szerencselevelek, mennyei levelek kegyes látszatuk ellenére is a varázslás és a babona területére tartoznak.

P/155. Egy asszony a lelkipendozásban a következőket mondta el: - Édesapja a családdal minden vasárnap este áhitatot tartott. A bibliai részen kívül minden alkalommal egy „mennyei levelet“ olvasott fel, ami elsárgult lapként volt a Bibliába téve. Egy nap Modersohn Ernő „Az ördög ígészetében“ című könyvéből megtudták, hogy a „mennyei levelek“-nek milyen ijesztő jelentőségük van. Erre az apa tudta nélkül elégették ezt a „mennyei levelet“. Amikor az apa észrevette, olyan haragra gyúlt, hogy mindnyájukat elverte. Az elégetés után teher esett le róluk, hisz gyakran érezték, hogy a családban valami nincs rendben.

P/156. H.lelkész W-ből egy csendeshéten mondta el: „Egyik egyházi tanácsos egy 'tűzáldást' akart nekem egyszer megmutatni. A régi nagy udvarház gazdája átvezetett bennünket nagy fészérébe. Fent az óriási mestergerendában egy rekesz volt bemélyesztve, amiből a „tűzáldást“ elővette. Régi, elsárgult ívpapír, amelyen ez volt olvasható: „Anno 1645. augusztus 24: Az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében megörzöm én, a Sátán, ezt a házat a villámtól és a tűzveszedelemtől. - Olvashatatlan aláírás.“ - A gazda elfogadta az intést, kiszolgáltatta a „tűzáldást“, amit később Münchenbe küldtek kriminálkémiai vizsgálatra. Igen, a papír 300 éves - hangzott a felelet, - az aláírás bak- és embervér keveréke volt.

Délután 5 óra körül távolították el a tűzáldást. Alig három óra múlva vihar jött, a villám becsapott az udvarba, az egész ház, a fészer és minden épület a berendezéssel, állatokkal együtt elpusztult, csak az emberek menekültek meg. Véletlen? A ház száz méternyire állt a Würzburg-Rothenburg vasútvonaltól. Az utolsó háború folyamán közvetlen közelében egy lőszeres vonat vesztegelt. Ez a levegőbe repült. A házban még egy ablaktábla sem tört be; 1945-ben az összeomláskor az SS ebből fő tárlaspontot létesített, ezért körülötte nehéz harcok dúltak. De a házat egyetlen találat sem érte. A korábbi évszázadokban, például a francia harcokban, ami Ansbach-Bayrauthért folyt, ez a ház szintén sértetlenül megmaradt.

De milyen kapcsolatban van ez augusztus 24-ével? Pompeji és Herkulanum augusztus 24-én tűntek el Kr.e. 79-ben a lávaesőben. 1572-ben, augusztus 24-én, Szent Bertalan éjszakáján hugenotta asszonyok, férfiak, gyermekek és aggastyánok tízezreit mészárolták le. A tűzáldásban lévő dátum nyilván egészen különösen hatásos varázst jelent?! - Azt kérdeztük: Mit szolt az udvarház gazdája, miután a szerencsétlenség megtörtént? A ház biztosítva volt, és újra felépítették. Amikor az egyházi tanácsos az új házba látogatott, a gazda átölelte: „Milyen boldog vagyok, hogy ez a nyomás eltűn-

t!“ – Az ígézet megtört. A gazda felismerte: Inkább mindent elveszteni, mint az ördöggel szövetségben lenni! De ki pusztította el az udvarházat? Sátán vagy az Isten? Jób 1. része azt mondja, hogy a Sátán engedélye lehet, hogy „Isten tüzét“ (Jób 1:16) hozza. A Sátán mint bukott angyalfedelem (Júdás 6.) időnként vagy Isten különös engedélyével hozzájuthatott még az isteni történetekhez is. Csak tudna az ember valamit azokról az emberekről és sorsokról, akik az udvarház történetével összefüggenek! Aki Isten szigorú parancskorlátait megveti és a varázslás bűnébe vagy egyéb utálatosságba keveredik, azt csak nagyon súlyos lelki károkkal teheti meg. Bizonyos körülmények között a Sátán „védelmet“, „eredményt“ ad, amit hazugul néha „áldás“-nak neveznek, de milyen rettenetes ára van ennek! Lehetséges, hogy a Sátán a „tűzáldás“ eltávolítása után szabadon engedte dühét. Jób 2:6; 2. Kor. 12:9 és Máté 10:28 elgondolkoztathatnak bennünket. Isten gyermekei azonban nyugodtak lehetnek, félelem és borzadály nélkül a gonosz minden hatalmával szemben, ha az Efézus 6:10-20. szerint Isten fegyverzetében, a megigazultság mellé, az üdvösség sisakjában és az isteni fegyverzet minden felszerelésében állnak.

42.) A tűzönjárás jelenségével sok országban találkoztam. De minden helyen sajátos vonások jellemzik. Indiában a tűzönjárók ehhez három hónapnál hosszabb idő alatt készülnek fel kitartó elmélkedéssel. Az előkészületek után átmehetnek a tűzön, érzéketlen arcukon a fájdalom legkisebb jele sem látszik.

Bali szigetén a tűzönjárók a papok hipnózis alatt szerepelnek. Azt mondják nekik, hogy tigris üldözi őket, és a menekülés egyedüli útja a tűzön át visz. Amikor ezek a tűzönjárók kikerülnek a hipnotikus állapotukból, valóban félnek és teljesen kimerültek.

A Fidzsi-szigeteken a tűzönjárás csak a Benga törzsnek a kiváltsága. Tűzben fehér köveket hevítenek fel, s ezek olyan forrók lesznek, hogy senki sem közelíthet hozzájuk, és csak hosszú rudak segítségével mozdíthatók. A tűzönjárók előkészülete itt csak egy napig tart. De ha készen vannak, nincsenek sem hipnotikus, sem spiritiszta transzban, hanem e helyett nevetnek, tréfálkoznak, miközben a köveken átmennek. A bőrükön egyáltalán semmi nyoma nem látszik az egésznek, de ha bárki más ezt a mutatványt megkísérelné, azonnal halálra égne.

Bangkokban egy egyetemi tanárnak – személyes barátomnak – megengedték néhány tűzönjáró talpának a megvizsgálását. Sem égésnek a nyomát, de még csak füstszagot sem észlelt rajtuk. Mit mondjunk a keleti világ eme hétköznapi gyakorlatához? Van-e a tűzönjárás jelenségének valami magyarázata?

P/157. Japánban egy volt tűzönjáró jött hozzám lelkigondozásra. Megvallotta előbbi tevékenységét és elmondta, hogy becsapta a közönséget. A tüzet egy magas emelvényen rakták, az emelvény közepe táján egy keskeny ösvény vezetett át. Az ösvény mindkét oldalán faszénből való tűz égett. Az emberek a dobogó körül és alatt nem láthatták a tűzön átvezető ösvényt. Megkérdeztem ezt az embert, gondolja-e, hogy minden tűzönjáró hasonlóképpen csal-e? Azt felelte: „Nem. Legtöbbször valóban igazán csinálják. Néha a túristák kedvéért csalnak.“

P/158. Dél-Amerikában egy másik tűzönjáró vallotta meg okkult mesterségét. Ez indián volt, aki egy cukornádültetvényen dolgozott. Azt mondta, hogy valóban tudott tűzön járni. Néhány napig

tartó böjtöléssel és elmélkedéssel készült fel, megtartóztatta magát az alkoholtól és a nemi érintkezéstől, és csak vegetáriánus ételeket evett stb.. – Megkérdeztem tőle, gondolja-e, hogy az az erő, amivel a tűz fölött uralkodott, az az ő saját tudatalattijából származott? „Ez lehetetlen“ – felelte. „Az ördög adja a hatalmat azoknak, akik szolgálnak neki.“ Azzal folytatta vallomását, hogy amikor keresztyénné lett, elveszítette erejét, amivel azelőtt átment a tűzön.

Tudom, hogy a hipnózis és a transzállapot megőrizheti a tűzönjárókat a fájdalomtól, de senkit sem tudnak megvédeni a megégéstől. Egy nap Indiában egy fiatal anya ment át a tűzön kisgyermekével, de nem készült fel teljesen a tűzpróbára. Gyermeke leesett a karjáról a tűzbe, és pár másodperc alatt halott volt. Mielőtt az emberek elérhették volna, teste hamuvá égett.

Az igazi tűzönjárás jelenségében démonikus erők működnek, amit az újonnan született keresztyének az atmoszférában megéreznek. Éppen ezért megkérdezem, hogy az igazi keresztyének vajon részt vehetnek-e az ilyen démonikus mutatványokon, vagy nem? De még nem jutottunk a probléma végére. Milyen okból ad a Sátán a követőinek ilyen erőket? A gonosz alapjában véve Isten utánzója. Megpróbálja utánozni a Biblia minden csodáját és erejét. Isten megőrizte a három hűséges embert a tűzben, a tűz közepében (Dán.3.), és a Sátán ugyanazzal az erővel akar dicsekedni. Mindazonáltal a Sátánnal a pokol hatalma jár együtt. Inkább az Urat keressük, Aki megígérte: „Ha, tűzben jársz, nem égssz meg, és a láng meg nem perzsel téged.“ (Ésaiás 43:2.)

Minékünk tilos a Sátán erejével élni. Éppen ezért rettenetes, ha a Fidzsi szigeteken találunk névleges keresztyéneket a Benga törzsből, akik a sötétség fejedelmének démonikus művészetét gyakorolják. A mi kötelességünk e helyett bízni az Úrban, bármiféle veszedelem is jönne velünk szembe, tudva azt, hogy Ő csodálatosan hatalmas arra, hogy életünk minden problémájából és nehézségéből megszabadítson bennünket.

43.) Az újracionalizmus . – Aki tájékozódni akar a mai teológia eme áramlata felől, az olvassa el Künneth professzor „Hit Jézusban“ című könyvét, vagy Rodenberg Ottó „A Szentírás igazságáért“ című könyvét. Ez a két könyv azonban bizonyos műveltséget feltételez az olvasóban. Aki általánosan érthető leírást keres, az vegye kézbe Dr.Bergmann barátom „Riadó a Biblia körül“ című kitűnő könyvecskéjét. Ebben a könyvben – amit minden hívő keresztyénnek be kellene szereznie – fel vannak tárva a modern teológia gyökerei. Ez egyben a hit bizonyágtétele a Szentírás belső kivájása ellen, amit a modern teológia végez. Nem utolsósorban említjük meg Busch Vilmost és a „Világosság és élet“ c. lapját: Órula nem felejtkezhetünk meg. Ő volt az egyik fáradhatatlan kiáltó, aki Jézus gyülekezetének világos figyelmeztető vészjelzéseket adott le a Biblia-kritika betörő árjával és az értelmi vallással szemben. Az Úr ajándékozzon ennek a bátor harcosnak olyan utódot, aki művét hasonló szellemben folytatja!

Nekem magamnak a lelkigondozásban tárult fel a modern teológia tragédiája és pusztító nyomorúsága. Jézus mondta: „Gyümölcseikről ismeritek meg őket.“ (Máté 7:16.)

Ennek az adaléknak a leírása közben ért el hozzám egy levél a sváb vidékről. Egy hívő családapa – aki szüleivel és feleségével a sváb pietizmushoz tartozik aggodalommal ír legidősebb fiáról. Fia hét éven át az osztályában első volt egy kerületi székhelyen. A megtéréshez egy evangélizáción kapott lökést. Ebben az időben hűségesen olvasta Bibliáját és imádkozással kezdte napi munkáját. Azután jött a fordulat. Egy városi lelkész – a teológia doktora – tűnt fel. Ez az úr vette át az iskola hitok-

tatását. A tanuló – aki már a teológiai tanulmányok gondolatával foglalkozott – ki volt szolgáltatva az új lelkész racionalista teológiájának. A tanítás hatása az otthoni vitatkozásokban mutatkozott meg. A hívő apa aggodalommal hallgatta a beszámolókat: A Biblia nem Isten szava, hanem emberi mű, sok hibával. Nem is a bethlehemi történet és a Kereszt-történet a fontos, hanem a szellemi tartalom, ami benne rejlik.

A tanuló két évig volt az új vallástanár ilyen eszméinek kitéve. A roncsolás munkája ment végbe benne, amely meghozta gyümölcseit. Vége volt a napi imádkozásnak, mert állítólag nincs is imameghallgatás! Hiszen az imádság végső fokon csupán csak saját magunk megnyugtatójának egyik formája és nem beszélgetés Valakivel, az igazi „Te“-vel. – Ilyen tapasztalatok után következett az édesapa jogos kérdése: „Ki kell-e tennünk gyermekeinket ilyen lelkészek és vallásoktatók hatásának, akik széttapossák azt, amit hívő szülők és hívő evangélisták plántáltak? – Ez a hívő testvér azért olyan gondterhelt, mert fiatalabbik fia ugyancsak abba a gimnáziumba jár, és ugyanaz a vallástanára is.

Megírtam ennek az édesapának, hogy mint a gyermekeim apja, Isten előtt felelős vagyok azért, hogy gyermekeimet ne tegyem ki a racionalizmus romboló hatásának. Inkább mint a népegyház papja, feltűnést keltek és küratom gyermekeimet a hitoktatásból, minthogy a bomlasztó bibliakritika mérges gőzének kitegyem őket. Amikor leányom egy modern teológusnő hitoktatásában ugyanolyan tapasztalatokat szerzett, mint az a gimnazista, arra kértem, hogy jelentkezzen ki a hitoktatásból. Leányom azt mondta: „Ebből botrány lesz, ha, egy lelkésznek a leánya távol tartja magát a hitoktatástól.“ Azt feleltem neki: „Az ilyen botránytól nem félek. Itt az igazságról van szó és nem arról, hogy embereknek szolgáljunk.“

Nagyon messze vezetnének a szálak, ha a modern teológiáról az utóbbi években nyert minden tapasztalatomat leírnám. Talán szabad Ausztráliából egy bizonyágtételt közölnöm. – Különböző lelkészgyűléseken, amelyeket tartottam, több lutheránus mondta a következőket: „Németország 400 éven át vezetett a teológiában. De amilyen teológia most néhány év óta Németországból hozzánk jön, az borzalommal tölt el bennünket.“ – Ugyanilyen megnyilatkozásokat hallottam Kelet-Ázsiában és Dél-Afrikában. Busch Vilmos nagyon helyesen fogja fel a mai teológiánk helyzetét, amikor a hitvallás nagy hiányát kiáltotta ki.

Hogyan állunk, ha már az egyházi lapokban is – amelyeket a gyülekezetekbe szétküldenek – azt írják az ördöghitről szólva, hogy Jézus és reformátorunk, Luther is koruk gyermekei voltak, s az erre vonatkozó kijelentéseik már nem kötelezőek mireánk. Amikor ezt olvastam, lelkész létemre lemondtam az egyházi újságot. Persze, ezek a kis protestálások csak annyit jelentenek, mint a forró kőre egy csepp víz. De mit segít ez? Semmiképpen nem akarok hallgatóságos túréssal bűnössé lenni. Aki az ördögöt és a démonokat semmisnek jelenti ki, az tulajdonképpen az ő üzelmeiket szolgálja ki. Semmi sem lehet jobban az ördög kedvére, minthogy őt a középkori elképzelések halvány ideájának eszményére zsugorítsuk, és mint ilyent, eltüntessük.

Utoljára még egy örvendetes beszámolót!

– Hazánk északi részében egy evangélizációs szolgálatom alkalmával egyik barátom lelkészlakásában a következőket mondták el. – Egy fiatal lelkész karácsonyi prédikációjában kijelentette, hogy a jászol Gyermeke nem Isten Fia volt. Az istentisztelet után a presbiterek összegyűltek a pap nélkül, tanácskoztak és elhatározták, hogy szószékükön ilyen teológiát nem tűrnek meg. Az ülés

után elmentek a paplakba és közölték az elképedt pappal: „Lelkész úr, ön nem lép többé a mi szószékünkre!” – Egyidejűleg értesítették erről a püspöki hivatalt és az egyházvezetőséget. Az egyházvezetőség engedett. A lelkész azonnal más állást kapott. Valóban nem léphetett többé a bátor férfiak által megvédett szószékre.

Természetesen ez botrány volt, de gyógyító hatású. Bár adná az Úr, hogy a gyülekezetek szellemileg mind nagykorúak lennének, mielőtt egyházunkat egy óriási szemfedő egészen beborítaná.

44.) Umbanda és macumba . – Az umbanda kultusszal PortacAlegroban Kreba professzor ismertette meg egy braziliai tanulmányút alkalmával.

Az umbanda kultusz, amely majdnem államvallás Braziliában, összetett természetű. Eredetét visszavezethetjük az afriai néger kultuszra, amelyet a rabszolgák hoztak be magukkal. Ehhez járul még az amerikai indián mágia, némely spiritiszta elem és néhány katolikus tényező. Az umbanda hierarchiát a következőképpen írhatjuk le: A mozgalom feje a kultusz-atyja (Pia de Santo) vagy a kultusz-anya (Mae de Santo). Vezetésük alatt vannak a szekta szent fiai és leányai (Filhas de Santo). Ezek neve valójában: Sambas, vagy más szóval: médiumok.

Egy umbanda összejövetelt külső formáját tekintve négy részre oszthatjuk. Először van az áldozás, amikor a tagokat egy állat vérével meghintik, azután a nyilvános összejövetel, amelyben óráig tartó táncolással extázisba hajszolják magukat, azután szeretetvendégség, s legvégül a kultikus tárgyak rendbetevése.

Ha, val.aki szeretné megismerni ezeknek az umbanda vallásos szektáknak az igazi természetét, nehezen kaphat rá világos választ. Az általános vélemény az, hogy a tánc által megtelik a kultusz-anya az ő istenének lelkével. Akkor a jelenlévőket megáldja, rövid intéseket ad nekik, összead jelenlévő párokat és a betegeknek ráveti a kezét. A kultusz-tagok is beletáncolhatják magukat az örjögésbe, és e közben a kultusz-isten lelkével telhetnek meg. Nem kell szavakat vesztegetni arra, hogy az ehhez hasonló vallásos összejöveteleknek semmi közük nincs az igazi keresztyénséghez, bár jó néhány keresztyén szimbólum jelenik meg bennük.

A macumba még különösebb képet ad. Az umbanda tagok erősen tiltakoznak, amikor a macumba kultusszal hozzák őket kapcsolatba. Mindig azt mondják: „A macumba alapjában véve a spiritizmusnak alacsony kriminális formája, míg az umbanda egy felsőbbrendű szellemi forma.” – A macumba szónak nem egyszerű a meghatározása. Sokan azt mondják, hogy egy gonosz Jongo-táncostól származik, akinek Cumba volt a neve. Az általa gyakorolt mágiát így macumbának nevezték. Mások szerint viszont a szó eredete visszavezethető Kiumba szellemére, démonára.

A macumba a fekete mágia és a spiritizmus szörnyű formájának a keveréke. A kultusz nyilván a gonoszság és a csapások istene felé irányul. A Biblia szerint az igazi neve Lucifer vagy Belzebub. Ezt az istent állítólag a démonoknak egész hierarchiája támogatja. Ezeket „exu“-nak hívják. A macumba alapcélja utakat és módokat találni az ellenségek üldözésére vagy az ellenségek ellen való védekezésre. Ennek a megvalósítására a keresztutaknál áldozatokat raknak le az „exu” számára, akiről azt gondolják, hogy gyakran látogatja az ilyen helyeket ide-oda siettében. De ezt legjobban egy példa világítja meg:

P/159. Egy férfi részt vett egy macumba összejövetelen és megkérdezte, hogy meg lehet-e a fe-

leségét ölni? A kultusz vezetője megfogott egy rongybabát és később éjfélkor a fogyó hold felé tartotta. Azután többször tût szúrt a babába és átkokat és mágikus mondatokat mormolt. Végül a babát egy keresztútra fektették áldozati ajándékokkal együtt. Ezzel emlékeztették a démonokat arra, hogy a férfi feleségét megöljék. De az asszony nem halt meg, helyette a férfi volt az, akit megölték. A varázslás nem a bűntelent sújtotta, hanem a bűnöst.

Isten soha senkinek nem adja át az Ő uralmát. Egyedül Ő az, aki élet és halál felett uralkodik és nem a démonok.

Meg kell még említenem egy másik történetet. Rio de Janeiroban megismerkedtem egy asszonnal, aki 23 éven át volt a macumba-kultusz vezetője. Ennek az időszaknak a végén Isten hatalmas cselekedete által esodálatosan megszabadult. Ma Krisztus követe, aki már sokaknak mutatta meg az utat az Ő Megváltójához.

45.) A babona legszörnyűbb dolgai közé tartozik a vérszerződés az ördög javára. Ehhez lássunk néhány példát:

P/160. Egy asszony vérszerződéssel odaadta magát az ördögnek. Egy 15 tagból álló spiritizta körhöz tartozott, amely az ördögöt tudatosan idézte. Minden alkalommal valóban megjelent egy szörnyű alak, és azután orgiákat ültek. Az asszony ebben a körben médiumként szolgált. Ha, a körből távol volt, a kör vezetője távhipnózis által éjjel és nappal hívhatta. Ez a médium egy napon eljött egy evangélicizációs előadásra. Isten Igéje megragadta és életgyónást tett. Ettől az időponttól kezdve szörnyű kísértései voltak. Éjszakánként azt a parancsot kapta, hogy dobja el az életét. Éjjel-nappal borzasztó félelmek gyötörték, amelyek újra meg újra a lelkigondozóhoz hajtották. Egy nap arról tudósította lelkigondozóját, hogy az ördög beveste a mellére a tulajdonjogi jegyét. Ezt a jegyet megmutatta a hűgának. Egy patkó volt, középen S-betűvel. A szegény asszonyért imakör szállt síkra. Később hívő pszichiáterekhez fordultak tanácsért. Ezek - Dr.M., Dr.L., Dr.O. - azon a véleményen voltak, hogy itt nem lelkibetegségről, hanem valóságos megszállottságról van szó.

P/161. Egy asszony vérszerződéssel kétszer is eladta magát az ördögnek. Házasságának első évében, amikor anya lett, születendő gyermekét is eladta az ördögnek ugyanezen a módon. Amikor a gyermek megszületett, a koravétség jelei mutatkoztak rajta. A gyermek ma 8 éves, arckifejezése, ráncai, hajhullása olyanok, mint egy 40-50 év körüli asszonynak. Az anyának okkult képességei vannak. Transzban azt állítja, hogy négy ördög van benne. Rohamaí alatt olyan ereje van, mint egy medvének. Amikor egy lelkigondozó barátom felkereste, tettelesen támadta meg. De amikor a lelkigondozó kijelentette: „Jézus vérének védelme alatt vagyok!” - az asszony ijedten azonnal elengedte.

P/162. Egy kártyavetőnek a leánya fiatal korában több ízben odaadta magát vérszerződéssel az ördögnek. Egy evangélicizáción Isten Igéje megérintette és felébresztette. A lelkigondozó segítségét kérte. Megvallotta ugyan összes eltévelyedését, de nem tért át a hitre. Szívében iszonyatos harc indult meg a sötétség erői és Isten Igéje között. Egy napon, amikor az V.Mózes 18. részét olvasta, olyan düh fogta el, hogy az egész fejezetet tintával kitörölte. Ez az a fejezet, amely az igézésről, varázslásról és jóvendőmondásról szól. Később megbánta, hogy Isten Igéjét így elcsúfította. El-

mondta, hogy ezt nem is akarta, de idegen hatalom kényszerítette rá. Egy imaközösség szállt érte síkra hordozó imádságban. Ez a leány még mostanig sem szabadult meg megszállottságából.

P/163. Egy alpesi völgyben lakó férfinak mint csodadoktornak, évek óta virágzó praxisa van. Még az orvosok számára kilátástalan eseteket is meggyógyította. Vakokat, bénákat, süketeket stb. gyógyított meg. Egy csendes órában azonban feltört belőle egész életének nyomorúsága és kijelentette: „Mindenkin tudok segíteni, csak rajtam nem segíthet soha senki! Engem nem tud senki az örökkévalósághoz segíteni!” - Ez az ember ifjúságában vérszerződést kötött az ördög javára. Azóta van neki ez a hátborzongató gyógyító képessége.

A lelkigondozásban mindössze két olyan esetről tudok, hogy a vérszerződés által az ördög tulajdonába került ember Isten kegyelme által újra szabaddá lett ettől a rettenetes terheltségtől.

Ezzel az „Ördögi Á.B.C.” végére értünk.

III. SZABADÍTÁS KRISZTUS ÁLTAL

1.) A lelkigondozásomból közölt példák azt mutatják, hogy a sokféle babonás tevékenység többé vagy kevésbé veszedelmes következményekkel jár. A következmények a szuggesztióknak vagy az autoszuggesztióknak a hatásaként érthetők. Ez a behatás sok esetben az embernek öntudatlan, mély rétegeit éri el. Mialatt felső tudatunk a logika törvényei szerint nevet a babonán, a tudatalatti tréfát űz velünk, és a kinevetettnek a beteljesedését sürgeti. A babonában beteljesedési kényszer van. Amit kinevetünk, vagy amitől félünk, az nagyon sokszor a megvalósulás tendenciájába csap át. Idáig nagyon jól megértenek bennünket a pszichiáterek és az ideggyógyászok, valamint a pszichológusok. Ez az egész még beletartozik a természettudományosan megfogható tényállásba. Amiben azonban a természettudósok már nem tudnak bennünket követni, az a mágikus és ugyanúgy a bibliai történés területe, az értelemellenes, érzékfölötti, természetfölötti és transzcendens összefüggések értelmében. Van egy magasabb természeti rend, amelyben az egyszerű okozat-törvény nem érvényes. Ezt a magasabb természeti rendet csak a hit fogja fel, és ezért nincs alávetve a matematikai bizonyításnak. A hitnek ez a világa nemcsak a képzelődésnek, koholmányoknak, a fantázia szüleményeinek és a beképzelésnek a területe. A hitnek ez a világa meg tapasztalható, átélhető mind isteni, mind démonikus jellegében.

Ebben a világban meggyőződésre juthatunk a magasabb rend felől. Az Újtestamentum ezt a meggyőződést „elenchos“-nak nevezi. Ennek a magasabb meggyőződésre jutásnak ugyanolyan bizonyító ereje van a hívő számára, mint a matematikai bizonyításnak. Egy példa: Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadását nem lehet matematikailag bizonyítani, csak hinni. De a feltámadás ténye a hívőnek ugyanaz a valóság, mint a matematikai egyszerűség. Ebben a magasabb világrendben a mágikus történés a biblikus világ démonikus ellenképe. Ahogyan a bibliai világ törekvése a megváltást, az új teremtést, a kiteljesedést, a tökéletességet célozza, úgy a mágia a szétrombolás, a pusztítás, a káosz, a sötétség felé taszít.

Ha ezt a magasabb világrendet nem is győzik le a bizonyítás törvényei, mégis a két rend érintkezése és egymásba hatolása által vannak utalások, megerősítések, gyakori kapcsolatok, amelyek a természetfölötti események jellegét sejteni engedik. Ezzel semmiképpen nem akarom az utat egyengetni a modern teológiának.

Mit jelentsen mindez a babonával való összefüggésben? A babonának vannak olyan hatásai, amelyeket a természettudós mágikus jellegükben nem tud felismerni. Ha ezeket nem tudja valamilyen klasszikus kórképbe besorolni, érthetetlen lesz neki. De még egy lehető besorolásban is gyakran szörnyű tévdiagnózisok adódnak. Ha egy egyszerű, laikus evangélista egy öröklött depressziót vagy skizofréniát esetleg megszállottságnak ítél, ezáltal bűnössé lesz egy rettenetes téves megállapításban. Ugyanúgy fordítva: ha egy ideggyógyász démonizálást, okkult terheltséget, sőt megszállottságot valamilyen pszichózisnak diagnosztál, ezáltal hasonló tévmegállapításba esik. A lelki megbetegedések megítélésében nem mértékadó sem az ideggyógyász, sem a teológus. Ha nem tudjuk felismerni határainkat és egymásra hallgatni, akkor nincs jogosultságunk arra, hogy hivatásunkat gyakoroljuk.

Most állítsuk össze és egészítsük ki a közölt példákban mutatkozó gyakori károsodásokat:

A babonás gyakorlat kísérő jelenségei szellemi területen a következők: absencia, szokások és tevékenységek; a bibliai dolgok említésénél: fanatizmus, békétlenség, törvényeskedés, közömbösség, szellemi felfuvalkodottság, kevélység, farizeusság, alvási és ásítási kényszer Isten Igéjének hallgatásakor, öngazság, gúnyolódás, nyugtalanság az Úr Jézus nevének hallásánál, tompaság a Szent Lélekkel szemben, makacs hitetlenség, keményedés, vallási őrültség, ellenállás minden istenivel szemben, kételkedés stb...

Lelki területen a következők mutatkoznak: félelmek, notórius ágybavizelés, depressziók, önfejtőség, szexuális kisíklások, fősvénység, akarathiánya, hirtelen harag, pletykamánia, kleptománia, bosszúvágy, alvajárás, öngyilkossági gondolatok, veszekedésre hajló indulat, szenvedélyek, nehéz álmok, iszákosság, engesztelhetetlenség, téveszmék, kényszerselekmények stb...

Organikus területen a következő gyakori jelenségek mutatkoznak: abnormális rohamok, öröklött terheltségek, krónikus bőr- és fejbetegségek, epilepszia, hisztériás görcsök, bénulások, gyakori koraszülés, idegbetegségek, süketség, vitustánc, rángatózások stb...

Mindezeket a gyakori tüneteket nem szabad az okszerűség értelmében értékelnünk. Az ilyen betegségek és terheltségek okozóját itt-ott orvosilag is ki lehet mutatni. Itt most csak annak megállapításáról van szó, hogy ilyen következmények olyan családokban, amelyekben sok babona és varázslás uralkodik, mutatkoznak nagyon gyakran. Egy betegség természetes okozójának kimutatása még nem ellenbizonyíték arra, hogy nincsenek démonikus kísérőjelenségek. De azt a mondatot, hogy „okkult tevékenység gyakran depresszióhoz vezet“, sohasem szabad megfordítani így: „Ahol depressziók lépnek fel, ott a háttérben varázslás van.“ Ez rettenetes rövidzárlat lenne. Depressziót sok minden egyéb is okozhat.

2.) Nos, hát akkor most hogyan viszonyuljunk a babona e terheltségeihez? Egykedvűen belenyu-

godjunk? Fel lehet-e egyáltalán tartóztatni ezt a széles, zavaros folyamatot? Van-e ellene hatékony védekezés? Valóban, sokat lehet tenni annak érdekében, hogy a babona következményeinek gátat vessünk. A leküzdés sekélyes módja a humbugteória. Vannak olyan pszichológusok – köztük egy férfi, Dr.G. akik ragyogó beszédek tartanak ezzel az egyedüli célzattal: „Az egész babona ostobaság, humbug, hiányos felvilágosítás és ehhez hasonló.”

Egy nem létező ellenfél ellen nem kell küzdeni. Aki ennyire elsekélyesíti az egész problémát, annak a védekezése ez.

A babonás elképzelések elterjedéséhez sajnos, nevelési módszerünk is hozzá segített. A gyermekek a szülői házban és az iskolában már nagyon korán megismerkednek a babonával, a boszorkány- és varázshiedelemmel. Ez nyilván abból a tudatlanságból fakad, hogy nem ismerik a boszorkány-hiedelem iszonyatos kihatásait. Sürgős. parancs, hogy a sokféle boszorkány- és varázsló-történetet tartalmazó vagy ilyenféle motívumokkal készült filmek és színdarabok eltűnjenek. A tananyag és a képszerű anyag mélyen bevésődik a gyermeki kedélybe. A mélypszichológia arról beszél, hogy az imago-valóság, a szemléltetőkép ereje a gyermek tudatalattiját formálja és átfogja. A lelki életnek ezt az alakítását később az értelmi erők kifejlődése és a logikai gondolkodás növekedése sem tudja legyőzni, legfeljebb letakarni. A lelkigondozás azt mutatja, hogy még a felnőttek lelkiéletét is messzemenően fiatalkoruknak ez a tananyaga határozza meg.

A felnőtt ember nevet a babonán és mégis egész lelkével benne van. Egyáltalán nem bocsátható meg, ha keresztyén újságok – amelyeket a gyermekeknek a gyermekistentiszteleteken kiosztanak – boszorkánytörténeteket tartalmaznak. Címet nem közlök, hogy ne ártsak senkinek, de az illetékes szerkesztőségbe írok.

Örvendetes dolog, hogy Durban kormánya (Dél-Afrika.) 1949-ben elhatározta, hogy az iskolai tankönyvekből a rémmeséket eltávolítja. 1950-ben arról számoltak be az újságok, hogy a japán kormány nevelésügyi minisztériumában egy bizottságot alakított a babona leküzdésére. Mi, a felvilágosított Európa még nem vagyunk ennyire. Ebben a kérdésben a Hamburger-Archív harcát a babona leküzdésére a legmelegebben támogathatom, mégha a babonás szokásokat másképpen is ítélem meg.

3.) Igazi védekezés a babona ellen csak Krisztus felől van. Evvel újra a kiindulási ponthoz érkeztünk. A kör bezárul. Krisztus az a pont, amelyből kiindulva minden babonás és mágikus áramlatot a maga mélységében megérthetünk.

Krisztus a győztes minden sátáni hatalom felett, Aki által minden támadás legyőzetik, amit ennek a világnak a fejedelme idéz elő. Krisztus kereszthalála és húsvéti feltámadása által minden démoni hatalmasságon diadalmaskodott. Ehhez néhány szabadítási példát:

P/164. Egy 13 éves fiú fáradtságról és hátfájásról panaszkodott. A szülők először azt hitték, hogy túleröltetésről van szó, mert e szegény család minden gyermekének együtt kellett dolgoznia a mezőn és az erdőben. S mert a fiú az idő folyamán teljesen munkaképtelen lett, az édesapa or-

voshoz küldte. Alapos kivizsgálás után az orvos ideg- és gerincvelő tuberkulózist állapított meg nála.

Az orvos egészen nyíltan megmondta az apának, hogy késő a segítség, sokkal korábban kellett volna a fiút elhozni. A tuberkulózis ijesztő mértékben terjedt el benne.

A megriadt édesapa ezután megkérdezte, hogy mit tehetne még. Az orvos azt válaszolta: Menjen el a fiúval H.-hoz P.-be, az többet tud az orvosoknál.

Az apa útnak indult a fiúval, és végül ennek a hírhedt varázslónak a rendelőjében állt a gyermekével.

A rendelőben hatósági elismerő bizonyítványok függtek járványok leküzdéséről és más eredményes gyógyításról. H. a fiút ezután egy nagy tükör elé állította. Miután figyelmesen megszemlélte, kijelentette: „Fiú, elég rosszul áll a dolgod. Korábban kellett volna jönnöd. De megnézzük, mit lehet még tenni.“ Azután három keresztet rajzolt a fiú testére, háromszor végigsimította gerincoszlopát és közben valamilyen latin mondatot mormolt. Utána a fiú egy arnika-oldatot kapott az az utasítással, hogy a gerincoszlopát naponta háromszor dörzsöltesse be vele. Egy hónap múlva jönnie kell újra. A varázsló még azt a tanácsot is adta a fiúnak: „Hinned kell bennem, mert csak akkor segít az egész.“

Távozásakor a fiú megfigyelte, hogy minden páciens kezében ugyanolyan üvegecske volt arnika-oldattal. Valóban, H. csak ezt az egy gyógyszert adta, amivel a pácienseknek be kellett dörzsölniük magukat egészen függetlenül attól, hogy migrénjük vagy ficamuk, vagy külső sérülésük volt. Csak vérmérgezésnél rendelt kukoricakását, amit forrón kellett felrakni.

A gyógyításban nem a két rendelt dolog volt a lényeges, hanem a három legszentebb névben, vagy három ördög névben végzett mágikus végigsimítás.

A fiú összesen háromszor ment H.-hoz, és a mágikus kezelés által teljesen meggyógyult. Nagy, erős férfivá fejlődött. Amikor megnősült, felesége – aki keresztyén felfogású volt – megkísérelte férjét a közösségi bibliaórákra elhívni. Ott Isten Igéje valóban megszólította és elhatározta, hogy Krisztust fogja követni. Ettől a döntéstől kezdve súlyos kísértések, depressziók és öngyilkossági gondolatok mutatkoztak nála.

Ez a megkísértett ember a lelkipbeszélgetésben elmondta, hogy élete a H. által végzett gyógyítás óta normálisan folyt, csak mikor elkezdett imádkozni és Bibliát olvasni, akkor kezdődött a pokoli tánc. Kijelentette, hogy H. őt tudtán kívül eladta az ördögnek. A depressziók annyira súlyosodtak benne, hogy három öngyilkossági kísérletet hajtott végre. Minden alkalommal orvost hívtak segítségül. Amikor az orvos a férfi által bevett mérég mennyiségét a csomagolásról megállapította, kijelentette: „Ez a mérég tíz ember életének a kioltására is elég lett volna.“

A legnehezebb kísértések e heteiben mind a hívő feleség, mind a közösség imaköre erősen bevetette magát a férfiert való könyörgésbe. A gyülekezet férfitagjai is több ízben imádkoztak vele kézzátétellel. A harc néhány hónapig tartott, de Krisztus győzött, teljesen megszabadult a sötét igézetből, amibe H. kezelése által került.

Ahol a bűn megsokasult, ott a kegyelem még hatalmasabb lett.

P/165. Egy asszony lelkibeszélgetésre jött hozzám. Gyónás ellenére sem tudott hitbizonyosságra jutni. Mivel hitbeli gátlásai a makacsság jelenségéhez hasonlítottak, okkult kapcsolatok felől kezdtem érdeklődni tőle. A következő tények kerültek napvilágra:

Anyja minden gyermekére ráolvasott, amikor megbetegedtek. Keresztbefonta a gyermekek karját és a legnagyobb három névben egy mágikus formulát mondott. Amikor a többi testvérének a lelkiállapota felől érdeklődtem, elmondta, hogy testvérei mind depresszióban szenvednek. Szexuális kísértéseik vannak. Testvérei egyrészt Krisztusnak akarták átadni életüket - imádságban néha harcoltak is érte, - másrészt újra a másik szélsőségbe estek és minden istenit visszautasítottak. Testvére egyszer neki is így nyilatkozott: „Sötét ígézet alatt állok.” - A megkísértett asszonynak azután megmutattam az utat Krisztushoz és mindent megmondtam neki, ami az okkult rabság legyőzéséhez tartozik.

Az asszony hazament, imádkozott, egész éjszaka küzdött, és Isten kegyelméből ezen az éjszakán megszabadult. Néhány nappal később újra eljött és örömtől sugározva mondta el, hogy teljesen szabad lett, felszabadultnak és olyan boldognak érzi magát, mint azelőtt soha életében.

P/166. A babona alattomos ereje egy hívő lelkésztől szóló példából is nyilvánvaló lesz.

A lelkész a Harmadik Birodalomban lett ismert Rosenberg könyvéről, a „20. század mítoszá”-ról kiadott elleniratával. Az igehirdetésben és tanításban erősen szembenáll a babona minden formájával. Egyik nap arra a különös gondolatra jutott, hogy drasztikus bizonyítésközt szerez magának a jóslással szemben. Egy asztrológussal nagyon gondos és részletes horoszkópot csináltatott magának. Azt vélte, hogy a babona jelentéktelen, semmis voltáról bizonyítékot nyer azáltal, ha majd évről-évre megfigyeli, hogy a horoszkóp nem válik be. Ez a várakozása nem teljesezett be. Hátborzongató érzéssel kellett a lelkésznek megtapasztalnia, hogy a horoszkóp beteljesedett. Nyolc éven át komoran nézte végig a beteljesedés folyamatát. Végül észrevette saját magán a babona ígézetét. Bűnbánatot tartott és egész életét újra Jézus Krisztus védelme alá helyezte. Ettől a naptól fogva nem egyezett a horoszkóp. Egyszerre másképpen folytatódott az élete, mint ahogyan az a „kozmiogram”-ban meg volt adva. - A szuggesztíó győzte le? Vajon a tudatalattija hitt a horoszkópban? Vagy egy teljesezési kényszernek esett áldozatul? Vagy a hívő lelkészt a démonikus asztrológia karmai ragadták meg? Ezek a kérdések megoldatlanok. Mindenesetre Krisztus nagy szabadítónak bizonyult. A babonának egyre szorosabbra fűződő hálója szétszakadt. Saját erejéből ez lehetetlen lett volna, hiszen nyolc éven keresztül saját magán kellett a jövőmondás ijesztő hatalmát megtapasztalnia.

P/167. Drága bizonyosság Krisztus szabadításáról egy leánynak az imameghallgatása, aki egy ismert Isten emberének a leánya, s ma nővér egy diakonissza-kórházban.

Ez a leány, akit Isten sok lelki ajándékkal ruházott fel, mondta el, hogy az apja, Isten országának a munkása, egy okkultan terhelt embert fogadott a házába, hogy így jobban tudja lelkileg gondozni. Ez a terhelt ember éjszaka rettenetes félelmeket és kísértéseket élt át. Olyan volt, mintha fúriák üldözték volna. Ezeknek a rohamoknak megvolt az okuk. A terhelt személy fiatal korában sokféle varázslást űzött, és most esztelenségének démonikus következményeit tapasztalta meg. A család, a leány az imakörben imádkozott érte, amely síkraszállt ezért az emberért.

Egy éjjel különös küzdelem zajlott le. A leány szobájában térdenállva egyedül imádkozott a megtámadott férfiért. Harcában és esedezésében arra kérte az Urat, vegye le a megtámadotról a terhet és tegye őreá és azután szabadítsa meg őt. Gyermeki hittől állt az Úr előtt. Ekkor hirtelen irtóztató erők jelenlétét érezte a szobájában. Mintha karmok ragadták volna meg és tiporták volna a földre. Nem tudott többé felállni. Órákon át feküdt így szobájában. Csak annyit tudott nyögni: „Uram, segíts rajtam!”

A leány azon az éjjelen a poklot élte át. Reggel későn jött ki szobájából és a lakószobába vonszolta magát. Amikor édesanyja megpillantotta, felkiáltott: „Gyermekem, milyen színben vagy?!” – A leány borzalmasan eltorzult, sápadt, kimerült, halálosan fáradt volt, alig tudott egy szót is szólani. Elmondta anyjának az imaharcát. A szülők sürgősen intették, hogy ilyesmit nem szabad megismételnie.

Egy órával később kijött a szobájából a megterhelt vendég. Boldogan, felszabadultan lépett be a szobába a reggelihez, és örömtől sugározva számolt be arról, hogy az Úr éjszaka megszabadította. Mintha újjászületett volna. – Ettől az éjszakától kezdve minden terheltség, támadás teljesen elmaradt. Az Úr meghallgatta a húségesen imádkozó leányt, és a megterhelt férfinak tartós szabadulást ajándékozott. A leányban sem maradt semmi utóhatás. Hamar magához jött ebből a hitharcból.

Egy hívő tanító – Seitz János egykori munkatársa Teichwolframedorfól – átadott nekem néhány jelentést a munkájáról. Élményei olyan hatalmas Krisztusbizonyosságok, hogy Jézus dicsőségére át kell adni őket a nyilvánosságnak. A beszámolók valóságát erősítette meg egy sor tanú, Isten országának jelenlegi munkásai. Semmi sincs nagyítva, hanem mindent az igazságnak megfelelően monduk el.

P/168. Tuzdósítóm tanítói állást kapott egy gazdag parasztfaluban. Mivel a jómódú parasztoknak az ő jóllakottságukban és gazdagságukban nem volt a Megváltóra szükségük, a tanító keresztyén iratokat osztott szét minden házban. Ha, a parasztok nem jöttek a templomba, hát az evangélium ment el hozzájuk.

Ebben az osztogatási szolgálatban az egyik nap a fiatal tanítót megszólította egy gazdag, tagbaszakadt férfi: „Hiszi maga azt, ami a lapjaiban olvasható?” „Természetesen, különben nem is osztanám szét őket!” – válaszolta a tanító. „Bízhat-e az ember abban ma, hogy mindez valóban igaz? Nemcsak olyan kegyes szólásmondások ezek?” – kutatott a gazda tovább. Jézus fiatal tanúja ezt felelte: „Ezeket meggyőződéses keresztyének írták. Teljesen megbízhat ezekben az irásokban.” – „Úgy, ezt akartam először is tudni” – mondta a gazda. – „Elolvastam a múlt vasárnapi lapot, amely a betegek hit általi gyógyulásáról szólt. Vajon a maga Jézusa meg tudja gyógyítani az én feleségemet is?” – A tanító ezt válaszolta: „Meg vagyok győződve, hogy ma is történnek csodák, különben az Ige, „Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz”, nem lenne igaz.” – „Akkor szavánál fogom” – folytatta a gazda, – „jöjjön velem a feleségemhez. Az orvosok nem tudtak rajta segíteni.” – „Mi baja a feleségének?” – kérdezte a tanító. „Valami idegbaj, vagy még annál is rosszabb. A maga Jézusa meg tud ilyesmit is gyógyítani?” – akarta tudni a gazda. – „Jézus mindent meg tud gyógyítani, azt is, ahol minden emberi tudomány a végére jutott” – felelte a tanító.

A gazda előrement, de érdekes módon nem a lakóházba, hanem a csűrön át a fészerbe. A létrán fel-

ment a padlásra, mögötte ámulva a tanító.

„Ott, a leghátsó sarokban van a kamrája“ – magyarázta a gazda.

Egy erősen lezárt ajtóhoz értek. Széles vaspánt volt rajta keresztben, amelyen nagy lakat lógott. A gazda kinyitotta és kísérőjét betolta a helyiségbe, majd azonnal az ajtónyílásba állt széles alakjával, hogy lehetetlenné tegye a visszavonulást.

A rettenetes helyiségben undorító levegő csapta meg a belépőket. A falak bélsárral és vérrel voltak bemocskolva. Az ablakon rácsok. Egy feldúlt ágy volt ennek a kamrának az egyetlen bútordarabja.

A sötétség hatalma vette körül a hívő tanítót. Bensőségesen imádkozott: „Uram, fedezz be a Te véreddel. Védj meg a Sátán hatalmától. Légy velem! Nem tudom, mi van itt, de Te mindenén úr vagy!“ – Ekkor megmozdult az ágytakaró. Egy kopasz fej, sápadt, irtózatos arc bújott ki alóla. Egy pillanatra rámeredt a betolakodóra. Akkor felrántotta a takarót és felugrott úgy fenyegetve, mint a ragadozó, ugrásra készen. Az imádkozó tanító mozdulatlanul állt, szakadatlanul esedezve az Úr segítségéért. A megzavarodott ráugrott és olyan mozdulatot tett, mintha ki akarná kaparni a tanító szemét. Félméterre tőle leengedte a kezét. Körülörjögte az ágyat és újra ugrásra készült.

Hosszú ideig csinálta ezt. Nekiugrott, úgy körözte őt körül, mint ahogy az állat a leterített zsákmányát. De az utolsó pillanatban mindig abbahagyta. Lépéstávolságra visszahökölt az imádkozótól.

A lelkibeteg dühöngése – a valóságban a démonok dühe – fokozódott. A megszállott elkezdte Krisztust borzasztóan gyalázni. Átkozódott és ordított, úgyhogy a férje tele volt rémülettel. Rongy ingét magasra emelte és a férfiaknak a hátát mutatta.

A tanító szakadatlanul kiáltott Krisztushoz, hogy őrizze meg a Sátán hatalmától. Közben megvilágosodott előtte, hogy itt nem lelkibetegségről, hanem megszállottságról van szó. Ezen a területen a tanítónak még nagyon kevés tapasztalata volt. Anélkül, hogy tudta vagy akarta volna, először került ilyen dologba. Ebben a harcban növekedett az ereje. Arra kérte az Urat, hogy parancsoljon a megszállottnak, hogy feküdjék nyugodtan az ágyba. Abban a pillanatban meghallgatás volt a felelet. A meggyötört asszony nyugodtan lefeküdt. Mindenesetre csak néhány percre, akkor újra kiugrott és újból támadott. A küzdelem újra elkezdődött. Végül az imádkozó bátorságot vett és hatalmas hangon kiáltotta: „Jézus a győztes!“ – Az asszony azonnal visszafeküdt az ágyba és nyugodt maradt. A harcnak, úgy látszott, vége. A gazda figyelmeztette a látogatót: „Most mehetünk!“ – Elreteszelte az ajtót.

Odakünn azt mondta. „Még így sohase csinálta. Még ezt nem éltem át vele. Még mindig van bátorsága hinni a gyógyulásában?“ – A tanító a küzdelemtől még teljesen kimerülten válaszolta: „Igen, Krisztus meg tudja a feleségét gyógyítani. Az orvosok erre képtelenek. De magának is ki kell szolgáltatnia az életét Krisztusnak és a felesége megszabadulásáért imádkoznia.“ – „Nem tudok imádkozni“ – felelte a gazda. – „Akkor ma kezdje el“ – tanácsolta neki a tanító. „Tegye meg értem“ – válaszolta a gazda. „Nem tudom hinni, hogy ez az asszony visszakapja az értelmét és egészséges legyen. Lenn a lakásban ideggyógyászoktól két bizonyítvány van arról, hogy a feleségem gyógyíthatatlan. Már az ideggyógyintézetben úgy viselkedett, mint egy állat. Kitépte a haját és letépte magáról a ruhát, és meztelenül rohant ide-oda. Saját piszkát ette és minden embert tettelegesen megtámadott, még az orvosokat és ápolókat is. Így csinálta a kamrában is, és ezen az asszonyon le-

hetne még segíteni?!“ – A tanító így felelt: „Miért ne akarna a mindenható Isten az ő szerencsétlen teremtésén könyörölni? Felesége nem beteg. Sötét hatalmak tartják megszállva, és ezek orvosi kezelésre nem tágítanak, hanem csak kitartó imádságra és böjtölésre.“ – A gazda aggódva kérdezte: „Az ilyen állapot hogyan jön létre?“ – „Varázslás és babona által, kártyavetés és szimpátia-űzés által“ – világosította fel a tanító. – „A feleségére nyilván a spiritizmus hatott. Feltételezhető, hogy asztalt táncoltatott, halottidézőnél volt és ehhez hasonlók. Ezt a benyomást nyertem az imádkozás közben az imént a kamrában.“ „Ez igaz lehet“ – vélte a gazda. „A feleségem csinált eféféket.“ – A tanító erre nagy komolysággal kérdezte meg a gazdát: „Elismeri-e ezt, mint utálatos bűnt?“ – „Igen!“ – válaszolta a gazda. – „Ez a vallomás a feleségére is érvényes?“ – folytatta a tanító. – „Igen.“ – „Jó, akkor mindkettőjükért imádkozom.“ – „De hiszen a feleségem teljesen őrrült! Hisz az orvosok is gyógyíthatatlannak nyilvánították! És most azt állítja, hogy a feleségem meggyógyulhat?! Nem tudom ezt elhinni! Majd meglátom, hogy a maga Istene megteszi-e ezt!“ – Ezzel a beszélgetéssel a férfiak elérték a kaput, elváltak.

A tanító teljesen feldúltan ment haza. Nehéz gondolatok kergették egymást az agyában. Hova került ő, mint hitbeli kezdő? Nem erőltette túl magát? Ha Krisztus ezt a harcot most nem viszi győzelemre, akkor a gazda, ez a világi ember soha, semmikor sem akar hallani az Isten Igéjéről. Majd gúnyolódó, káromló lesz, mint aki a keresztyének és az ő Istenük tehetetlenségét kézzelfoghatóan megtapasztalta. Mindez a kétség és nyomorúság a tanítót az imádságba kergette. Az Úrhoz kiáltott: „Úr Jézus, légy kegyelmes és irgalmas, és segíts ezen a megköttözött asszonyon! Nincs segítsége Rajtad kívül. Engedd imádságomat füledbe jutni! Hallgass meg a Te nevedért!“ Otthon a tanító a feleségének nem mondott el sersnit. Nem akarta ebbe a rettenetes dologba belevonni.

A következő vasárnap a tanító megint házról-házra járt lapjaival. A megszállott lakóháza mellett el akart menni, de a gazda a kapuban állt. A tanító köszönt és tovább akart sietni, de a férfi megszólította: „Kérem, jöjjön be. Valamit meg kell mutatnom Önnek!“ – A tanító azt gondolta: „No, most megint menni kell a padlásra a szegény megszállotthoz.“ De csalódott. A gazda a konyhába vezette. Ott állt az asszony tisztán felöltözve, fehér főkötőben a tűzhely mellett és ebédet főzött. Nem ismerte meg a tanítót. A tanító is kerülte, hogy a betegségéről beszéljen. De a szíve túlcserdült a hálától az Úr felé, Aki olyan csodálatosan megmutatta magát ennek a megszállottnak a szabadításában.

A lakószobában elmondta a gazda, hogyan történt minden. Hétfőn, mint mindig, a reggelit akarta a feleségének a kamrába vinni. Ezen a reggelen – évek óta először – értelmesen ült az ágyban. Tisztán beszélt, helyesen és esedezve kérte a ruháit. A férje oda merte adni, és leengedte a lakásba is. Az asszony rendbehozta magát, azután kitakarította a lakást. Elkészítette az ennielőt és egész nap úgy dolgozott, mint korábban. A gazda egész héten mindig arra gondolt, nem jön-e visszaesés, de az aggodalom felesleges volt. Az asszony egészséges maradt.

Nyolc napra rá a gazda megint csak a kapuban állt és várta az iratmisszionáriust. „Jöjjön be! Megint láthat valami újat!“ – így fogadta a gazda. Beléptek a lakásba, ahol az egykori megszállott a zongoránál ült: Beethovent és Mozartot játszott. Elsőrangú zongorista volt, aki jó családból származott. – A gazda elmondta, hogy a felesége újra elvégzi a bevásárlásokat a faluban és a városban, és ügyességgel, körültekintéssel vezeti az egész gazdaságot. Három héttel a csodálatos szabadítás

után az asszony elutazott szüleihez Thuringiába. Megjelenése ott óriási örömet váltott ki. Nagyon gyorsan helyrejött, és erőteljes, egészséges asszony lett belőle.

A tanító egyetlenegyszer merte a betegsége és gyógyulása felől megkérdezni. Az asszony a két évig tartó ideggyógyintézeti tartózkodásáról semmit sem tudott. Minden ezzel kapcsolatos emlék kitörlődött belőle, csupán csak gyógyulásáról volt egy bizonyos élménye. Elmondta, hogy két férfi látogatta meg. Az egyik egészen fekete volt, a másik meg fehér. A fehér férfi így kiáltott fel: „Jézus a győztes!” – Erre gyógyult meg. – A tanító beteglátogatásáról nem tudott semmit, ő pedig hallgatott és csak az Úrnak adta a dicsőséget. Az egykori megszállott sok év óta egészséges. Krisztus győzött minden démoni hatalom felett!

A második példa, amit a tanító szóban mondott el és írásban rendelkezésemre bocsátott, még világosabban mutatja az okkult fondorlatok sátáni hatalmát, de még inkább láthatóan Jézus Krisztus győzelmét is. Ezúttal beszéljen a tanító maga .

P/169. S.-ből barátom kielégíthetetlen könyvmoly volt. Minden pénzét könyvekre költötte. Teljességgel áldozatul esett az okkultizmusnak, s minden idevágó és kapható könyvet megvásárolt. Szokása szerint késő éjszakáig olvasta és tanulmányozta ezeket. Módfelett lebilincseltek az „Új kijelentések a túlvilágról” és „Az új próféták bölcsességei”. Végül megkísérelte, hogy ezek szerint éljen is. Elvégezte a tanácsolt gyakorlatokat és lelki gyakorlatokat, és lehetőleg az ajánlott ételeket ette. Azt remélte, hogy ez által „tisztább lesz a vére”, és lényében is magasabb fokot ér el. Az volt a célja, hogy saját maga kapjon kijelentéseket a szellemvilágról.

Egy ideig ez jól is ment. Hirtelen az a híresztelés járta be a várost, hogy megőrült. Állítólag otthon őrültül tombolt, mindent összerombolt és mindenkit veszélyesen megfenyegetett. Sürgősen ideggyógyintézetbe kellett szállítani.

A híresztelés igaznak bizonyult. A megzavarodott férfi gumicellában volt az idegosztályon. Úgy dühöngött és tombolt, mint egy vadállat. Majdnem minden emeleten hallották üvöltését. Négy napot töltött ebben a cellában. Kényszerzubbonyt kellett ráhúzni, mert minden belépőre rávetette magát. – Minden dühöngése ellenére tisztán gondolkozott. Pontosan tudta, ki jött és mit beszéltek. Belsejéből rettenetes hangok szóltak. Ezek megparancsolták neki, hogy Krisztust gyalázza. Ha ezeknek a hangoknak engedett, akkor rettenetesen gyötörték. Nem fért hozzá kétség, hogy sötét hatalmak fogságába került, a gonosz szellemek szállták meg. – A megzavarodott szülei hívők, egy népegyházi közösség tagjai voltak. Elpanaszolták bajukat a prédikátornak. A súlyos beteg érdekében imaközösséget alakítottak, de az intenzív imádkozás hatására a szerencsétlen ember állapota rosszabbodott. A belőle szóló hangok még hevesebben követelték, mint azelőtt, hogy Jézust gyalázza. Végül az Úr meghallgatta gyermekeinek imádságát. Néhány nap múlva az őrjöngő elhagyhatta a gumicellát és az idegosztályt.

Pár nap múlva újabb baj történt. Az egykori zavarodott hirtelen megvakult, és mindennapi dolgában vezetnie kellett magát. Az imaközösség újra összegyűlt érte. Imádságuk újra meghallgatásra talált. Szemevilága visszatért, de a démonok még nem engedték el áldozatukat. Néhány napi pihenő után újabb szerencsétlenség következett be. A megszállott egyik reggel arra ébredt, hogy egész testén rettenetes kiütések, dögvészes kelevények vannak. Fejétől a lábáig nagy gennyes kelevények borították. Megint kórházba szállították. A betegből olyan bűz áradt szét, hogy az egész osztály ezzel a szaggal telt meg. Senki nem bírta ki a beteg szobájában. A testvérek újra

elkezdtek imádkozni, és Isten harmadszor is meghallgatta őket. A súlyos beteg ember gyorsan gyógyult, és a kórházat egészségesen hagyhatta el. De a démonok még most sem adták meg magukat. A meggyötört ember egy nap rémes nemibetegséget fedezett fel magán. Negyedszerre is kórházba szállították. Az orvosok most azt vélték, hogy a három előzetes megbetegedés okát megtalálták, és másnapra operációt készítettek elő. A meggyötört határozottan elutasította ezt azzal, hogy nem lehet nemibeteg, mert még soha nem volt dolga nővel. Istenhez kiáltott segítségért, és az imakör is újra elkezdett érte imádkozni. Éjjel olyan javulás állt be nála, hogy az operációt lemondták. A nemibetegség tünetei ugyanolyan gyorsan tűntek el, mint ahogyan jöttek.

Néhány nap múlva megint történt valami majdnem hihetetlen. Keze, lába hátrafele csavarodott, úgyhogy nem tudott járni. Kínos fájdalmak között mankóra támaszkodva nagy fáradtsággal vonszolta magát előre. Az imakör férfiai most már démoni hatásokként ismerték fel ezeket a szélsőséges betegség-jelenségeket. Szilárd meggyőződésük lett, hogy itt valami varázslási igézetnek kell lennie. A testvérek felvilágosították a megterhelt embert és megkérdezték, hogy foglalkozott-e okkult dolgokkal. A fiatalember, aki eddig rendes, erkölcsös életet élt, az első bűnbánati beszélgetésnél semmiféle különösebb bűnre vagy valóságos varázslási bűnre nem tudott emlékezni. De ennél a beszélgetésnél az imakör férfiai figyelmesek lettek a beteg témérdek sok könyvére. Széles polcokon méterszámra álltak a könyvek bőrbe és más drága kötésbe kötve. Egyik-másik cínmél az imakör tagjai megrémültek. Mágikus és spíritiszta irodalom kötetei voltak. A testvérek kategórikusan kijelentették, hogy a betegnek az okkult irodalmától meg kell válnia. A fiatalember jajgatott a követelés miatt, mivel egész vagyonát ezekbe a könyvekbe fektette. Kemény küzdelem támadt a közösségi testvérek és a meggyötört ember között. Végül kijelentették neki: „Vagy kiadod a könyveidet, vagy a démonikus támadások célpontja maradsz, amint eddig is az voltál.” A megterhelt engedett. A kályhába azonnal tüzet raktak, és sok órai munkával elégették az egész okkult irodalmat.

A tulajdonos panaszkodva állt ott, és újra meg újra tiltakozott. Legvégül megragadott egy drága bőrkötésű könyvet - Lorber Jakab egyik írása volt - szorosán átfogta és kiáltott: „Ezt nem! Ezt nem! Ennek az egynek meg kell maradnia!” - A testvérek keményen ellentmondtak. Megmagyarázták neki, hogy sohasem szabadul meg szörnyű terheltségeitől, ha csak egyetlenegy okkult könyvet is visszatart.

Az okkult irodalom kitakarítása után a megterhelt állapota napról-napra javult. A rettenetes kísértések, amelyeknek eddig ki volt szolgáltatva, nem ismétlődtek. Néhány héttel később a testvérek tanácsára egy keresztyén üdülőbe utazott, amelynek az előljárója egy a Szent Lélek hatalmával megáldott férfi volt. Ennek az igehirdetésére, lelkipozására hitre jutott Krisztusban a fiatalember, és átélte életének teljes megújulását. A kezén, lábán lévő eltorzulások, amelyek az okkult könyvek elégetése után már javulni kezdtek, teljesen meggyógyultak. E testi és lelki gyógyulás után egy nagy cégnél tervezői állást kapott. Megnôsült és boldog házasságban élt. Isten kegyelme által Jézus hú tanítványa maradt, aki másoknak is áldására lehetett.

Most olyan tapasztalati beszámolók következnek, amiket egy ismert evangélista bocsátott készséggel a rendelkezésemre.

P/170. 1956-ban volt, amikor egy nap fiatal házaspár jött hozzám. Katolikusok voltak, és azt

mondták, hogy lakásukban éjszaka valaki járkal. Lelkészüket kérték segítségül, aki azonban azt mondta nekik, hogy ilyesmit még sohase hallott, és nem tud rajtuk segíteni. A férfi - erős építőmunkás - a következőket beszélte el: Éjszaka, egy bizonyos órában az elrekesztelt ajtót hirtelen kinyitják. Ezután tisztán hallani a lépéseket a gyermekszobán át a szomszédos hálószobába. Valaki akkor ágyához lép, hogy rávesse magát. Annak ellenére, hogy minden erejével rúgással, ütéssel védekezik, mégsem tudja megakadályozni, hogy erőszakot ne vegyenek rajta. Már nem bírja soká az egészszet, mert napközben nagyon erősen kell dolgoznia, és éjszaka nincs pihenése. Az asszony a maga részéről kijelentette, hogy mindezeket a történéseket ő is hallja és átéli, de ő mégis bántatlan marad, mert az egész dolog csupán a férje ellen irányul. Ezekben a pillanatokban azonban ő is teljesen tehetetlennek érzi magát. Elmondták, hogy röviddel ezelőtt ott hagyták lakásukat, hogy ettől a gyötrelemtől megszabaduljanak, és egy másik városba költöztek át. Alig rendezkedtek be azonban új lakásukban, amikor a gyötres újra elkezdődött. Az első éjszakák egyikén egy női hang a férfi ágya felett ezt kiáltotta: „Na ugye, megtaláltalak!?”

Amint megállapítottam, ebben az esetben varázslási bűn forgott fenn. A férfi elhalt anyja jóslással és más titkos mesterséggel foglalkozott. Alapos felvilágosítás után ezt a házaspárt bűnbánatra és megtérésre szólítottam fel. Arra kértem őket, hogy rendszeresen látogassák evangélizációs összejöveteleinket. Az imádság és Jézus szent nevének a segítségül hívása és az Ő szent vérének ereje által ezek az emberek megszabadultak gyötrelmeiktől.

Nyomatékosan le kell szögeznünk, hogy a férfi éjszakai bántalmazása nem egy lelkibeteg ember szexuális hallucinációja volt. A férfi lelkileg és szellemileg teljesen egészséges. Itt is ugyanaz a probléma mutatkozik, amit missziói mezőinken is megfigyelnek. Olyan embereket, akik okkultan terheltek, démonikus támadások érnek. Ehhez ellenpéldának mondhatjuk az ún. „róka-megszállottságot” Kínában. Erről a szörnyűséges terheltségről olvashatunk a „Lelkigondozás és okkultizmus” című könyv „Incubi, succubae” fejezetében. Lelkigondozói tapasztalat, hogy ezen a területen ideggyógyászati kezelés semmiféle szabaduláshoz nem vezet. Itt egyedül a mi Krisztus Urunk az illetékes, Akinek hatalma, ereje van a Sátán sötét támadásaival szemben. A démonikus támadások szörnyű sötétje felett ott áll a Golgotai Kereszt győzelmi jele, és ez mutatkozott meg ebben a katolikus családban is, amely azonnal szabad lett, mihelyt Jézus hatalmának a felségterületére jutott.

P/171. 1945. júliusában volt, amikor egy asszony R.-ből (Bas Rhin) kétségbe esett állapotban jött hozzám és segítséget kért. A következőt beszélte el: Két leánygyermekétől természetellenes módon megfosztották. Amikor a kettő közül az első hathetes lett, sírógörcsöt kapott, ami 18 hónapos koráig tartott. Egyetlen orvos sem tudta az okot megállapítani, vagy rajta segíteni. Erre az asszony magnetopata nőhöz fordult, akinek a kezelésére a gyermek állapota javult. Mégis utána abnormális dolgokat észlelt. Egy éjjel mellette volt a gyermek az ágyban és egészen éber volt. Amikor jobb kezét a gyermek fejcskéjére tette, hirtelen egy állatnak a prémjét érezte. Azonnal villanyt gyújtott, de semmi sem volt már látható. A gyermek három éves és nyolc hónapos lett. Vágyakozó szíve volt, s halála előtt néhány nappal azt mondta: „Anyám, olvasd a Bibliát!” 1941. október 14-én reggel 10 órakor az ablak előtt egy madár kezdett füttyülni. Akkor a gyermek meghalt.

1942-ben az asszony újra áldott állapotba került. Egy nap egy asszony jött a házba, aki kártyavetés-sel jóslott: „Leánya születik.” Ezután egy éjszaka az asszonynak szörnyű álma volt. Egy csúnya ass-

zony közeledett feléje, megragadta a nyakánál és azt mondta: „Még egy leányod születik, de azt is megölöm.” – Valóban, nemsokára rá leánya született. Amikor a gyermek hathetes volt, fulladási rohamot kapott. Az asszony újra a magnetopata nőhöz ment segítségért. 1944. október 18-án ugyanaz a madár, mint az első esetben, az ablak előtt fütyült. A gyermek az anyja karjaiban 15 hónapos korában megfulladt. Az orvos, aki a gyermeket előzőleg megvizsgálta, semmi természetelleneset nem állapított meg.

Most már csak a legidősebb gyermeke maradt az asszonynak, egy 14 éves fia. Ámde a jövendölés lelke azt közölte az anyával, hogy ezt a gyermeket is elveszíti. Egyetlen gyermeke közeledő elvesztésétől való félelemből és aggodalomból eljött ez az asszony Strassburgba. Kijelentette: „Amikor éppen az ajtaja előtt álltam, mellettem egy hangot hallottam egész világosan, amelyik ettől a látogatástól vissza akart tartani. A hang azt mondta: Mit akarsz itt? Hisz úgymint kegyes asszony vagy. Megkereszteltek és konfirmáltál, és minden vasárnap a templomba mégy. Mit akarsz még egyebet? – Nem hagytam magamat ezektől a sugalmazásoktól befolyásolni. Most itt állok és a segítségét kérem.”

Rövid beszélgetés után bűnbánatra és megtérésre szólítottam fel az asszonyt. Életgyónást végzett és kiszolgáltatta magát az Úr Jézusnak. Úgy érezte, mintha az imádság által a teher, mint nehézság, esett volna le róla. Az Úr Jézus nevében hirdethettem neki bűnei bocsánatát és mondhattam: „Légy bátor, fiad él. Az ördögnek nem szabad őt elragadnia.”

Boldogan ment útjára. Dicsőíttessék a mi Urunk Jézus Krisztus neve! Dicsekedünk az Ő kegyelmével és az Ő győzelmével!

A fiúból közben áldott életű férfi, derék tanító lett. Bizonyosságot tesz Megváltójáról, ahol csak alkalma van rá. Evangélizációkon és Isten országa egyéb rendezvényein aktívan részt vesz a hívogatásban és toborzásban. Utazásokat szervez ezekre az előadásokra és ez által áldássá lesz polgártársai számára.

Az asszony, aki kezdetben kisgyermekeivel annyi gyötrelmet állt ki, 1946-ban még egy negyedik gyermeket szült, aki szülei örömeire nevedik. A régi zavarok és terheltségek eltűntek, amióta az asszony Krisztus vezetésére bízta az életét.

Ezekről az itt közölt élményekről mind a teológusok, mind az orvosok nagyon különféleképpen vélekednek. Az orvosok az ilyen jelenségekben legtöbbször csak valamilyen lelki megbetegedés kifejezőjét látják, és az ilyen fajta betegségeket csak immanensen akarják magyarázni. Sok teológus – főképp a Bultmann iskolájából valók – az orvosi véleményhez csatlakozik. Az olyan újszövetségi történéseket, amelyek ilyen jellegűek, időhöz kötöttnek tartják anélkül, hogy tudnák, hogy ilyen démonikus terheltségeket ma is gyakran találunk. Jómagam nem tudok ehhez a két oldalról is hangzottatott állásponthoz csatlakozni. A súlyosan megkísértett, megtámadott emberek lelki gondozása egészen más tényeket mutat. Vannak terheltségek, amelyekhez orvosilag nem lehet hozzáférni, és amelyeket racionalista teológiai felvilágosítással nem lehet eltüntetni, hanem ezeket csak Krisztus gyógyíthatja meg. Az asszony példájában – akiről ebben a fejezetben beszéltem – érintkezési vonalak mutatkoztak a varázslás bűne és a rákövetkező démonikus hatások között. Az asszonyt még gyermekkorában egy varázslónő (mágikusan ráolvasó) gyógyította meg szembajából. 18 éves korában kártyavetőnél volt, aki súlyos tüdőbetegséget jósolt neki. A jóslat pontosan bevált. Az asszony négy évig súlyos tüdőtuberkulózisban szenvedett. A lelki gondozás kimutatta továbbá, hogy en-

nek az asszonynak már az anyja is súlyos varázslási bűnökkel volt átszöve, sőt saját maga is aktívan űzött mágiát. Kiderült továbbá hogy ez a család olyan faluból származott, amely híres a fekete mágiajáról. A megkötözött asszonnyal való lelki beszélgetés után egy idő múlva ebben a faluban evangélizációs összejöveteleket tarthattam. A nagy ellenállás ellenére amely várható volt - az Úr mégis ébredést ajándékozhatott. Sok család jutott hitre. Az illető asszonynak - akiről beszámoltunk - a rokonai és hozzátartozói is megtalálták az utat Krisztushoz. Ebben az ébredésben a varázslásnak sok súlyos esete lett nyilvánvalóvá. Ezekben a nehéz harcokban és küzdelmekben Jézus lett a győzelem. Ma ebben a faluban Jézus eleven tanítványaiból álló közösség él.

P/172. Az 1954. év folyamán egy férfi látogatott meg, aki Strassburgban lakott. Elmondta, hogy rettenetesen gyötrettetik. Nagy nyomorúságában evangélikus gyülekezete papjához fordult, aki sajnos, nem tudott rajta segíteni. A lelkész hozzám irányította. Miután nagy nyomorúságát elpanaszolta, azt mondtam neki: „Önnek csak az Úr Jézus segíthet.“ - A férfi röviddel ezelőtt az örültek házában volt, és nagyon félt attól, hogy oda visszakerül. A bátyja is több év óta az örültek házában van.

Ahogy megállapítottam, ez a férfi mindenféle varázslási bűnbe keveredett. Már a szülői házban is gyakorolták a „varázslási praktikát“. Később ő maga is jósokhoz és jelmagyarázókhoz fordult. Egy nem régi megbetegedésénél egyik nap „Georges Rouc de Montfavet“, a hamis Krisztus egyik tanítványa kereste fel. Három vászonrongyocskát kért tőle, azokat az általa szentelt vízbe mártotta és a beteg három különböző testrészére helyezte. Ezután kézzel imádkozott felette. Ettől a naptól kezdve nagyon gyötrődött. Éjjel, amikor lefeküdt, párnájában és matracában állandó kaparászt érzelt, ami akkor is folytatódott, amikor ágyat cserélt. Egy látogatás alkalmával önkéntelenül megkérdeztem tőle, hogy nem hord-e valamit a mellén. „Igen“ nel felelt és felszólításomra szabadabbá tette mellét. Két amulettet fedeztem így fel. Az egyik olyan férfitől származott, aki egy médium által tevékenykedett. Ez egy rongyba varrt cédula volt, amin titokzatos jelek, három kereszt és egy mondás volt. A második amulettben egy rongyba varrt rézpénz és egy körömnyi nagyságú viaszdarab volt. A férfi ez utóbbi esetében egy kolostor szerzeteseihez fordult segítségért. Ezeket a holmikát szentelés után adták át neki azzal, hogy viselje a mellén. Ehhez még egy másik darab szentelt viaszt kapott, amit neki kávéban kellett feloldani és meginni. - A férfitől mindkét amulettet elvettem és a szemem előtt elégettem a tűzhelyen. Erősen megfélemledett azért, hogy az ilyen cselekedetek miatt nem tör-e rá még több szerencsétlenség. Alapos felvilágosítás után bűnbánatra szólítottam fel és arra, hogy életét Istennel és emberekkel rendezze. Késznek mutatkozott, hogy életét Istennek szentelje. S most következett a bűnvallomás, amely a legszörnyűbb bűnök és iszonyatokat segítette a világosságra. Újra és újra visszajött, mindig újabb és újabb bűnök kerültek napvilágra. Ezzel hetek és hónapok teltek el. Sok igaztalanul elvett javat kellett megtérítenie. Újabb démonikus támadások ismétlődtek benne, de végül is békességet kapott Istentől. Most rendszeresen jár istentiszteletekre és imaalkalmakra.

Ennek a férfinak az életében rettenetes dolgok húzódtak meg a varázslás bűne által. De ott, ahol a megkötözöttségek és terheltségek hegymagasra nőnek, ott Isten kegyelme még hatalmasabb és mindent legyőz. A Golgota Keresztjének isteni ereje van. általa a keménven megkötözött emberek szabadok és boldogok lehetnek.

P/173. Az 1956. év közepe táján arra kértek, hogy törődjem egy 78 éves özvegy asszonnyal. Az első látogatásnál ez az asszony a következőket beszélte el: Férje, nyugalmazott vasutas, egy évvel ezelőtt meghalt. Egyedüli gyámola 39 éves leánya volt. Ez a leány nagyon tehetséges, derék teremtes volt. Egy idő óta azonban rejtélyes magatartást tanúsított. Végül is azon kapták rajta, hogy évekkal előbb elhalt öcsikéjét a temetőben éppen kiásta a sírból. A rendőrséget kellett hívni, hogy erőszakkal elvigyék a temetőből és az örültek házába szállítsák. A kezében egy emberi csont volt, amit csak a kórházi felvétel után engedett ki a kezéből. A beszállítás után öreg édesanyja megállapította, hogy házának egyik szobája le van zárva, és az ahhoz való kulcs hiányzik. Végül a kulcsot az örültek házában a leánynál megtalálták.

A lezárt szoba felnyitása után az édesanya néhány könyvet lelt, amelyekről kiderült, hogy varázskönyvek. Nyilvánvaló lett, hogy az elhalt férj leányával együtt ezeknek a könyveknek az alkalmazásával, titkos mesterséget űzött. Az anya, aki az ilyen dolgokat határozottan elutasította, nem tudott hozzátartozóinak üzelmeiről. Rokonának kikérdezése által azt is megtudtam, hogy az elmebeteg leányt már gyermekkorában mágikus varázsló (ráolvasó) többféle betegségből meggyógyította.

Az anya azonnal elégette a varázskönyveket. Ugyanazon az éjszakán rettenetes dörömbölésre és hatalmas ütésre ijedt fel álmából. Egyidejűleg lépéseket hallott hálósobájában, melyeket a falakon, a bútorokon kopogtatás kísért. Ez az édesanya nyomorúságában Istenhez kiáltott és énekeket imádkozott énekeskönyvből. Erre a jelenség valamivel megcsendesedett, de nem tűnt el egészen. Ez a lárma, és felfordulás minden éjszaka ismétlődött.

Alapos felvilágosítás és bűnbánatra való felszólítás után az asszony teljesen készségesnek és nyíltan mutatkozott. Szilárd hitre bátorítottam fel, és az Urat kértem segítségért. Először javulás mutatkozott, azonban egy idő múlva levélben értesítettek, hogy az asszony nagyon rosszul van, és hogy nem tud megnyugodni többé. Elcsendesedtem az Úr előtt, és azt a megbízást kaptam, hogy menjek el abba a bizonyos házba. Ott segítségül hívtam az Úr Jézus nevét és az ő szent vérének erejét. Jézus nevében parancsoltam a szellemeknek, hogy azonnal hagyják el a házat. Ettől a naptól kezdve csend volt a házban.

Ebben az igen nehéz esetben beteljesedett az Ige: „Hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek és azok engedelmessékednek neki.” (Márk 1:27.) - Dicsértessék a mi Urunk neve, Aki ma is megszabadítja a foglyokat.

4.) Az okkultan terhelt emberek megszabadulásáról szóló beszámolók után rövid vázlatban tárgyaljuk meg, hogy az Újszövetség alapján mit lehet mondani a megszabadulás kérdéséről. Részletes tájékoztatást azért nem adok itt, mert a „Lelkigondozás és okkultizmus” című alapvető munkában azt már közöltem, ezenkívül a „Spiritizmus” című munka utolsó lapján is.

a) Okkultan terhelt emberek lelkigondozását szerfelett gondos diagnózisnak kell megelőznie. Kedély- és elmebetegeknek a lelkigondozói beszélgetés mellett szakorvosi segítségre is szükségük van. Okkultan terheltek csak a Szent Lélek hatalmával megáldott lelkiember gondozásába valók. Elmebetegségek és okkult terheltségek közt világos különbséget kell tenni. Az ideg- és elmebetegségektől nem várhatunk megértést, mert természettudósok előtt csak az e világi kapcsolatok érvénye-

sek. Kivételek azok az ideggyógyászok, akik nemcsak látszatkeresztyének, hanem az Úr Jézus tanítványai.

b) Okkult kötöttségekből csak Krisztus által van szabadulás. Az olyan terhelt ember, akiben Jézus követésére nincs készség, az ne is számítson könnyebbülésre!

c) Általános életgyónást nem lehet törvénykezô módon követelni, csak sürgősen tanácsolni. Hiszen gyónni annyit jelent, mint az elrejtett (occultus: elrejtett, titokzatos) bűnt Isten világosságára hozni.

d) A Sátánt megtagadó imádság, amely a keresztyén egyházban 2000 éve ismeretes és gyakorlott dolog, itt igen jelentős szerepet játszik. Körülbelül ebben a formában lehet összefoglalni: „Jézus Krisztus nevében megtagadlak Sátán, és Jézus Krisztusnak, Uramnak és Megváltómnak adom át magamat most és örökre.”, A megtagadás által a sötétség hatalmaival való titkos szövetséget jogilag hivatalosan felmondom és feladom. Ezt a megtagadó imádságot természetesen sohasem lehet mágikusan értelmezni és gyakorolni. Ez a hitnek és a Krisztusnak való átadásnak a cselekedete.

e) Az Úr Jézus nevében való parancsolást nem szabad elsietni. A megterhelten ez által egy besuggerált megszállottsági eszme is keletkezhet. Szellemi teljhatalom nélkül parancsolni hatástalan.

f) Két különleges segítség a böjt és az imádság (Mt. 17:21), valamint a kis imakör (Mt. 18:19). Vannak olyan keresztyének, akik teljes csendben, anélkül, hogy lármát csapnának vele, böjtöléssel egybekötött imanapot tartanak, és ezen a napon különösebben gyakorolják a közbenjáró imádságot. Különös súlya van a kis imakörnek. Okkultan terhelteket két-három hűséges imádkozóból álló csoport vállalhat el, hogy különösen értük is imádkozzanak. Ezt tulajdonképpen hetenként kétszer-háromszor meg kellene ismételni és addig folytatni, amíg a megkötözött meg nem szabadul.

g) Aki megszabadul, annak vigyáznia kell. Az elkergetett hatalmak szívesen visszatérnek (Luk. 11:24). A fegyverzetet fel kell öltetni (Ef. 6:16). Akit megtámad, megkísért az ördög, hitben azonnal álljon Jézus védelme és az Ő vérével való meghintés alá (1. Pét. 1:2). Jó, ha az okkultan terheltek lelkigondozói segítséget kérnek, mindenesetre csak olyan lelkigondozóktól, akiknek okkult területen legalább némi tapasztalatuk van. A megszabadultnak hívő gyülekezetben van a helye, ahol Isten Igéje szól, ahol közösen imádkoznak és a szentségeket kiszolgáltatják (Cse 1.2:42). A hullámozó kalásznak csak a többi hordozó kalász között van tartása. Ha egyedül marad, letörik és tönkremegy.

A végső győzelem az Úré! Ez rendíthetetlenül igaz. „Az Úrnak jobbkeze felmagasztaltatott. Az Úrnak jobbkeze hatalmasan cselekedett!” (Zsolt. 118:16.)

Jézus gyülekezete az egész világot átfogó hídon vándorol. Ennek a hídnak egyik pillére a Golgota

és Húsvét fundamentumán áll. A másik pillér Jézus visszajövetelének a fundamentumán és Isten útjainak végső kiteljesedésén nyugszik. A híd alatt búzló folyam forr és gomolyog. Mérges gőzök szállnak fel. A gyülekezet a sátáni cselszövések és kódosítések e mérges gőzeiben vándorol tovább. Ezekben az itt-ott édeskés-mérges lehelletekben mindig újra fenyeget az a veszedelem, hogy a tisztánlátás meghomályosodik. Valóban, sokakat körülvesz a köd, elvesztik a célt, elvesztik a belső tartást és lezuhanak a kavargó mocsárba.

A szakadék fölött ott áll a bizonyosság: „A bűbájosoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz.” (Jel. 21:8.) A tovább vándorló gyülekezet gyakran megzavarodik és azt kérdezi: „Mi az igazság?” – A hídon vonuló menetet mindig veszélyeztetik a körülötte hullámzó gőzök. De kiáltók állnak a hídon! A beláthatatlan menettel együtt vonulnak. Kiáltanak és arra mutatnak, Aki egyedül mondhatja magáról: „Éh vagyok az út, én vagyok az igazság és az élet.” – A nagy menet éberei Isten kegyelme által eléri a célt. A túloldali pillérről felcsendül az ujjongó ének hatalmas dallama: „Legyőzték a Sátánt a Bárány véréért és az ő bizonyágtételöknek beszédéért.” (Jel. 12:11.)

FÜGGELÉK

E könyv magyar kiadása nem volna teljes, ha a hazánkban használatos babonás szokások közül legalább a leggyakoribbakt nem sorolnánk itt fel e függelékben. Ezeket sokszor sajnós még a hívő ember is nehezen ismeri el bűnnek, általában megmosolyogni való dolagnak, ártatlan népszokásnak tartják. Ezzel azután az ördög elérte célját, továbbra is meglapulhat a hívő emberben azt jól megkötözi és ezáltal nagyon sokszor hasznavehetetlenné teszi a szolgálatra.

Első helyen hadd említsük meg a szenesviz használatát. – Egész országunkban elterjedt szokás. Ha a kisgyermek sírós, nem eszik, meghintik szenesvizzel, sőt ugyanezt teszik, ha „megverték szemmel.” Ha a tehén nem ad elég tejet, vagy meddô, meghintik szenesvizzel. Ugyanezt csinálják a disznóval, ha nem gyarapszik eléggé, vagy mindenféle jószággal, ha elvetél. A szenesvizet faszénnal készítik és a szentháromság nevével kapcsolatos varázsmondóka elmondásával alkalmazzák.

Hogy a kimosolygott ártatlan szokás” milyen következményeket von maga után, nézzük meg a következő példában.

Vidéken tartott csendeshét utolsó előtti napján, koradélután az első szolgálat az okkult bűnökkel volt kapcsolatos. A szolgáló testvér a jelenlévők között egy zokogó falusi asszonyra lett; figyelmes. Az igeszolgálat után beszélgetés közben ez a zokogó asszony a következőket mondta el:

Fiatalasszony volt, amikor lakziba hívták meg. Pár hónapos csecsemőjét is elvitte magával. Amikor a tánc elkezdődött, őt is táncra kérték. El is akart menni, de a kisbaba irtózatossá kezdett. Erre a falu bábája odaugrott: „Menjen csak táncolni lelkem, majd ellátom én a gyerek baját...” – Evvel felkapta a csecsemőt, szenesvizzel meghintette, mire a gyerek azonnal lecsendesedett és elaludt. Édesanyja meg gond nélkül vigan ropta a táncot. Egy év múlva másik gye meke született az édesanyának. A két gyermek együtt nőtt fel, egyforma környezetben, egyforma neveléssel. De a két gyermek közötti különbség megdöbbentő volt. Míg a második gyermek engedelmes, a jóra fogákony, addig az idősebbik makacs, engedetlen, boldogtalan volt. Mind a két gyermek járt vasárnapi iskolába. A kisebbik hamar megnyitotta szívét az Ur Jézus előtt, az idősebbik ellenkezett, kin-

lódott, bár ő is szeretne volna befogadni az Urat, de képtelen volt rá. Szülei nem tudták, mit kezdjenek a szerencsétlen gyermekkel. Az asszanyt ebben az órában érte utól a bűne, ami gyermeke állapotának előidézője volt: a szenesvizzel való meghintése. Bűne alatt az édesanya összetört. Az Ur Jézus vére tisztára mosta őt és megszabadult. Hálás szívvvel készült haza, hogy fia előtt leleplezze önmagát és hogy gyermekének megmutathassa a szabadulás útját.

Sajnos vidéken még ma is alig van ember, akit valamilyen oknál fogva ne hintettek, vagy fűrésztötek volna meg gyermekkorában szenesvízzel. Sokszor nem is igen tudnak róla. Talán nem is a szülők, hanem a nagymama, nénikék, szolgálók- követték el a bűnt A szenesvizet megigézés, ráolvasás ellen is használják.

Egy másik babonás szokás nálunk az András -kerék forгатása.- András-nap előestéjéről virradó éjjelen éjfélkor papirból kivágott, csillagszerű: keréknek egy csücskét láthatatlanban behajtják, a párna alá teszik és reggel megnézik: „mi lesz a jövődöbeli neve”, vagy az „elsőszülött neve”, stb. Csak „tréfa” az egész, s közben nem tudják, hogy idegrendszerük beferötözödött, megköttözödött. Lucanapkor almát hámoznak a lányok és az egybe-maradt almahéjat hátradobják a földre. Amilyen betű az almahéjból kiförmálódik, olyan kezdöbetűjű lesz a jövődöbeli neve .

Dunántulon nem szabad nagyhéten szölot karözni, mert elveri a jég.

Debrecenben a diákok nem szerettek a városháza árkádja alatt átmenni, mert a következö napon beszekundáztak.

Ha valakí otthon felejtett valamit és már az utcán veszi észre, nem megy érte vissza, nehogy szerencsétlenség érje.

Aszöd környékén az a szokás divik, hogy a fiatal pár amikor hazamegy a templomból esketés után, a lakodalmas házban a menyecskének egy vízzel teli vödröt kell a küszöb előtt átugrani, különben meddö lesz.

Ha ismeretlen helyen alszik valaki először, számolja meg a szoba sarkait, s akkor vágyai beteljesednek.

Ha a gyermeket keresztelni viszik, pénzdarabot dugnak a pólyába, hogy egész életében legyen pénze. Egyszerre adják át a gyermeket az Urnak és az ördögnek.

Ugyancsak szokás a pénztárcába lencsemagot tenni azért, hogy az illetönek mindig legyen pénze. Ujévkör a legtöbb helyen lencselevest főznek, hogyha valaki sok lencsét eszik, sok pénze lesz az elkövetkezendö évben.

Sokan úgy vélik, hogy az otthon tartogatott elhasznált villamosjegy bajt, pénztelenséget idéz elő. Ha valaki valamilyen ruhadarabot fordítva huz fel, szerencséje lesz.

Ha a sötartó felborul, nem megy férjhez a leány, ugyszintén akkor sem, ha az asztal sarkán ül.

Ha eltörik a tükör, vagy kitörik a fésü foga, az szerencsétlenséget jelent.

Ha a macska mosakodik, vagy ha beütöm a könyökömet, vendég jön.

Macska, vagy nyul szalad át az úttesten, szerencsétlenséget jelent, ugyancsak a katolikus pappal való találkozás is. Szerencsét jelent a kéményseprővel való találkozás, különösen Ujévkor.

Tarka állatokkal való találkozás is jót jelent. Szilveszterkor ólmot öntenek, vagy galuskát főznek, amiben kis cédulán férfi nevek vannak. Amelyik a forrásban lévő vízben leghamarabb feljön, a galuskában lévő név viselője lesz a jövődéli.

Ha Ujév napján először fiatalemberrel találkozik valaki, akkor szerencséje lesz az új évben. De jaj, ha öregasszony jön vele szembe, az nagy szerencsétlenséget hoz magával.

Ujév napján malacot kell enni, mert az előre túr, a szárnyasok meg hátrafelé kaparnak, tehát nem segítik előre az embert a boldogulásban.

A csirke mellecsontját ketten megfogják, mindketten gondolnak közben valamire. Annak a gondolata megy teljesebbé akié, a mellecsont nagyobbik fele marad a kezében.

Ha cseng a fülem, emlegetnek, Viszket az orrom, bosszuságom lesz. Viszket a tenyerem, pénzt kapok. Viszket a jobbszemem, sirni fogok. Viszket a balszemem, örömöm lesz:

Aki pénteken örül, vasárnap szomorú lesz és megfordítva. Vannak asszonyok, akik a szemetet egyik szobából a másikba nem seprik át, mert akkor kisseprik a szerencsét.

Ha itt most ezt a felsorolást nem folytatjuk, ez nem azért van, hogy ezzel a magyar vonatkozású babonás szokások kimerültek. Nem! Itt csak a legáltalánosabban ismerteket soroltuk fel, hogy az olvasónak könnyebb legyen büneire ismerni. – Bizony akár mint vélkedik is az ember és teszi nevetségessé a dolgokat, mégis az ördög igézetébe került a bűnök által. Onnan pedig csak akkor juthat ki valaki, ha Isten oldalára állva bűnnek ítél mindent, amit Isten annak tart és azokat Jézus Krisztus vére alá viszi, Aki „azért jelent meg, hogy az ördög munkáit lerontsa”, bennem és benned. Ezt csak ő teheti meg, mert ő a Szabadító!

E könyvet – tudomásom szerint – kb 25-30 évvel ezelőtt írta szerzője, aki azóta már. az Urnál van. Az elmúlt évtizedek alatt óriási szellemi változások történtek és vették át az emberiség felett az uralmat, ami mögött nyilvánvalóan a Sátán áll, aki tudja, hogy kevés ideje van hátra és mindent elkövet, hogy minél több áldozatot szedjen magának. Így felsorolásunkban meg kell említenünk, – ha röviden is – a természetgyógyászat. – ot, ami most nálunk és a nyugati országokban nagyon elterjedt. – Rövidre fogva annyit, hogy a kiábrándult, Isten nélkül élő ember most odajutott, amiről Pál apostol a Római levél 1. fejezetének 25. versében ír: „... a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett, Aki mindörökké áldott.”

A mai ember érdeklődése a természet és Istennek a természetbe helyezett gyógynövényei felé fordult. A kozmikus energiát vallja, amelyben a természet az ember egy szerves része. Létezik egy

teremtő, aki azonos a világmindenséggel. Ha az ember és a természet között a harmónia megszakad, előáll a betegség. Tehát akkor ezt a megromlott harmóniát kell újra helyrehozni és ezt a természetkinálta lehetőségekkel akarja helyreállítani az élő Isten teljes megkerülésével. A természetgyógyászat nem beszél a bűnről, ami az Istennel való közösség megszakadásának következménye és ami a betegség tulajdonképpeni oka. A mai ember minden áron egészséges akar lenni. Nem törődik gyógyulásának az árával, de megtérés, a bűn letevése nélkül akar meggyógyulni. - Vonzódik a természetfelettihez, mert a szívében ott van az Isten utáni vágy, de mégsem ő hozzá megy, hogy vágya beteljesülhessen, hanem enged az ördög kínálatának, aki vesztét akarja, rossz irányba csábítja és hite által rabul, ejti.

Különösen nagy hatást ért el könyveivel Maria Trebens, aki régebben megjelent könyvei előszavában elmondja, hogy gyógyfűismeretét anyjától vette át annak halálos ágyánál. - Már ez a körülmény bepillantást enged az ő munkája okkult gyökerére.

Maga, Isten adta a gyógynövényekbe a gyógyító erőket és jól ismert tény, hogy a ma forgalomban lévő gyógyszerek legtöbbjének hatóanyaga a gyógynövények kivonata. Tehát nem a gyógynövényekkel van a baj, hanem azzal a furcsa, varázslatos, misztikus, babonás, vallásos körítéssel, ami Maria Trebens ajánlatát körülveszi és amely a kereső, szomjas embereknek nagy népszerűségre tett szert. Éppen ezért nem a gyógynövényeket kell elvetnünk - azok Isten drága adományai beteg gyermekei számára, hanem Maria Trebens okkult hátterű, körítésű kínálatát. Ehhez a Biblia alapján semmi közünk.

Az akupunktúra nagyon régi kínai gyógy mód, amit tűszúrással végeznek. Az akupunktúra vallási alapon áll, a konfucianizmus és a taoizmus keveréke. Ennek két oldala van: a jang és a jin. A teo a világ keletkezésének előidézője, mindenben jelen van.

A jang és jin két erőt képvisel. Egymást kiegészítik, harmóniában állnak egymással. Az emberi élet értelme, célja a tao megismerése, amit meditációval lehet elérni. Ez egészen emberi spekuláció, ami szerint az emberi test a világmindenség kicsinyített mása. Ebben a jang és jin ellentétesen bár, de egymást kiegészítve hat, s ha közöttük a harmónia felbomlik, fellép a betegség. Az életadó energia a jangon és jinen át kering az emberi szervezetben egy vezetékrendszer szerint. Ezek a meridiánok. Ahol ezek metszik egymást, ott tűszúrással helyre lehet hozni a magbomlott egyensúlyt.

Az akupunktúra terjedése elindította az orvosi, tudományos vonalon a tevékenység kivizsgálását. Itt nem jutottak komoly eredményre. A leglényesebb az, hogy az akupunktúra nem mindenkinél hatásos. Most leginkább fájdalomcsillapítónak használják, de itt is csak némely embernél hatékony, amit tulajdonképpen önszugesztióknak, placébónak lehet elkönyvelni. - A placébó - önszugesztió hit hatás. - Nem kétséges, hogy az akupunkturának van hatása, gyógyulások is léteznek, de Isten Igéje alapján látjuk a hátteret és azt az árat, amit az ördög az embertől követel. - Ez a praktika is a varázslás területére tartozik, ami utálatos Isten előtt.

Az akupunktúra egyik válfaja az akupresszúra, amikor tűszúrással helyett ujjnyomást alkalmaznak az

akupunktúrás pontokon.- Ennek egyik fajtája a talpmassázs, aminek az orvosi reflexióhoz semmi.köze. Alapja, hogy a láb az ember kicsinyített mása. Az egész ember a talpán tükröződik. Minden testrész idege a talpon végződik, így ha ezt a beteg pontot nyomják, masszírozzák, gyógyulás áll be.

Homeopathia (hasonszervi gyógymód). Ennek megalapítója Hahnemann Sámuel német orvos, aki a múlt század első felében élt. Szerinte a betegség a szellemi életerő lerobbanása miatt áll elő. Ennek megszüntetésére okkult módszerekkel előállított gyógyszereket készítenek. Ezek nem hatóanyagukkal hatnak, hanem a bennük rejlő anyagtalan erők által. A készítményekben fel kell csiholni a kozmikus energiát, amihez egy különleges módszerrel, u.n. potenciálással jutnak. Az anyagot részletekben higitják, sokszor már annyira, hogy hatóanyag már nincs is benne. A higitás során az anyagot rázzák, ezt dinamizálásnak nevezik. Minél jobban rázzák, annál több benne a természet feletti energia. Ezáltal olyan erős lesz, hogy csak szagolni kell. Ebből fejlődött ki az orvosság megszagolása által előírt mágikus gyógymód.

Meg kell említenünk a Japánból származó reiki-t, ami a gyógymagnetizmusnak egyik fajtája. Sok helyen hazánkban is művelik (Pl. Zalakaroson a gyógyfürdőben). Reiki = univerzális életerőt jelent. Akik embereket kezelnek, azokon átmegegy ez a kozmikus energia a páciensre. Ezt érintéssel, esetleg kézrátétellel, vagy távhatással is lehet végrehajtani. Kétségkívül démoni erőről van itt szó, ami hatással van az emberre. – Persze, itt is áll a Biblia igazsága, hogy azokra hat, akikben e világ lelke van, akik nyitottak a démoni hatásokra. Ugyanugy van ez itt is, mint az ufólátás-nál. – A megtéretlen ember, tele okkult megkötözöttséggel látja az. ufókat, az Isten gyermekét pedig befedezi az Ur Jézus vére. – Egyik testvérünk megtapasztalása, hogy megtérése előtt feleségével együtt látták az ufó-kat, megtéréstik után soha többé, akkor sem, amikor a többiek látták.

Kicsinyeinkre, gyermekeinkre igen nagy veszély van az a u. n. szerepjátszás praktikájának. Ez abból áll, hogy egy személy, – nyilván nem tiszta háttérrel – fántasztikus, okkult tényezővel megtüzdelt történetet mond el a gyermeknek, aminek a főszereplője a ráfigyelő gyermek lesz, aki teljesen átveszi a történetet és esetleg, egész éjszaka, vagy órákig valóságosan átéli szerepét. – Ha ennek vége van, az álmatlan éjszaka, vagy órákig tartó elrévülés következtében kimerül és gyakran előfordul, hogy az iskolában kiesik a padból, mert elaludt

Mi lesz egy ilyen gyermek idegrendszeréből, mi lesz, egy ilyen gyermek életével?! — Dicsérjük azt Urat, hogy Krisztust adta valóságul, Aki ezeket a gyermekeket is meg tudja és meg is akarja szabadítani, és csakis ő képes erre !-

Végül megemlítjük még a mai korunkban nagyon elterjedt agykontroll-t. Megalapítója José Silva, aki ezzel a módszerrel az agy parlagon heverő képességeit igéri felébreszteni az emberben. Ezáltal jobb lesz az emlékezőtehetsége, jobban, gyorsabban tanul majd, uralkodhat kívánságain, stb. – Sokat emlegeti az „önbizalmat”, az élet felett való uralmat, annak irányítását. Az ördög itt az „én” mögé bujik és ígéretének érvényre juttatásával már mutatja az ördög „lólábát”. - Akkor miért halt meg az Ur Jézus és miért támadt fel, ha mi magunk is meg tudjuk oldani bűnös lényünk problémáját?

José Silva hipnózissal csendesítette le eleször gyermekeit, azután problémájává lett, hogyan tanul-

hatnának jobban. A hipnózis lecsendesítette ugyan a gyerekeket, de ugyanakkor a gondolkozást lebéntotta. Erre meditációs relaxációs módszert fejlesztett ki, amelyben az agy éber marad és a fogékonyság is megvan. Ilyenkor egy „magasabb intelligenciával” kerül kapcsolatba az ember, különösen az álom állapotában. Az Ige mérlege alapján le kell szögezni, hogy ez a „magasabb intelligencia” nem más, mint a Sátán, „aki átváltoztatja magát a világosság angyalává” (1.Kor.2:14.v.). Az egész agykontroll - praktika a spiritizmus egyik jól álcázott válfaja. - Sok helyen alkalmazzák elmebetegek, drogosok gyógyítására. Az iskolákba is bevonult, sőt az üzleti életbe is.

Lehetnek általa nagyszerű eredmények, de, a lelki árát meg kell gyakorlóinak fizetni.

FigyeljeteK, vigyázzatok! - ImádkozzateK! - Mindent megvizsgáljateK!

A fordító.

In Dankbarkeit an die liebe Übersetzerin Frau Martha Sreter, Budapest.

Horst Koch, Herborn, Deutschland. Mai 2005

www.horst-koch.de

info@horst-koch.de